

திருக்குறள்

- ❖ இயற்றியவர் திருவள்ளுவர்
- ❖ திருவள்ளுவரின் வேறு பெயர்கள் — செந்நாப்போதார், தெய்வப்புவர், நாயனார்
- ❖ மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்படுகிறது. அவை 1. அறத்துப்பால், 2. பொருட்பால், 3. இன்பத்துப்பால்.
- ❖ பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களுள் ஒன்று
- ❖ கி.மு. 31—ஐ தொடக்கமாகக் கொண்டு திருவள்ளுவர் ஆண்டு கணக்கிடப்படுகிறது.
- திருவள்ளுவர் ஆண்டு கணக்கிடும் முறை — கிறித்து ஆண்டு (கி.பி.)+ 31 ஸ்ரீ திருவள்ளுவர் ஆண்டு (எடுத்துக்காட்டு) 2010 + 31 = 2041 (கி.பி.2010ஐ திருவள்ளுவர் ஆண்டு 2041 என்று கூறுவோம்)
- ❖ திரு + குறள், 2 அடி குறள் வெண்பாக்களால் ஆனது
- ❖ 133 அதிகாரம் 1330 பாடல்கள் (அறம்—38 அதிகாரம், பொருள்—70 அதிகாரம், இன்பம்—25 அதிகாரம்)
- ❖ உலக மொழிகளில் 107 மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.
- ❖ மலையத்துவான் மகன் ஞானப்பிரகாசம் 1812—ல் திருக்குறளை முதன் முதலில் பதிப்பித்துத் தஞ்சையில் வெளியிட்டார்.
- ❖ சிறப்புப்பெயர்கள் — — உலகப்பொதுமறை, முப்பால், வாயுறை வாழ்த்து, பொதுமறை, பொய்யா மொழி, தெய்வ நூல், தமிழ் மறை, முது மொழி, உத்தர வேதம், திருவள்ளுவம்.
- ❖ உரை எழுதிய பதினாறு — — தருமர், தாமத்தர், பரிதி, திருமலையர், பரிப்பெருமான், மணக்கறவர், நச்சர், பரிமேலழகர், மல்லர், காளிங்கர்.
- ❖ பரிமேலழகர் வரை சிறப்பு வாய்ந்தது.
- ❖ திருவள்ளுவமொழி — — எனும் நூல் திருக்குறளின் சிறப்பினை விளக்க ஒரு நூல்.

அன்புடைமை

1. அன்பிற்கும் உண்டோ அடைக்கும் தாழ் ஆர்வலர் புன்கணீர் பூசல் தரும்.

அன்பை அடைத்து வைக்க தாழ்ப்பான் இல்லை. அன்புக்குரியவரின் துன்பத்தை பார்த்துமே அன்பு, கண்ணீராக வெளிப்பட்டு நிற்கும். (ஆர்வலர் — அன்புடையவர். புன்கணீர் — துன்பம் கண்டு பெருகும் கண்ணீர். பூசல்தரும் — வெளிப்பட்டு நிற்கும்)

2. அன்பிலார் எல்லாம் தமக்குரிய அன்புடையார் என்பும் உரியர் பிறர்க்கு.

அன்பில்லாதவர் எல்லாப் பொருளும் தமக்கு மட்டும் உரியது என்று எண்ணுவார். அன்பு உடையவரோ தம் உடல், பொருள், ஆவி ஆகிய அனைத்தும் பிறருக்கென எண்ணிடுவார். அன்பு — எலும்பு (இங்கு உடல், பொருள், ஆவியைக் குறிக்கிறது)

3. அன்போடு இயைந்த வழக்குஎன்ப ஆருமிர்க்கு என்போடு இயைந்த தொடர்பு.

உடம்போடு உயிர் இணைந்திருப்பதைப் போல, வாழ்க்கை நெறியோடு அன்பு இணைந்து இருக்கிறது. (வழக்கு — வாழ்க்கை நெறி. ஆருமிர் — அருமையான உயிர். என்பு — எலும்பு)

4. அன்புஎனும் ஆர்வம் உடமை அதுஎனும் நண்புஎனும் நாடச் சிறப்பு.

அன்பு விருப்பத்தை தரும். விருப்பம் அனைவரிடமும் நட்புக்கொள்ளும் பெருஞ்சிறப்பைத் தரும். (ஈனும் — தரும். ஆர்வம் — விருப்பம் (வெறுப்பை நீக்கி விருப்பத்தை உண்டாக்கும் என்பது பொருள்). நண்பு — நட்பு)

5. அன்புற்று அமர்ந்த வழக்குஎன்ப வையகத்து இன்புற்றார் எங்கும் சிறப்பு.

அன்போடு பொருந்திய வாழ்க்கை நெறியைக் கடைபிடித்தவர் உலகத்தில் மகிழ்ச்சி உடையவர் ஆவர். (வையகம் — உலகம். என்பு — என்பார்கள்)

6. அறத்திற்கே அன்புசார்பு என்ப அறியார் மறத்திற்கும் அஃதே துணை.

அன்பு அறத்தை மட்டும் சார்ந்தது என்று கூறுவோர் அறியாதவர். வீரத்திற்கும் அன்புதான் துணை.(மறம் — வீரம்)

7. என்பி லதனை வெயிப்போலக் காயுமே அன்பி லதனை அறம்.

எலும்பில்லாத உயிர்களை வெயில் வருத்தி அழிப்பது போல, அன்பில்லாத உயிர்களை அறம் வருத்தி அழிக்கும்.

(என்பிலது — எலும்பில்லாதது (புழு). அன்பிலது — அன்பில்லாத உயிர்கள்)

8. அன்பகத்து இல்லா உயிர்வாழ்க்கை வன்பாற்கண் வற்றல் மரத்தளிர் தற்று.

பாலை நிலத்தில் உள்ள வாடிப்போன மரம் தளிர்க்காது. அதுபோல, நெஞ்சில் அன்பு இல்லாத மனிதர் வாழ்க்கை தளிர்க்காது. (அன்பு + அகத்து + இல்லா — அன்பு உள்ளத்தில் இல்லாத. வன்பாற்கண் — வன்பால் + கண் — பாலைநிலத்தில். தளிர்ந்தற்று — தளிர்ந்தது போல. வற்றல்மரம் — வாடிய மரம்)

9. புறத்துறுப்பு எல்லாம் எவன்செய்யும் யாக்கை அகத்துறுப்பு அன்பி லவர்க்கு?

நெஞ்சில் அன்பு இல்லாதவர்க்கு, கைகால் போன்ற உடல் உறுப்புகளால் என்ன பயன்? (புறத்துறுப்பு — உடல் உறுப்புகள். எவன் செய்யும் — என்ன பயன்? அகத்துறுப்பு — மனத்தின் உறுப்பு)

10. அன்பின் வழியது உயிர்நிலை அஃதிலார்க்கு என்பதோல் போர்த்த உடம்பு

அன்பு செய்வதுதான் உடம்பில் உயிர் இருப்பதற்கு அடையாளம். அன்பில்லாதவர் உடம்பு வெறும் தோலால் மூடப்பட்ட எலும்புதான். அங்கு உயிர் இல்லை.

இனியவை கூறல்

1. இன்சொலால் ஈரம் அனைஇப் படிறுஇலவாம் செம்பொருள் கண்டார்வாய்ச் சொல்.

பொருள் — அன்பு கலந்து வஞ்சம் அற்றவையாகிய சொற்கள். செம்பொருள் கண்டவர்களின் வாய்ச்சொற்கள் இன்சொற்களாகும். (ஈரம் — அன்பு. அனை — கலந்து. படிறு — வஞ்சம். செம்பொருள் — சிறந்த பொருள்)

2. அகனமர்ந்து சதலின் நன்றே முகனமர்ந்து இன்சொலன் ஆகப் பெறின்.

பொருள் — உள்ளம் விரும்பி ஒருவருக்குக் கொடுத்து உதவுவது நல்லது. முகம் மலர்ந்து ஒருவரைப் பார்த்து இனிய சொற்களைக் கூறுதல் அதைவிடவும் நல்லது. (அகன் — அகம், உள்ளம். அமர் — விருப்பம். அமர்ந்து — விரும்பி. முகன் — முகம். இன்சொல் — இனிய சொல். இன்சொலன் — இனிய சொற்களைப் பேசுபவன்)

3. முகத்தான் அமர்ந்தினிது நோக்கி அகத்தானாம் இன்சொ லினதே அறம்.

பொருள் — முகத்தால் விரும்பி இனிமையுடன் நோக்கி உள்ளம் கலந்து இன்சொற்களைக் கூறும் தன்மையில் உள்ளதே அறமாகும்.

4. துன்புறாஉம் துவ்வாமை இல்லாகும் யார்மாட்டும் இன்புறாஉம் இன்சொ லவர்க்கு.

பொருள் — எல்லாவிடமும் இன்பம் தரும் இனிய சொற்களைப் பேசுவோரிடம், துன்பம் தரும் வறுமை அணுகாது. (துன்புறாஉம் — துன்பம் தரும். இன்புறாஉம் — இன்பம்தரும். யார்மாட்டும் — யாரிடத்தும். துவ்வாமை — வறுமை)

5. பணிவுடையன் இன்சொலன் ஆதல் ஒருவற்கு அணியல்ல மற்றுப் பிற.

பொருள் — பணிவுடையவனாகவும், இன்சொல் பேசுபவனாகவும் விளங்குவதே ஒருவனுக்கு உண்மையான அணிகலனாகும். உடல் அழகுக்காக அணியும் பிற எல்லாம் உண்மையான அணிகலன் ஆகா.

6. அல்லவை தேய அறம்பெருகும் நல்லவை நாடி இனிய சொலின்.

பொருள் — பிறர்க்கு நன்மையானவற்றை நாடி இனிமை உடையச் சொற்களைச் சொல்லின், பாவங்கள் தேய்ந்து குறைய, அறம் வளர்ந்து பெருகும். (அல்லவை — பாவம். நாடி — விரும்பி)

7. நயன்சன்று நன்றி பயக்கும் பயன்சன்று பண்பின் தலைப்பிரியாச் சொல்.

பொருள் — பிறர்க்கு நன்மையான பயனைத் தந்து நல்ல பண்பிலிருந்து நீங்காத சொற்கள், வழங்குவோருக்கும் இன்பம் தந்து நன்மை பயக்கும். (நயன்சன்று — நல்ல பயன்களைத் தந்து. நன்றி — நன்மை. பயக்கும் — கொடுக்கும். தலைப்பிரியாச் சொல் — நீங்காத சொற்கள்)

8. சிறுமையுள் நீங்கிய இன்சொல் மறுமையும் இம்மையும் இன்பம் தரும்.

பொருள் — பிறர்க்கு துன்பம் விளைவிக்கும் சிறுமையிலிருந்து நீங்கிய இனிய சொற்கள் மறுமைக்கும், இம்மைக்கும் வழங்குவோருக்கும் இன்பம் தரும். (சிறுமை — துன்பம். மறுமை — மறுபிறவி. இம்மை — இப்பிறவி)

9. இன்சொல் இனிதீன்றல் காண்பான் எவன்கொலோ வன்சொல் வழங்கு வது.

பொருள் — இனிய சொற்கள் இன்பம் உண்டாக்குவதைக் கண்ட பின்னும், ஒருவன் கடுஞ்சொற்களைப் பேசுவது ஏனோ ? (இனிதீன்றல் — இனிதுசுன்றல்சுன்றல் — தருதல், உண்டாக்குதல், வன்சொல் — கடுஞ்சொல். எவன் கொலோ — என்ன காரணமோ ? ஏனோ ?)

10. **இனிய உளவாக இன்னாத கூறல் கனிஇருப்பக் காய்கவர்த் தற்று.**

பொருள் — இன்பம் தரும் இனிய சொற்கள் இருக்கும் போது, துன்பம் தரும் கடுஞ்சொற்களைப் பேசுவது, கனிகள் இருக்கும்போது காய்களை விரும்பி உண்பதைப் போன்றது. (கவர்தல் — நுகர்தல். அற்று — அது போன்றது)

வாய்மை

1. **வாய்மை எனப்படுவது யாதெனின் யாதொன்றும் தீமை இலாத சொல்ல.**

வாய்மை எனப் போற்றப்படும் பண்பு எதுவேனில், அது மற்றவருக்கு எவ்வகையிலும் தீங்கு தராத சொற்களைப் பேசுதல்.

2. **பொய்மையும் வாய்மை இடத்த புரையீர்த்த நன்மை பயக்கு மெனின்.**

பிறருக்குக் குற்றமற்ற நன்மையைத் தருமாயின், பொய்யும் உண்மையாகக் கருதப்படும்.

(புரை — குற்றம். பயக்கும் — தரும்)

3. **தன்நெஞ்சு அறிவது பொய்யற்க பொய்த்தபின் தன்நெஞ்சே தன்னைச் சுடும்.**

தன் நெஞ்சம் அறிந்து பொய் கூறக்கூடாது. கூறின், தன் நெஞ்சமே தன்னை வருத்தும்.

(சுடும் — வருத்தும்)

4. **உள்ளத்தான் பொய்யா தொழுகின் உலகத்தார் உள்ளத்துள் எல்லாம் உள்ள.**

ஒருவன் தன் உள்ளம் அறியப் பெய் இல்லாமல் நடப்பானானால், அத்தகையவன் உலகத்தாரின் உள்ளங்களில் எல்லாம் இருப்பவனாவான்.

5. **மனத்தொடு வாய்மை மொழியின் தவத்தொடு தானம்செய் வாரின் தலை.**

மனத்தொடு பொருந்திய வாய்மை பேசுபவன், தானம் தவம் செய்கிறவர்களைக் காட்டிலும் உயர்ந்தவனாகக் கருதப்படுவான்.

6. **பொய்யாமை அன்சு புகழ்இல்லை எய்யாமை எல்லா அறமும் தரும்.**

பொய் பேசாமை ஒருவனுக்கு எல்லாப் புகழையும் தரும். அஃது அவன் வருந்தாமலேயே அவனுக்கு எல்லா நலன்களையும் தரும்.

(அன்ன — அவை போல்வன. எய்யாமை — வருந்தாமல்)

7. **பொய்யாமை பொய்யாமை ஆற்றின் அறம்பிற செய்யாமை செய்யாமை நன்று.**

பொய் சொல்லாமை என்னும் அறத்தை இடைவிடாமல் கடைபிடித்தால் வேறு எந்த அறங்களையும் செய்ய வேண்டியது இல்லை

8. **புறந்தூய்மை நீரான் அமையும் அகந்தூய்மை வாய்மையால் காணப் படும்.**

உடல் தூய்மை நீரால் உண்டாகும் உள்ளத்தூய்மை வாய்மையால் வெளிப்படும்.

9. **எல்லா விளக்கும் விளக்கல்ல சான்றோர்க்குப் பொய்யா விளக்கே விளக்கு.**

சான்றோர்க்குப் புறஇருளை நீக்கும் விளக்குகளைவிட அகத்தின் இருளை நீக்கும் பொய்ப்பேசாமையே உண்மையான விளக்காகும்.

10. **யாமெய்யாக் கண்டவற்றுள் இல்லை எனைத்தொன்றும் வாய்மையின் நல்ல பிற.**

யாம் உண்மையாக கண்ட பொருள்களுள், எவ்வகையிலும் உண்மையைவிடச் சிறந்தவையாகச் சொல்லத்தக்கவை வேறில்லை.

கல்வி

1. **கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபின் நிற்க அதற்குத் தக.**

நூல்களைக் குற்றமறக் கற்க வேண்டும், கற்றபடி நடக்க வேண்டும். (கசடு — குற்றம். நிற்க — கற்றவாறு நடக்க)

2. **எண்ண்ப ஏனை எழுத்தென்ப இவ்விரண்டும் கண்ண்ப வாழும் உயிர்க்கு.**

எண்ணும் எழுத்தும் ஆகிய இவ்விரண்டும் மனிதர்களுக்கு இரண்டு கண்கள் எனக் கூறுவர்.

(எண் — எண்கள், கணிதம். எழுத்து — இலக்கண இலக்கியங்கள் (வரிவடிவம்)

3. **கண்உடையர் என்பவர் கற்றோர் முகத்திரண்டு புண்உடையர் கல்லா தவர்.**

கல்வி கற்றவர் கண்ணுடையவர், கல்லாதவர் முகத்தில் இரண்டுப் புண் உடையவர் ஆவார்.

4. **உவப்பத் தலைக்கடி உள்ளப் பிரிதல் அனைத்தே புலவர் தொழில்.**

அறிவில் சிறந்த புலவர்களுடன் பேசிப் பழகும்போது மகிழ்ச்சியாக இருப்பதும், அவர்களை விட்டுப்பிரியும் போது, "இனி இவரை எப்பொழுது காண்போம்" என எண்ணிப் பிரிவதும் புலவரின் இயல்பாகும். (உவப்ப — மகிழ். தலைக்கடி — ஒன்று சேர்ந்து)

5. **உடையார்முன் இல்லார்போல் ஏக்கற்றுங் கற்றார் கடையே கல்லா தவர்.**

செல்வர் முன் ஏழை இரந்து நிற்பது போலக் கற்றவர்முன் பணிந்து கற்பவரே உயர்ந்தவர், பணிந்து கல்லாதவர் தாழ்ந்தவர்.

(உடையார் — செல்வம். உடையார் இல்லார் — செல்வம் இல்லாதவர். ஏக்கற்று — கவலைப்பட்டு.கடையர் — தாழ்ந்தவர்)

6. **தொட்டனைத்து ஊறும் மணற்கேணி மாந்தர்க்குக் கற்றனைத்து ஊறும் அறிவு.**

மணற்பாங்கான இடத்தில் தோண்டத் தோண்ட நீர் சுரக்கும். அதுபோல, மக்கள் நூல்களைக் கற்கக்கற்க அவர்தம் அறிவு வளரும்.

(தொட்டனைத்து — தோண்டும் அளவு. மாந்தர் — மக்கள்)

7. **யாதானும் நாடாமால் ஊராமால் என்னொருவன் சாந்துணையுங் கல்லாத வாறு.**

கற்றவனுக்கு எந்த நாடும் தன் நாடாகும். எந்த ஊரும் தன் ஊராகும். இதனை அறிந்தும் சிலர் சாகும்வரை கற்காமல் இருப்பது ஏன் ? (சாந்துணையும் — சாகும் வரையிலும்)

8. **ஒருமைக்கண் தான்கற்ற கல்வி ஒருவற்கு எழுமையும் ஏமாப் புடைத்து.**

ஒரு பிறப்பில், தான் கற்றுக்கொள்ளும் நல்லறிவு, இனி எழும் பிறவிகளுக்குப் பாதுகாப்பைத் தரும்.(ஏமாப்பு — பாதுகாப்பு)

9. **தாம்இன் புறுவது உலகுஇன் புறக்கண்டு காழுறுவர் கற்றறித் தார்.**

தாங்கள் இன்பம் அடையும் கல்வியால் உலகம் இன்பம் அடைவதைக் கண்டு, கற்றவர் மேன்மையும் கற்க விரும்புவார். (காழுறுவர் — விரும்புவார்)

10. **கேடிக் விழுச்செல்வம் கல்வி யொருவற்கு மாடல்ல மற்றையவை.**

ஒருவனுக்கு அழியாத செல்வம் கல்வியாகும். கல்வித் தவிர, மற்றச் செல்வங்கள் எல்லாம் செல்வங்கள் ஆகமாட்டா.

நட்பு

1. **செய்கரிய யாவுள் நட்பின் அதுபோல் வினைக்கரிய யாவுள் காப்பு.**

நட்பைப் போலச் செய்து கொள்வதற்கு அறிய உறவுகள் எவையும் இல்லை. அந்த நட்பைப்போலச் செய்கின்ற செயலுக்குச் சிறந்த பாதுகாப்பு வேறு எவையும் இல்லை.(வினை — செயல். காப்பு — காவல்)

2. **நிறைநீர் நீரவர் கேண்மை பிறைமதிப் பின்நீர் பேதையார் நட்பு.**

அறிவுடையவர்களின் நட்பு வளர்பிறைபோல நாளும் வளரும், அறிவிலார் நட்பு தேய்பிறை போல நாளும் தேயும்.

(நீரவர் — அறிவுடையார். கேண்மை — நட்பு. பேதையார் — அறிவிலார்)

3. **நவில்தொறும் நூல்நயம் போலும் பமில்தொறும் பண்புடையார் தொடர்பு.**

பண்புடையாரின் நட்பு பழகப்பழக இன்பம் தரும். அதுபோல, நல்ல நூல்களின் பொருள் கற்கக்கற்க இன்பந்தரும்.

(வினை — நவில்தொறும் — கற்கக்கற்க. நயம் — இன்பம்)

4. **நகுதற் பொருட்டன்று நட்பு மிகுதிக்கண் மேற்சென்று இடித்தற் பொருட்டு.**

நட்பு என்பது சிரித்துப் பேசி மகிழ்வது மட்டுமன்று. நண்பரிடத்துத் தவறு காணும்போது அவரைக் கடிந்துரைத்துத் திருத்தி நல்வழிப்படுத்தலும் ஆகும்.

(நகுதல் — சிரித்தல். இடித்தல் — கடிந்துரைத்தல்)

5. **புணர்ச்சி பழகுதல் வேண்டா உணர்ச்சிதான் நட்பாங் கிழமை தரும்.**

இருவரின் நட்பிற்குச் சேர்ந்திருத்தலும் நெருங்கிப் பழகுதலும் தேவையில்லை. ஒத்த மனவுணர்வே நட்புரிமையைக் கொடுக்கும்.(கிழமை — உரிமை)

6. **முகநக நட்பு நட்பன்று நெஞ்சத்து அகநக நட்பு நட்பு.**

முகம் மலரும்படி நட்புக்கொள்வது நட்பாகாது. உள்ளம் மகிழும்படி அன்பாக நட்புக்கொள்வதே நல்ல நட்பு.(முகநக — முகம் மலர். அகம் — உள்ளம்)

7. **அழிவினவைநீக்கி ஆறுய்த்து அழிவின்கண் அல்லல் உழப்பதாம் நட்பு.**
அழிவைத்தரும் துன்பங்களிலிருந்து நண்பனை விலக்கி. நல்வழியில் செலுத்த வேண்டும். அவனுக்கு அழிவுநேரும்போது உடனிருந்து நானும் அதில் பங்கேற்று, அழிவிலிருந்து மீட்கவேண்டும். (ஆறு - நல்வழி. உய்த்து - செலுத்தி. அல்லல் - துன்பம்)
 8. **உடுக்கை இழந்தவன் கைபோல ஆங்கே இருக்கண் களைவதாம் நட்பு.**
உடுத்திய ஆடை நழுவுமபோது கை தன்னையறியாமல் தானே சென்று காக்கும். நண்பன் துன்புறும்போது விரைந்து சென்று அத்துன்பத்திலிருந்து அவனைக் காப்பதே நட்பு. (உடுக்கை - ஆடை. இருக்கண் - துன்பம். களைவது - நீக்குவது)
 9. **நட்பிற்கு வீற்றிருக்கை யாதெனின் கொட்பின்றி ஒல்லும்வாய் ஊன்றும் நிலை.**
நட்பிற்கு சிறந்த நிலை எதுவென்றால், எப்போதும் வேறுபடுதல் இல்லாமல், இயலும்பொழுதெல்லாம் உதவி செய்து தாங்குதல். (கொட்பின்றி - வேறுபாடு இல்லாமல். ஊன்றும் - தாங்கும்)
 10. **இனையர் இவர்தமக்கு இன்னமயாம் என்று புனையினும் புல்லென்னும் நட்பு.**
இவர் தமக்கு இத்தகைய அன்பினர். யாம் இவர்க்கு இத்துணைச் சிறப்புடையவர் எனப் புகழ்ந்துரைக்கக் கூடாது. அவ்வாறு புகழ்ந்துரைத்தால் நட்புச் சிறப்பிழக்கும். (புனைதல் - புகழ்தல்)
- பண்புடைமை**
1. **எண்பதத்தால் எய்தல் எளிதென்ப யார்மாட்டும் பண்புடைமை என்னும் வழக்கு.**
யாரிடத்தும் எளிமையாகப் பழகினால் பண்புடைமை என்னும் நன்னெறியை அடைதல் எளிது. (வழக்கு - நன்னெறி)
 2. **அன்புடைமை ஆன்ற குடிப்பிறத்தல் இவ்விரண்டும் பண்புடைமை என்னும் வழக்கு.**
அன்புடையவராகத் திகழ்தல், உயர்ந்த குடிப்பிறப்பு ஆகிய இவ்விரண்டும் பண்பாளரின் இயல்பு. (ஆன்ற - உயர்ந்த)
 3. **உறுப்பொத்தல் மக்களொப்பு அன்றால் வெறுத்தக்க பண்பொத்தல் ஒப்பதாம் ஒப்பு.**
உடம்பால் ஒத்திருத்தல் மக்களோடு ஒப்புமை அன்று. பொருந்தத்தக்க பண்பால் ஒத்திருத்தல் மக்களாகக் கொள்ளத்தக்க ஒப்புமையாகும்.
 4. **நயனொடு நன்றி புரிந்த பயனுடையார் பண்புரா ராட்டும் உலகு.**
நேர்மையையும் அறத்தையும் கொண்டு பிறருக்கு உதவ வேண்டும். அத்தகைய பண்பாளரையே உலகம் போற்றும். (நயன் - நேர்மை. நன்றி - உதவி)
 5. **நகையுள்ளும் இன்னா திகழ்ச்சி பகையுள்ளும் பண்புள பாடறிவார் மாட்டு.**
வினையாட்டாக ஒருவரை இகழ்ந்து பேசுதலும் துன்பத்தை தரும். பிறருடைய இயல்பை அறிந்து நடப்பவரிடத்தில் பகைமையிருப்பினும் நல்ல பண்புகள் இருக்கும். (நகையுள்ளும் - வினையாட்டாகவும். பாடறிவார் - நெறியுடையார்)
 6. **பண்புடையார் பட்டுண்டு உலகம் அதுவின்றால் மண்புக்கு மாய்வது மண்.**
உலகம் பண்புடையவர்களாலே நிலைபெற்று இருக்கிறது. இல்லையெனில், இவ்வுலகம் மண்ணோடு மண்ணாகி போய்விடும். (மாய்வது - அழிவது)
 7. **அரம்போலும் கூர்மைய ரேனும் மரம்போல்வார் மக்கட்பண்(பு) இல்லா தவர்.**
அரம்போன்ற கூர்மையான அறிவுடையாராக இருப்பினும், மக்களுக்குரிய பண்பு இல்லாதவர் ஓரறிவுடைய மரமாகவே கருதப்படுவார். (அரம் - வாளைக் கூர்மையாக்கும் கருவி)
 8. **நண்பாற்றா ராகி நயமில செய்வார்க்கும் பண்பாற்றா ராதல் கடை.**
நட்புகொள்ள இயலாதவராய்த் தீமை செய்பவரிடத்திலும் பண்புடையவராய்ப் பழக இயலாதது இழிவான செயலாகும். (நண்பு - நட்பு. நயமில - தீங்கு, இனிமையற்ற. கடை - பழுது)
 9. **நகல்வல்லர் அல்லார்க்கு மாமிரு ஞாலம் பகலும்பாற் பட்டன் றிருள்.**
பிறரோடு பழகிப்பேசி மகிழ இயலாதவருக்கு மிகப்பெரிய இவ்வுலகம் பகலிலும் இருளாகவே தோன்றும். (நகல்வல்லர் - சிரித்து மகிழ்பவர். மாமிரு ஞாலம் - மிகப்பெரிய உலகம்)
 10. **பண்பிலான் பெற்ற பெருஞ்செல்வம் நன்பால்**

- கலந்தீமை யால்திரிற் தற்று.**
- பண்பில்லாதவன் பெற்ற பெருஞ்செல்வமானது, பாத்திரத்தின் தன்மையால் நல்ல பால் திரிவது போன்றது. (திரிந்தற்று - திரிவது போன்றது)
- பொறையுடைமை**
- (பிறர் செய்யும் துன்பங்களைப் பொறுத்தல்)**
1. **அகழ்வாரைத் தாங்கும் நிலம்போலத் தம்மை இகழ்வார்ப் பொறுத்தல் தலை.**
நிலமானது, தன்னைத் தோண்டுபவரையும் தாங்குவதுபோல, நம்மை இழிவுபடுத்துவோரை நாம் பொறுத்துக்கொள்வதே சிறந்த பண்பு. (அகழ்வாரை - தோண்டுபவரை. இகழ்வார் - இழிவுபடுத்துவோர். தலை - சிறந்த பண்பு)
 2. **பொறுத்தல் இறப்பினை என்றும் அதனை மறத்தல் அதனிலும் நன்று.**
பிறர் செய்யும் துன்பத்தை ஒருவர் பொறுத்துக்கொள்ளுதல் சிறந்தது. அத்துன்பத்தை மறந்துவிடுதல் அதனைவிடச் சிறந்தது. (இறப்பினை - பிறர் செய்த துன்பத்தை)
 3. **இன்மையுள் இன்மை விருந்தொரால் வன்மையுள் வன்மை மடவார்ப் பொறை.**
விருந்தினரை வரவேற்க இயலாது தவிர்க்கும் நிலை, வறுமையுள் கொடிய வறுமையாகும். அதுபோல, அறிவற்றார் செய்யும் தீங்குகளைப் பொறுத்துக் கொள்ளுதல் வலிமையுள் சிறந்த வலிமையாகும். (இன்மை - வறுமை. ஓரால் - தவிர்ந்தல். மடவார் - அறிவிலிகள்)
 4. **நிறையுடைமை நீங்காமை வேண்டின், பொறையுடைமை போற்றி ஒழுக்கப் படும்.**
நற்குணங்கள் நம்மைவிட்டு நீங்காதிருக்க வேண்டுமானால், பொறுமையை நாம் போற்றிக் காத்தல் வேண்டும். (நிறை - சால்பு)
 5. **ஒறுத்தாரை ஒன்றாக வையாரே வைப்பார் பொறுத்தாரைப் பொன்போற் பொதிந்து.**
பொருள் - பிறர் செய்யும் தீங்கினைப் பொறுத்துக்கொள்ளாமல் தண்டிப்பவரைச் சான்றோர் ஒரு பொருட்டாக மதிக்கமாட்டார். ஆனால், பொறுத்துக் கொள்பவரைப் பொன்போல் மதித்து மனத்துள் வைத்துப் போற்றுவார். (ஒறுத்தாரை - தண்டித்தவரை, ஒன்றாக - ஒருபொருட்டாக, பொதிந்து வைப்பார் - மனத்துள் வைத்துக் கொள்வர்)
 6. **ஒறுத்தார்க்கு ஒருநாளை இன்பம் பொறுத்தார்க்குப் பொன்றுந் துணையும் புகழ்.**
பிறர் செய்யும் தீமையைப் பொறுத்துக்கொள்ளாது தண்டித்தவர்க்கு ஒரு நாள் மட்டுமே இன்பம் கிட்டுமே. அதனைப் பொறுத்துக்கொள்பவர்க்கு புகழ், உலகம் உள்ளவரைக்கும் நிலைத்து நிற்கும். (பொன்றும் - உலகம் அழியும்வரை)
 7. **திறனல்ல தற்பிறர் செய்யினும் நோநொந்து அறனல்ல செய்யாமை நன்று.**
பொருள் - செய்யத்தகாத துன்பச் செயல்களைப் பிறர் தனக்குச் செய்தாலும், அதற்காக வருந்தி அறத்திற்கு மாறான செயல்களைச் செய்யாதிருத்தல் நல்லது. (திறனல்ல - செய்யத்தகாத, நோநொந்து - துன்பத்திற்கு வருந்தி)
 8. **மிகுதியான் மிக்கவை செய்தாரைத் தாந்தம் தகுதியான் வென்று விடல்.**
செருக்கினால் தீமை செய்தாரையும் தமது பொறுமையினால் வெற்றிகொள்ளல் வேண்டும். (மிகுதியான் - மனச்செருக்கால், மிக்கவை - தீங்குகள், தகுதியான் - பொறுமையால்)
 9. **துறந்தாரின் தூய்மை உடையர் இறந்தார்வாய் இன்னாச்சொல் நோற்கிற் பவர்.**
வார்புகடந்து பேசுவோரின் கொடிய சொற்களையும் பொறுத்துக்கொள்பவர் பற்றற்ற துறவியரினும் மேலானவர். (துறந்தார் - பற்றற்றவர், இறந்தார் - நெறியைக் கடந்தவர், இன்னா - தீய, நோற்கிற்பவர் - பொறுப்பவர்)
 10. **உண்ணாது நோற்பார் பெரியர் பிறர்சொல்லும் இன்னாச்சொல் நோற்பாரின் பின்.**
உண்ணாநோன்பு இருக்கும் பெரியவர்களைவிடத் தம்மை இகழ்வோரின் சொற்களைப் பொறுத்துக்கொள்பவர் மேலானவர் ஆவார். (நோற்பார் - நோன்பு மேற்கொள்பவர், இன்னாச்சொல் - இனிமையற்ற சொல்)
- கேள்வி**
1. **செல்வத்துள் செல்வம் செவிச்செல்வம் அச்செல்வம் செல்வத்துள் ளெல்லாத் தலை.**
செல்வங்களுள் சிறந்தது கேள்விச் செல்வம். அதுவே செல்வங்கள் அனைத்திலும் முதன்மையானது. (செவிச்செல்வம் - கேள்விச்செல்வம், தலை - முதன்மை)

2. செவுக்குண வில்லாத போழ்து சிறிது வயிற்றுக்கும் ஈயப் படும்.

செவிக்குணவாகிய நல்லறிவு கிடைக்காதபொழுதில் வயிற்றுக்கும் சிறிதளவு உணவு அளிக்கப்படும். (போழ்து - பொழுது, ஈயப்படும் - அளிக்கப்படும்)

3. செவியுணவிற கேள்வி யுடையார் அவியுணவின் ஆன்றாரோ டொப்பர் நிலத்து.

செவி உணவாகிய கேள்வியினை உடையவர் இவ்வுலகில் வாழ்ந்தாலும், அவி உணவைக் கொள்ளும் தேவர்களுள் நிகராவர் (அவி உணவு - தேவர்களுக்கு வேள்வியின்பொழுது கொடுக்கப்படும் உணவு. ஆன்றோர் - கல்வி, கேள்வி, பண்பு ஆகியவற்றில் சிறந்தோர், ஒப்பர் - நிகராவர்)

4. கற்றில னாமினுங் கேட்க அ:தொருவற்கு ஒழக்கதின் ஊற்றாந் துணை.

ஒருவன் கற்க வாய்ப்பு இல்லாமல் இருந்தாலும் கற்றாரிடம் கேட்டறிய வேண்டும். வாழ்க்கையில் தளர்ச்சியுறும்போது அக்கேள்வியறிவு அவனுக்கு ஊன்றுகொல்போலத் துணையாக நிற்கும். (ஒழக்கம் - தளர்ச்சி, ஊற்று - ஊன்றுகொல்)

5. இழுக்கல் உடையுறி ஊற்றுக்கோல் அற்றே ஒழுக்க முடையார்வாய்ச் சொல்.

வழுக்குகின்ற நிலத்தில் ஊன்றுகொல் உதவுவதுபோல, நல்லொழுக்கம் மிக்க பெரியோரின் வாய்ச்சொற்கள் வாழ்க்கைக்கு என்றும் உதவும்.

(ஊற்றுக்கோல் - ஊன்றுகொல், அற்றே - போன்றதே)

6. எனைத்தானும் நல்லவை கேட்க அனைத்தானும் ஆன்ற பெருமை தரும்.

எவரும் அறிஞரின் நல்லுரைகளைக் கேட்கவேண்டும். அந்நல்லுரை எவ்வளவு சிறிதேயாயினும் அதனைப் பின்பற்றுவருக்கு நிறைந்த பெருமையை அது தேடித் தரும். (எனைத்தானும் - எவ்வளவு சிறிதாயினும், அனைத்தானும் - கேட்ட அத்துணை அளவிலும், ஆன்ற - நிறைந்த)

7. பிழைத்துணர்ந்தும் பேதைமை சொல்லா ரிழைத்துணர்ந் தீண்டிய கேள்வி யவர்.

நுட்பமாக ஆய்ந்தறிந்த கேள்வி அறிவுடையோர், தவறாக உணர்ந்திருந்தாலும் ஒருபொழுதும் இழிசொற்களைக் கூறமாட்டார்.

(பிழைத்துணர்ந்தும் - தவறுகளை உணர்ந்தபொழுதும், பேதைமை - அறியாமையின்பாற்பட்ட இழிசொற்கள், இழைத்துணர்ந்து - நுட்பமாக ஆராய்ந்து, ஈண்டிய - ஆய்ந்தறிந்த)

8. கேட்பினுங் கேளாத் தகையவே கேள்வியால் தோட்கப் படாத செவி.

கேள்வியால் துளைக்கப்படாத செவிகளுக்குக் கேட்கும் தன்மை இருப்பினும் கேளாத செவிகளாகவே கருதப்படும். (தகையவே - தன்மையதே, தோட்கப்படாத - துளைக்கப்படாத)

9. நுணங்கிய கேள்விய ரல்லார் வணங்கிய வாயின ராதல் அரிது.

நுட்பமாகிய கேள்வியறிவு இல்லாதவர் பணிவான சொற்களைப் பேசுவதில்லை. (நுணங்கிய - நுட்பமாகிய, வணங்கிய - பணிவான, வாயினராதல் - மொழியினை உடையவர்)

10. செவியிறு சுலையுணரா வாயுணர்வின் மாக்கள் அவியினும் வாழினும் என்.

பொருள் - கேள்வியின் வாயிலாகச் செவிச்சுவை உணராது, உணவின் வாயிலாக வாய்ச்சுவை மட்டுமே உணரும் மாக்கள் இறந்தாலும் என்ன? வாழ்ந்தாலும் என்ன? (வாயுணர்வின் மாக்கள் - உணவுச்சுவை மட்டும் அறிந்தோர், அவியினும் - இறந்தாலும்)

சான்றாண்மை

1. கடன்என்ப நல்லவை எல்லாம் கடன்அறிந்து சான்றாண்மை மேற்கொள் பவர்க்கு.

பொருள் - நல்ல குணங்களால் நிறைந்து வாழும் சான்றோர்கள் நல்லவற்றையெல்லாம் தம் கடமையென மேற்கொண்டு வாழ்வார். (கடன் - கடமை)

2. குணநலம் சான்றோர் நலனே பிறநலம் எந்நலத்து உள்ளதாஉம் அன்று.

பொருள் - நற்குணங்களால் சிறந்திருத்தலே சான்றோரின் பெருமை. அதனை விடுத்த பிற நலன்கள் எவ்வகையிலும் பெருமை சேர்க்காது. (சான்றோர் - நல்ல குணங்கள் நிறைந்தவர்)

3. அன்புநாண் ஒப்புரவு கண்ணோட்டம் வாய்மையொடு ஐந்துசால் ஊன்றிய துணை.

பொருள் - அன்புடைமை, நாணம், பிறர்க்கு உதவுதல், உயிர்களிடத்து இரக்கம், உண்மை பேசுதல் ஆகிய ஐந்தும் சான்றாண்மையைத்

தாங்கும் தூண்கள். (நாண் - நாணம், ஒப்புரவு - உதவுதல்,

கண்ணோட்டம் - உயிர்களிடத்து இரக்கம், வாய்மை - உண்மை)

4. கொல்லா நலத்தது நோன்மை பிறர்தீமை சொல்லா நலத்தது சால்பு.

பொருள் - தவமென்பது பிற உயிர்களைக் கொல்லாமையே. சால்பு என்பது பிறர் குறைகளைச் சொல்லாமையே. (சால்பு - சான்றாண்மை)

5. ஆற்றுவார் ஆற்றல் பணிதல் அதுசான்றோர் மாற்றாரை மாற்றும் படை.

பொருள் - ஒரு செயலைச் செய்பவர்க்கு வலிமை தருவது பணிவுடன் நடத்தலே. அதுவே சான்றோர்க்குத் தம்பகைவரைப் பகைமையிலிருந்து மாற்றி நட்பாக்குவதற்கு ஏற்ற கருவி. (ஆற்றுவார் - செயல் செய்பவர், ஆற்றல் - வலிமை, மாற்றார் - பகைவர்)

6. சால்பிற்குக் கட்டளை யாதெனின் தோல்வி துலையல்லார் கண்ணும் கொளல்.

பொருள் - தம்மைவிட ஆற்றல் குறைந்தவரிடத்து ஏற்பட்ட தோல்வியையும் ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும். அப்பண்பே ஒருவரின் சான்றாண்மையை அளந்தறிவதற்கான உரைகல் ஆகும். (துலையல்லார் - ஆற்றலில் குறைந்தவர், கட்டளை - உரைகல்)

7. இன்னாசெய் தார்க்கும் இனியவே செய்யாக்கால் என்ன பயத்ததோ சால்பு.

பொருள் - தீங்கு இழைத்தவர்க்கு நன்மையே செய்யவேண்டும். அவ்வாறு செய்யாமல் போனால் சால்பென்னும் தகுதியால் எப்பயனும் இல்லை. (இன்னா - தீங்கு, இனிய - நன்மை, செய்யாக்கால் - செய்யாவிடத்து)

8. இன்மை ஒருவற்கு இனிவன்று சால்பென்னும் திண்மைஉண் டாகப் பெறின.

பொருள் - சால்பென்னும் மனஉறுதி உண்டாகப் பெறுமானால் ஒருவனுக்குப் பொருள் இல்லாததால் ஏற்படும் வறுமை ஒரு குறையாகாது. (இன்மை - வறுமை, இனிவன்று - இழிவானதன்று, திண்மை - வலிமை)

9. ஊழி பெயரினும் தாம்பெயரார் சான்றாண்மைக்கு ஆழி எனப்படு வார்.

பொருள் - சான்றாண்மை என்னும் பண்பிற்குக் கடலென்று புகழப்படுபவர் உலகமே அழியும் ஊழிக்காலம் வந்தாலும் தம் நிலையில் வேறுபடாமல் இருப்பார். ஆழி - கடல்.

10. சான்றவர் சான்றாண்மை குன்றின் இருநிலந்தான் தாங்காது மன்னோ பொறை.

பொருள் - சான்றோர்களின் சான்றாண்மைக் குணத்தில் குறைவு ஏற்படுமானால், இவ்வுலகமும் பொறுமை என்னும் தன்பாரத்தைத் தாங்காது. (இருநிலம் - பெரிய நிலம், பொறை - சுமை)

ஒழுக்கமுடைமை

1. ஒழுக்கம் விழுப்பந் தரலான் ஒழுக்கம் உயிரினும் ஒம்பப் படும்.

ஒருவற்கு அனைத்துச் சிறப்புகளையும் தருவது ஒழுக்கமே. ஆதலால், அவ்வொழுக்கத்தை உயிரினும் மனானதாகக் கருதிக் காத்தல் வேண்டும். (விழுப்பம் - சிறப்பு, ஒம்பப்படும் - காத்தல்வேண்டும்)

2. பரிந்தோம்பிக் காக்க ஒழுக்கம் தெரிந்தோம்பிக் தெரினும் அ:தே துணை.

எம்முறையில் ஆராய்ந்து பார்த்தாலும் ஒழுக்கமே நல்ல துணை ஆகும். ஒழுக்கத்தை காப்பது கடினமானாலும் எப்பாடுபட்டாவது அதனை விரும்பிக் காத்தல்வேண்டும். (பரிந்து - விரும்பி, தெரினும் - ஆராய்ந்து பார்த்தாலும்)

3. ஒழுக்கம் உடைமை குடிமை இழுக்கம் இழிந்த பிறப்பாய் விடும்.

ஒழுக்கம் உள்ளவரே உயர்குடியினர். அவ்வொழுக்கம் இல்லாதவர் இழி குடியினர். (குடிமை - உயர்குடி, இழுக்கம் - ஒழுக்கம் இல்லாதவர்)

4. மறப்பினும் ஒத்துக் கொளலாகும் பார்ப்பான் பிறப்பொழுக்கங் குன்றக் கெடும்.

ஒருவன், தான் கற்ற கல்வியை மறந்தாலும் அதனை மீண்டும் கற்றுக்கொள்ள இயலும். ஆனால், ஒழுக்கம் குறைந்தால், அவனுடைய குடிப்பிறப்பின் சிறப்பு அழிந்துபோகும்.

5. அழுக்கா றுடையான்கண் ஆக்கம்போன்று இல்லை ஒழுக்க மிலான்கண் உயர்வு.

பொறாமை உடையவனிடம் செல்வம் நிலைக்காது. அதுபோல, ஒழுக்கம் இல்லாதவனிடம் உயர்வு இருக்காது. (அழுக்காறு - பொறாமை, ஆக்கம் - செல்வம்)

6. ஒழுக்கத்தின் ஒல்கார் உரவோர் இழுக்கத்தின் ஏதம் படுபாக் கறிந்து.

ஒழுக்கம் தவறுதலால் ஏற்படும் குற்றங்களை நன்குணர்ந்த மனவலிமை மிக்கோர், அவ்வொழுக்க நெறியிலிருந்து சிறிதும் விலக மாட்டார். (ஒல்கார் - விலகமாட்டார், உரவோர் - மன வலிமையுடையோர், ஏதம் - குற்றம்.)

7. **ஒழுக்கத்தின் எய்துவர் மேன்மை இழுக்கத்தின் எய்துவர் எய்தாப் பழி.**

ஒழுக்கமுடையோர் மேன்மை அடைவர். ஒழுக்கம் இல்லாதவர் அடையக் கூடாத பழியை அடைவர். (எய்துவர் - அடைவர்)

8. **நன்றிக்கு வித்தாகும் நல்லொழுக்கம் தீயொழுக்கம் என்றும் இடும்பை தரும்.**

நல்லொழுக்கம் என்பது நன்மை என்னும் விளைவுகளைப் பெறுவதற்கான விதையாகும். தீயொழுக்கமோ எப்பொழுதும் துன்பத்தையே விளைவாகத் தரும். (இடும்பை - துன்பம்)

9. **ஒழுக்க முடையவர்க்கு ஒல்லாவே தீய வழக்கியும் வாயாற் சொல்ல.**

நல்லொழுக்கம் உடையோரால் தவறியும் தம் வாயால் தீமைதரும் சொற்களைச் சொல்ல இயலாது. (ஒல்லாவே - இயலாவே)

10. **உலகத்தோடு ஓட்ட ஒழுக்கல் பலகற்றும் கல்லார் அறிவிரா தார்.**

உயர்ந்தாரோடு பொருந்தி வாழும் கல்வியைக் கல்லாதவர், எவ்வளவுதான் கற்றிருந்தாலும் அறிவில்லாதவரே ஆவார். (உலகம் - உயர்ந்தோர், ஓட்ட - பொருத்த, ஒழுக்குதல் - நடத்தல், வாழ்தல்.)

காலமறிதல்

1. **பகல்வெல்லும் கூகையைக் காக்கை இகல்வெல்லும் வேந்தர்க்கு வேண்டும் பொழுது.**

பகற்பொழுதில் தன்னிலும் வலிய கோட்டானைக் காக்கை வென்றுவிடும். அதுபோலப் பகையை வெல்லக் கரும்வேந்தர், காலம் அறிந்து செயல்படவேண்டும். (கூகை - கோட்டான், இகல் - பகை)

2. **பருவத்தோடு ஓட்ட ஒழுக்கல் திருவினைத் தீரமை ஆர்க்கும் கமிறு.**

காலத்திற்குப் பொருந்திய செயலை மேற்கொள்வதே செல்வத்தை நீங்காமல் நிற்குமாறு கட்ரும் கமிறாகும். (திரு - செல்வம், தீரமை - நீங்காமை)

3. **அருவினை யென்ப உளவோ கருவியான் காலம் அறிந்து செயின்.**

தகுந்த கருவிகளோடு ஏற்ற காலமறிந்து செயல்பட்டால், செய்தற்கரிய செயல்கள் எவையுமில்லை. (அருவினை - செய்தற்கரிய செயல்)

4. **ஞாலம் கருதினுங் கைகூடும் காலம் கருதி இடத்தாற் செயின்.**

காலமறிந்து, இடத்தோடு பொருந்தச் செயல்பட்டால் உலகத்தையே அடைய விரும்பினும் கைகூடும். (ஞாலம் - உலகம்)

5. **காலம் கருதி இருப்பார் கலங்காது ஞாலம் கருது பவர்.**

உலகம் முழுதையும் ஆளக் கருதுபவர், அதற்குரிய காலத்தை எதிர்பார்த்துக் கலங்காமல் காத்திருப்பார்.

6. **ஊக்க முடையான் ஒடுக்கம் பொருதகர் தாக்கற்குப் பேருந் தகைத்து.**

ஊக்கம் உடையவன் காலத்தை எதிர்பார்த்து அடங்கியிருப்பதானது, ஆட்டுக்கடா பகையைத் தாக்குவதற்குப் பின்வாங்கும் தன்மையைப் போன்றது. (ஒடுக்கம் - அடங்கியிருப்பது, பொருதகர் - ஆட்டுக்கடா, பேருந்தகைத்து - பின் வாங்கும் தன்மையது)

7. **பொள்ளென ஆங்கே புறம்வேரார் காலம்பார்த்து உள்வோர்ப்பர் ஒள்ளி யவர்.**

அறிவுடையார், பகைவர் தீங்கு செய்த உடனே சினத்தை வெளிப்படுத்த மாட்டார். அவரை வெல்லும் காலம் வரும்வரை, அச்சினத்தை மனத்தினுள் மறைத்து வைத்திருப்பார். (பொள்ளென - உடனே, புறம்வேரார் - வெளிப்படுத்த மாட்டார், உள்வோர்ப்பர் - மனத்தினுள் மறைத்து வைத்திருப்பார், ஒள்ளியவர் - அறிவுடையார்.)

8. **செறுநரைக் காணின் சுமக்க இறுவரை காணின் கிழக்காம் தலை.**

பகைவரைக் காணும்போது பணிவாக இருக்கவேண்டும். அப்பகைவர்க்கு முடிவுகாலம் வரும்போது, அவர் நிலைமை தலைகீழாய் மாறும். (செறுநர் - பகைவர், சுமக்க - பணிக, இறுவரை - முடிவுகாலம், கிழக்காந்தலை - தலைகீழ் மாற்றம்)

9. **எய்தற் கரியது இயைந்தக்கால் அந்நிலையே செய்தற் கரிய செயல்.**

கிடைத்தற்கு அரிய வாய்ப்புக் கிடைத்தபொழுது அவ்வாய்ப்பைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு அப்போதே செய்தற்கரிய செயல்களைச் செய்துவிடல் வேண்டும். (எய்தற்கு - கிடைத்தற்கு, இயைந்தக்கால் - கிடைத்தபொழுது)

10. **கொக்கொக்க கூடும் பருவத்து மற்றதன்**

குத்தொக்க சீர்த்த இடத்து.

வாய்ப்பற்ற காலத்தில் கொக்கைப்போல் அமைதியாகக் காத்திருக்கவேண்டும். உரிய காலம் வாய்த்ததும் கொக்கைப்போல் விரைந்து செயலைச் செய்து முடித்தல்வேண்டும். (கூடும் - வாய்ப்பற்ற, சீர்த்த இடம் - உரிய காலம்)

பெரியாரைத் துணைக்கோடல்

1. **அறனறிந்து மூத்த அறிவுடையார் கேண்மை திறனறிந்து தோந்து கொளல்.**

அறநெறியை அறிந்து அறிவில் தெளிந்த முதிர்ச்சியுடையார் நட்பினை ஆராய்ந்தறிந்து ஏற்றுக் கொள்ளுதல்வேண்டும். (மூத்த - முதிர்ந்த, கேண்மை - நட்பு, தோந்து - ஆராய்ந்து)

2. **உற்றநோய் நீக்கி உறாஅமை முற்காக்கும் பெற்றியார்ப் பேணிக் கொளல்.**

தமக்கு வந்துள்ள துன்பத்தைப் போக்கி இனி, மேலும் துன்பம் வராதவாறு முன்னதாகவே காக்கும் தன்மையுடையாரைப் போற்றி நட்பாக்கிக் கொள்ளுதல் வேண்டும். (நோய் - துன்பம், உறாஅமை - துன்பம் வராமல், பெற்றியார் - பெருமையுடையார்)

3. **அரியவற்று ளெல்லாம் அறிதே பெரியாரைப் பேணிக் தமராக் கொளல்.**

அறிவந்த பெரியாரைப் போற்றி உறவாகக் கொள்ளுதலே, ஒருவர் பெறவேண்டிய அரிய பெறுகளுள் எல்லாம் அரிய பேராகும். (பேணி - போற்றி, தமர் - உறவினர்)

4. **தம்மிற்பெரியார் தமரா ஒழுக்குதல் வன்மையு ளெல்லாந் தலை.**

தம்மைக் காட்டிலும் அறிவில் சிறந்த பெரியாரை உறவினராய் ஏற்று நடத்தலே வலிமைகளுள்ளெல்லாம் சிறந்ததாம். (வன்மை - வலிமை, ஒழுக்குதல் - ஏற்று நடத்தல், தலை - சிறப்பு)

5. **சூழ்வாரகண் ணாக ஒழுக்கலான் மன்னவன் சூழ்வாரச் சூழ்ந்து கொளல்.**

தக்க வழிகளை ஆராய்ந்து கூறும் அறிஞர்களையே உலகம் கண்ணாகக் கொண்டு நடத்தலால், மன்னனும் அத்தகையாரை ஆராய்ந்து நட்பாக்கிக் கொள்ளவேண்டும். (சூழ்வார் - அறிவுடையார், சூழ்ந்துகொளல் - நட்பாக்கிக் கொள்ளுதல்.)

6. **தக்கா ரினத்தனாய்த் தானொழுக் வல்லானைச் செற்றார் செய்க்கிடந்த தில்.**

அறிவிற்பெரியாரைச் சார்ந்து நடக்க வல்லாருக்குப் பகைவர் செய்யக்கூடிய தீங்கு யாதொன்றும் இல்லை. (தக்கார் - தகுதியுடைய பெரியார், செற்றார் - பகைவர், இல் - இல்லை)

7. **இடிக்குந் துணையாரை யான்வாரை யாரே கெடுக்குந் தகைமை யவர்.**

தீயனவற்றைக் கண்டால் இடித்துத் திருத்தும் பெரியாரைத் துணையாகக் கொண்டு வாழ்பவரைக் கெடுக்கும் வலிமையுடையவர் எவருமில்லை. (இடிக்கும் - கடிந்துரைக்கும், தகைமை - தன்மை)

8. **இடிப்பாரை இல்லாத ஏமரா மன்னன் கெடுப்பா ரிலானுங் கெடும்.**

குற்றம் கண்ட இடத்து இடித்துத் திருத்தும் பெரியாரின் பாதுகாப்பைத் தேடிக்கொள்ளாத அரசன், தன்னைக் கெடுக்கும் பகைவர்கள் இல்லை எனினும் தானே கெட்டழிவான். (இடிப்பார் - கடிந்து அறிவுரை கூறும் பெரியார், ஏமரா - பாதுகாவல் இல்லாத)

9. **முதலிலார்க் கூதிய மில்லை மதலையாஞ் சார்பிலார்க் கில்லை நிலை.**

முதலீடு இல்லாத வணிகர்க்கு அதனால் வரும் ஊதியம் ஒன்றுமில்லை. அதுபோல, தம்மைத் தாங்கிக் காப்பாற்றும் பெரியோர் துணையில்லாதவர்க்கு நிலைத்த தன்மை இல்லை. (மதலை - துணை)

10. **பல்லார் பகைகொளலிற்ப் பத்தடுத்த தீமைத்தே நல்லார் தொடர்கை விடல்.**

நல்லவர் ஒருவரின் நட்பைக் கைவிடுவது, பலரைப் பகைத்துக் கொள்வதை விடப் பன்மடங்கு தீமை உடையதாகும். (பத்தடுத்த - பத்துமடங்கு)

பொருள்செய்வகை

1. **பொருளால் லவரைப் பொருளாகச் செய்யும் பொருளால்லது இல்லை பொருள்.**

ஒருபொருட்டாக மதிக்கத்தகாதவரையும் பிறர் மதிக்குமாறு செய்வதில் பொருளுக்கு இணையானது வேறொன்றுமில்லை. (பொருளால்லவர் - தகுதியற்றவர், பொருள் - செல்வம்)

2. **இல்லாரை எல்லாரும் எள்ளுவர் செல்வரை எல்லாரும் செய்வர் சிறப்பு.**

செல்வம் அற்றவரை எல்லாரும் இகழ்வார். செல்வரை எல்லாரும் சிறப்பிப்பார். (எள்ளுவர் - இகழ்வார்)

3. பொருளென்னும் பொய்யா விளக்கம் இருளறுக்கும் எண்ணிய தேயத்துச் சென்று.

செல்வம் என்னும் அணையா விளக்கு அதனை உடையவர் நினைத்த இடங்களுக்கெல்லாம் சென்று பகைமை என்னும் இருளைப் போக்கும். (பொய்யா விளக்கம் - அணையா விளக்கு, இருள் - பகை)

4. அறன்ஈனும் இன்பமும் ஈனும் திறனறிந்து தீதின்றி வந்த பொருள்.

பிறருக்குத் தீங்கின்றி நல்வழியில் ஈட்டியபொருள், அறத்தையும் கொடுக்கும் இன்பத்தையும் தரும். (ஈனும் - தரும், தீதின்றி (தீது+இன்றி) - தீங்கின்றி)

5. அருளொடும் அன்பொடும் வாராப் பொருளாக்கம் புல்லார் புரள விடல்.

அருளும் அன்பும் பொருந்தாமல் பிறவழியில் வரும் செல்வத்தைப் பற்றாமல் நீக்குதல் வேண்டும். (புல்லார் - பற்றார்)

6. உறுபொருளும் உல்கு பொருளும் தன் ஒன்னாந்த தெறுபொருளும் வேந்தன் பொருள்.

அரசரிமையால் வந்த பொருளும், மக்கள் வரியாகத் தரும் பொருளும், பகைவரை வென்றுகொண்ட திறைப்பொருளும் அரசனுக்குரிய பொருள்களாம். (உறுபொருள் - அரசு உரிமையால் வருபொருள், உல்குபொருள் - வரியாக வரும்பொருள், தெறு - பகை)

7. அருளென்னும் அன்பின் குழவி பொருளென்னும் செல்வச் செவிலியால் உண்டு.

அன்பு என்னும் தாய் பெற்ற அருள் என்னும் குழந்தை, பொருள் என்னும் வளர்ப்புத் தாயால் பேணப்படும். (குழவி - குழந்தை, செவிலி - வளர்ப்புதாய்)

8. குன்றேறி யானைப் போர் கண்டற்றால் தன்கைத்தொன்று உண்டாகச் செய்வான் வினை.

தன் கைப்பொருள்கொண்டு ஒருவன் செய்யும் செயலானது குன்றின்மேல் இருந்துகொண்டு யானைப்போரைக் காண்பதற்கு ஒப்பானது. (குன்று - மலை, கைத்தொன்று - கைப்பொருள்)

9. செய்க பொருளைச் செறுநர் செருக்கறுக்கும் எ.கதணிற் கூரிய தில்.

பொருளைத் தேடிச் சேர்த்தல் வேண்டும். அது பகைவின்செறுக்கை அறுக்கும் உறுதியான படைக்கலம். அதனைவிடக் கூர்மையான கருவி வேறொன்றுமில்லை. (செருக்கு - இறுமாப்பு, எ.க - உறுதியான)

10. ஒண்பொருள் காழ்ப்ப இயற்றியார்க்கு எண்பொருள் ஏனை இரண்டும் ஒருங்கு.

சிறந்த பொருளை நல்வழியில் மிகுதியாக ஈட்டியவர்க்கு, மற்றைய அறனும் இன்பமும் ஆகிய இரண்டும் ஒருசேரக் கைகூடும் என்பது பொருள்களே. (ஒண்பொருள் - சிறந்த பொருள், எண்பொருள் - இயல்பாய்க் கிடைக்கும் பொருள், இரண்டும் - அறனும் இன்பமும்)

அறிவுடைமை

1. அறிவற்றங் காக்குங் கருவி செறுவார்க்கும் உள்எழிக்க லாகா அரண்.

அற்றம் - அழிவு, இறுதி; செறுவார்க்கு - பகைவார்க்கு; அரண் - கோட்டை

2. சென்ற இடத்தாற் செலவிடா தீதொரி இ நன்றின்பா லுய்ய தறிவு.

ஓர்இ - நீக்கி; உய்ய்ப்பது - செலுத்துவது; விடா - விடாமல்

3. எப்பொருள் யாப்பாப்பாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு.

மெய்ப்பொருள் - உண்மைப்பொருள் ; காண்பது - (காணுதல்) காணவல்லது, அறிவு.

4. எண்பொருள வாகச் செலச்சொல்லித் தான்பிறர்வாய் நுண்பொருள் காண்ப தறிவு.

எண்பொருளவாக - எளியபொருள் ஆமாறு; நுண்பொருள் - நுட்பமான பொருள்; செலச் சொல் - மனங்கொள்ளச் சொல்.

5. உலகந் தழீஇய தொட்பம் மலர்தலுங் கூம்பலு மில்ல தறிவு.

தழீஇயது - நட்பாக்குவது; ஒட்பம் - அறிவுடைமை; கூம்பல் - குவிதல் ; முகம் வாடுதல் ; மலர்தல் - விரிதல் ; முகம் மலர்தல்

6. எவ்வ துறைவ துலக முலகத்தோ டவ்வ துறைவ தறிவு.

உறைவது - ஒழுக்குவது

7. அறிவுடையார் ஆவ தறிவார் அறிவிலார் அ.தறி கல்லா தவர்.

ஆவது - பின்னர் வரக்கூடியது; அறிகல்லாதவர் - அறியமாட்டாதார்.

8. அஞ்சுவ தஞ்சாமை பேதைமை அஞ்சுவ தஞ்சல் அறிவார் தொழில்.

பேதைமை - அறிவுஇன்மை; அறிவார் - அறிவுடையவர் ; அஞ்சல் - எண்ணிப் பார்த்து அதனைச் செய்யாது விடுதல். செய்யப் பயப்படுதல் (ஒன்றனைச் செய்யப் பயப்படுதலை அஞ்சல் என்பர்)

9. எதிரதாக் காக்கும் அறிவினார்க் கில்லை அதிர வருவதோர் நோய்.

எதிரது - எதிர்காலத்தில் நேரக்கூடியது; அதிர - நடுங்கும்படி; நோய் - துன்பம்.

10. அறிவுடையார் எல்லா முடையார் அறிவிலார் என்னுடைய ரேனு மிலர்.

என்னுடையரேனும் - எல்லாம் உடையாராயினும் ; இலர் - இல்லாதவர்.

அடக்கமுடைமை

1. அடக்கம் அமரருள் உய்க்கும் அடங்காமை ஆரிருள் உய்த்து விடும்.

அடக்கம் - மனம் மொழி மெய்கள் தீயவழிகளிற் செல்லாது அடங்குதல்; அமரருள் - தேவர் உலகம் (சுவர்க்கம்); உய்க்கும் - செலுத்தும்; ஆரிருள் - நரகம்; 'உய்த்துவிடும்' என்பதை ஒரு சொல்லாகக் கொள்க.

2. காக்க பொருளா அடக்கத்தை ஆக்கம் அதனினு உங் கில்லை உயிர்த்து.

பொருளா - உயர்ந்த பொருளாகக் கருதி; காக்க - கடைப்பிடித்து ஒழுக்குக; அதனின் ஊங்கு - அவ் அடக்கத்தைவிடவும்.

3. செறிவறிந்து சீர்மை பயக்கும் அறிவறிந்து ஆற்றின் அடக்கப் பெறிள்.

செறிவு - அடக்கம் ; சீர்மை - விழுப்பம், சிறப்பு; அறிவறிந்து - அடக்கியிருந்தலை அறிவாவது என்றறிந்து; ஆற்றின் - நேரியவழியில்

4. நிலையின் திரியாது அடக்கியான் தோற்றம் மலையினும் மாணப் பெரிது.

நிலையின் - (இல்லறநெறியாகிய) நிலையின் நின்று; திரியாது - நிலையிறழாது; தோற்றம் - உயர்வு; மாண - மிகவும்.

5. எல்லார்க்கும் நன்றாம் பணிதல் அவருள்ளும் செல்வாக்கே செல்வம் தகைத்து.

நன்று ஆம் - நன்மைதருவதே ஆம்; பணிதல் - அடங்குதல் ; செல்வந்தகைத்து - செல்வம் எனத்தகும் சிறப்பினையுடைத்து

6. ஒருமையுள் ஆமைபோல் ஐந்தடக்கல் ஆற்றின் எழுமையும் ஏமாப் புடைத்து.

ஐந்து - ஐம்பொறிகள்; ஒருமை - ஒருபிறப்பு; எழுமை - எழு பிறப்பு; ஏமாப்பு - பாதுகாப்பு

7. யாகாவா ராயினும் நாகாக்க காவாக்கால் சோகாப்பர் சொல்லிழுக்குப் பட்டு.

யா - எவற்றை(எல்லாவற்றையும்), சோகாப்பர் - துன்புறுவர்.

சொல்லிழுக்கு - சொற்குற்றம்; சோகாப்பர் என்பது ஒரு சொல்.

8. ஒன்றானுந் தீச்சொல் பொருட்பயன் உண்டாயின் நன்றாகா தாகி விடும்.

ஒன்றானும் - (எண் அளவில்) ஒன்றாக இருப்பினும்; பொருட்பயன் - பொருளால் விளைவது (பொருளால் வரும் துன்பம்); உண்டாயின் - உண்டாவது ஆயின்; நன்றாகாது ஆகிவிடும் - தீதாகிவிடும்

9. தீமினாற் சுட்டபுண் உள்ளானும் ஆறாதே நாவினாற் சுட்ட வடு.

உள்ஆறும்(உடம்பில் புண்ணாக நிற்பினும்) உள்ளத்தே ஆறிவிடும்; நாவினால் - கருஞ்சொற்களால்; வடு - தழும்பு; வேற்றுமையணி. ஆறிவிடும் தன்மையது ஆதலால் தீமினாற் சுட்டதனைப் புண் என்றும் ஆறாது நெஞ்சினுள்ளே கிடத்தலின் நாவினாற் சுட்டதனை வடு என்றும் கூறினார்.

10. கதங்காத்துக் கற்றடங்கல் ஆற்றுவான் செவ்வி அறம்பார்க்கும் ஆற்றின் நுழைந்து.

கதம் - சினம் ; காத்து - அடக்கி; செவ்வி - தகுந்த காலம்; அறம் - அறக்கடவுள்; ஆற்றின் - அடையும் வழியில்

வலியறிதல்

1. வினைவலியுந் தன்வலியும் மாற்றான் வலியும்
துணைவலியுந் தூக்கிச் செயல்.

வினைவலி — தான் செய்யக்கூடிய செயலின் வலிமை. மாற்றான் — பகைவர்; துணை — தனக்கும் பகைவர்க்கும் துணையாயினார் ; தூக்கி — சீர் தூக்கி; செயல் — செயற்படுக.

2. ஒல்வ தறிவ தறிந்ததன் கண்தங்கிச்
செல்வார்க்குச் செல்லாத தில்.

ஒல்வது — தம்மாலியன்றது; அறிவது — அறிய வேண்டிய வலிமை; அதன்கண் தங்கி — அச்செய்திகள் கண் மனம் மொழிகளை முற்றுமாக ஈடுபடுத்தி; செல்வார்க்கு — பகைமேற்செல்வார்க்கு

3. உடைத்தம் வலியறியார் ஊக்கத்தின் ஊக்கி
இடைக்கண் முறிந்தார் பலர்.

உடைத்தம் — தம்முடைய; இடைக்கண் — நடுவிலேயே. ஊக்கம் — மன எழுச்சி; ஊக்கி — செயலைத் தொடங்கி, முறிந்தார் — அழிந்தவர்(தோற்றவர்)

4. அமைந்தான் கொழுகான் அளவறியான் தன்னை
வியந்தான் விரைந்து கெடும்.

ஆங்கு அமைந்து ஒழுகான் — அயல் வேந்தரோடு பொருந்தி ஒழுகாது; அளவறியான் — தன் வலிமையின் அளவை அறியாது; தன்னைவியந்தான் — தானே தன்னை உயர்வாகக் கருதிச் செருக்குறுபவன்.

5. பீலிபெய் சாகாடும் அச்சிறும் அப்பண்டஞ்
சால மிகுத்துப் பெயின்.

பீலி — மயில்தோகை; சாகாடு — வண்டி; இறும் — முறியும், பெயின் — ஏற்றினால். பிறிது மொழிதலணி. நுவலாநுவற்சி, ஓட்டணி எனினும் அது. ஒருவன் தன் பகைவரை வலிமையற்றவரென்று இகழ்தல் ஆகாது. வலிமையற்றவரேயாயினும் மிகப்பலராக ஒன்று கூடிக் கொள்வாராயின் வலிமையுள்ள அரசனும் அவர்களை ஒரு பொருட்டாக மதியாது இகழ்ந்த காரணத்தால் தோல்வியற நேரும் என்பது பெறப்பட்டது. இவ்வாறு கவிஞன்தான் கருதிய பொருளுக்கு ஒத்ததாக வேறொன்றைக் கூறி அப்பொருளைப் புலப்படுத்துவது பிறிது மொழிதலாகும்.

6. நுனிக்கொம்பர் ஏறினர் அஃதிறந் தூக்கின்
உயிர்த்திறுதி ஆகி விடும்.

கொம்பர் — இறுதிப்போலி; நுனிக்கொம்பர் — கிளையின் நுனி; அஃதிறந்து — அவ்வளவினைக் கடந்து. இதுவும் பிறிது மொழிதல். புகைவரை வெல்லக் கருதுபவன் தான் செல்லத்தக்க எல்லை வரை மட்டுமே செல்லல் வேண்டும். மாறாக மேலும் மேலும் செல்வானாயின் தன் உயிருக்கும் இறுதி தேடிக்கொள்பவன் ஆவான் என்பது பெறப்பட்டது.

7. ஆற்றின் அளவறிந் தீக அதுபொருள்
போற்றி வழங்கு நெறி.

ஆறு — நெறி; ஆற்றின் — கொடுக்கும் நெறியில் ; அளவு அறிந்து — தமக்குள்ள பொருளின் எல்லையை அறிந்து.

8. ஆகா றளவிட்டி தாமினுந் கேடில்லை
போகா நகலாக் கடை.

ஆகு ஆறு — பொருள் வரும் வழி; இட்டிது — சிறியது; போகு ஆறு — செலவழியும் வழி; அகலாக்கடை — பெருகாதாயின்.

9. அளவறிந்து வாழாதான் வாழ்க்கை உளபோல
இல்லாக்கித் தோன்றாக் கெடும்.

உளபோல — உள்ளன போல.

10. உளவரை தூக்காத ஒப்புர வாண்மை
வளவரை வல்லைக் கெடும்.

உளவரை — தனக்குள்ள பொருளின் அளவு; தூக்காத — ஆராய்ந்து பார்க்காத; வல்லை — விரைவில் ; வளவரை — செல்வத்தின் எல்லை.

ஒப்புரவறிதல்

1. கைம்மாறு வேண்டா கடப்பாடு மாரிமாட்
டென்னாற்றுந் கொல்லோ உலகு.

கைம்மாறு — எதிர்பார்த்துச் செய்யும் உதவி; கடப்பாடு — கடமையாய்க் கொண்டு செயல்படல்; மாரி — மழையைத் தரும் மேகம் ; (பயன் கருதாது செய்யும் மழைக்கு உலகம் என்ன கைம்மாறு செய்கின்றது? ஆகவே தொண்டுள்ள கொண்டவர் செய்யும் உதவிகளும் பயனை எதிர்பார்ப்பதில்லை. எனவே வேற்றுப்பொருள்வைப்பணி மறைந்து வந்தது. கைம்மாறு வேண்டாக் கடப்பாடு என்னும் பொதுப் பொருளை

மாரிமாட்டு என்னாற்றுந் கொல்லோ உலகு என்ற சிறப்புப்பொருள் எடுத்துக்காட்டுவதால் வேற்றுப்பொருள் வைப்பணி எனலாம்)

2. தாளாற்றித் தந்த பொருளெல்லாந் தக்கார்க்கு
வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு.

தாளாற்றி — மிக்க முயற்சி செய்து; தந்த — ஈட்டிய; தக்கார்க்கு — தகுந்தவர்க்கு; வேளாண்மை — உதவி

3. புத்தே ஞலகத்தும் ஈண்டும் பெறலறிதே
ஒப்புரவின் நல்ல பிற.

புத்தேன் உலகம் — (இன்பச் செழிப்புடையதாகக் கருதப்படும்) தேவர் உலகத்தும் ; ஈண்டும் — இவ்வுலகத்தும், ஒப்புரவின் — ஒப்புரவைக் காட்டிலும் ; நல்லபிற — நல்லனவாய் பிறசெயல்கள்.

4. ஒத்த தறிவான் உயிர்வாழ்வான் மற்றையான்
செத்தாருள் வைக்கப் படும்.

ஒத்தது — உலகநடையறிந்து அதற்கிசையச் செய்வது; செத்தாருள்வைக்கப்படும் — இறந்தாருள் ஒருவனாகக் கருதப்படுவான்.

5. ஊருணி நீர்நிறைந் தற்றே உலகவாம்
பேறி வாளன் திரு.

ஊருணி — ஊர் மக்கள் உண்ணுநீர்க்குளம் ; உலகுஅவாம் — உலக நடையை விரும்பிச் செய்யும் ; திரு — செல்வம் ; அற்று — போலும் ; பயன்மரம் — பயன்படும்மரம் ; உள்ர் — ஊர்நடுவே

6. பயன்மரம் உள்ளூர் பழுத்தற்றால் செல்வம்
நயனுடையான்கண் படின.

நயனுடையான் — நல்ல உள்ளமுடையவன் (ஒப்புரவாளன்)

7. மருந்தாகித் தப்பா மரத்தற்றால் செல்வம்
பெருந்தகை யான்கண் படின.

மருந்தாகி — மருந்தாய்; தப்பா — தப்பாத; மரத்தற்று — மரத்தை ஒப்புது.

8. இடனில் பருவத்தும் ஒப்புரவிற் கொல்கார்
கடன்றி காட்சியவர்.

இடம் — செல்வம் ; இடனில்பருவம் — வறுமையுற்றகாலம்; ஒல்கார் — தளரார் ; கடன் — முறைமை; காட்சியவர் — அறிவுடையார்.

9. நயனுடையான் நல்கூர்ந்தா னாதல் செய்யநீர்
செய்யா தமைகலா வறு.

நயனுடையான் — ஒப்புரவாளன், நல்கூர்ந்தானாதல் — வறுமை வாய்ப்புடையது. செய்யும் நீர் — செய்யும் தன்மையடைய ஒப்புரவுகளை, செய்யாது — செய்யப்பெறாது. செய்யவேண்டியவற்றைச் செய்யாது

இருத்தலே ஒப்புரவாளனுக்கு நல்கூர்ந்தாலும் ; அவன் துய்க்க வேண்டியவற்றைத் துய்க்காமலிருப்பது நல் கூர்ந்தல் அன்று என்பதாம்.

10. ஒப்புரவி னால்வருந் கேடெனின் அஃதொருவன்
விறுக்கோள் தக்க துடைத்து.

கேடு — பொருள்கேடு; கோள்தக்கது — கொள்ளத்தக்கது

செய்ந்நன்றி அறிதல்

1. செய்யாமல் செய்த உதவிக்கு வையகமும்
வானகமும் ஆற்றல் அரிது.

வையகம் — மண்ணுலகம் ; வானகம் — விண்ணுலகம் ; ஆற்றலரிது — ஒத்தலரிது; ஈடாகா;

2. காலத்தி னாற்செய்த நன்றி சிறிதெனினும்
ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது.

ஞாலம் — நிலவுலகம் ; நன்றி — நன்மை, உதவி; மாணப்பெரிது — மிகப்பெரிது

3. பயன்தூக்கார் செய்த உதவி நயன்தூக்கின்
நன்மை கடலின் பெரிது.

தூக்கார் — ஆராய்த — றராய், (பயன் நோக்கார்) நயன் — உதவியாகிய ஈரமுடையமை; தூக்கின் — ஆராயின்.

4. தினைத்துணை நன்றி சேமினும் பனைத்துணையாக்
கொள்வர் பயன்தெரி வார்.

தினை — மிகச் சிறிய அளவு; (தினை — சிறிய அளவினதாய் தானிய வகை; பனை — ஒரு பேரளவு.)

5. உதவி வரைத்தன்று உதவி உதவி
செய்யப்பட்டார் சால்பின் வரைத்து.

வரைத்து — அளவையுடையது; சால்பு — நிறைபண்பு; தகுதி.

6. மறவற்க மாசற்றார் கேண்மை துறவற்க
துன்பத்துள் துப்பாயர் நட்பு.

மாசற்றார் — குற்றமற்றவர் ; கேண்மை — நட்பு

7. எழுமை எழுபிறப்பும் உள்நூவர் தங்கண் விழுமந் துடைத்தவர் நட்பு.
உள்நூவர் - நினைப்பர் ; விழுமம் - துன்பம் ; துடைத்தவர் - நீக்கினவர்.
8. நன்றி மறப்பது நன்றன்று நன்றல்லது அன்றே மறப்பது நன்று.
நன்று - நன்மை(அறன்) ஆகும் ; நன்றன்று - அறமாகாது.
9. கொன்றன்ன இன்னா செயினும் அவர்செய்த ஒன்றுநன்று உள்ளக் கெடும்.
இன்னா - தீங்குகள் ; உள்ள - நினைக்க ; கெடும் - இல்லையாகும்(கெடும்)
10. எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வுண்டாம் உய்வில்லை செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு.
நன்றி - அறம் ; உய்வு - நீங்கும் வாயில் (பிராயச்சித்தம்) ; கொன்ற - சிதைத்த.

வினைத்திட்டம்

1. வினைத்திட்டம் என்ப தொருவன் மனத்திட்டம் மற்றைய எல்லாம் பிற.
திட்டம் - வலிமை ; மற்றவை - ஒழிந்தவை ; பிற - திண்மையென்று சொல்லப்படா ; வினைத்திட்டம் - செயல் செய்வதற்கான மனவலிமை
2. ஊரொரால் உற்றபின் ஒல்காமை இவ்விரண்டின் ஆறென்பர் ஆய்ந்தவர் கோள்.
ஊறு - பழுதுபடும் வினை ; ஓரால் - செய்யாமை ; ஒல்காமை - தளராமை ; ஆறு - நெறி ; கோள் - துணிபு
3. கடைக்கொட்கச் செய்தக்க தாண்மை இடைக்கொட்கின் எற்றா விழுமந் தரும்.
கடை - இறுதியில் ; கொட்க - புலப்படும்படி ; எற்றா - நீங்காத ; விழுமம் - துன்பம் ; இடைக்கொட்கின் - இடையே வெளிப்படுமாயின்
4. சொல்லுதல் யார்க்கும் எளிய அரியவாம் சொல்லிய வண்ணம் செயல்.
செயல் - செய்தல்
5. வீறெய்தி மாண்டார் வினைத்திட்டம் வேந்தன்கண் ஊறெய்தி உள்ளப் படும்.
வீறு - சிறப்பு ; எய்தி - பெற்று ; மாண்டார் - மாட்சிமைப்பட்ட அமைச்சர் ; உள்ளப்படும் - நன்கு மதிக்கப்படும் ; ஊறு எய்தி - நல்ல விளைவை எய்து வித்தலால்.
6. எண்ணிய எண்ணியாங் கெய்துப எண்ணியார் திண்ணியர் ஆகப் பெறின்.
எண்ணிய - எண்ணப்பட்டவை ; எய்துப - அடைவர் ; திண்ணியர் - வலியர்
7. உருவுகண் டெள்ளாமை வேண்டும் உருள்பெருந்தோக் கச்சாணி யன்னார் உடைத்து.
உருவுகண்டு - வடிவின் சிறுமை நோக்கி ; எள்ளாமை - இகழாதிருத்தல்
8. கலங்காது கண்ட வினைக்கண் துளங்காது தூக்கங் கடிந்து செயல்.
கலங்காது - மனந்தெளிந்து ; கண்டவினை - துணிந்த வினையிடத்து ; துளங்காது - சோம்பலின்றி ; தூக்கம் - நீட்டித்தல் ; கடிந்து - ஒழிந்து ; செயல் - செய்க.
9. துன்பம் உறவரினும் செய்க துணிவாற்றி இன்பம் பயக்கும் வினை.
உறவரின் - மிகுந்து வருமாயினும் ; துணிவாற்றி - துணியை நெறியாகக் கொண்டு ; செய்க - செய்யவேண்டும் ; பயக்கும் - உண்டாக்கும்
10. எனைத்திட்ட மெய்தியக் கண்ணும் வினைத்திட்டம் வேண்டாரை வேண்டா துலகு.
வேண்டாரை - கொள்ளாத அமைச்சரை ; வேண்டாது - விரும்பாது ; உஷகு வேண்டாது - உயர்ந்தோர் நன்கு மதியார்

நாலடியார்

நாய்க்கால் சிறுவிரல்போல் நன்கணிய ராயினும் ஈக்கால் துணையும் உதவாதார் நட்பென்னாம் செய்த்தானும் சென்று கொளல்வேண்டும் செய்வீளைக்கும் வாய்க்கால் அனையார் தொடர்பு.

- சமணமுனிவர்

பாடல் பொருள் - நாயின் கால்விரல்கள் நெருங்கி இருக்கும். அதைப்போலச் சிலர் நம்மோடு நெருக்கமாக இருப்பார்கள். ஆனால், அவர்கள் ஈயின் கால் அளவுக்கு கூட நமக்கு உதவ மாட்டார்கள். அப்படிப்பட்டவர் நட்பால் நமக்கு என்ன பயன்? வாய்க்கால், தூரத்திலிருந்து நீரைக் கொண்டு வரும். கொண்டு வந்து வயலுக்குப் பாய்ச்சி வயல் விளைய உதவும். வாய்க்காலைப்போல உதவும் மனிதர்கள் இருக்கிறார்கள். எவ்வளவு தூரத்தில் இருந்தாலும் அவர்கள் நட்பை நாம் தேடிக்கொள்ள வேண்டும்.

சொற்பொருள் - நாய்க்கால் - நாயின் கால். ஈக்கால் - ஈயின் கால். நன்கணியர் - நன்கு அணியர். அணியர் - நெருங்கி இருப்பவர். என்னாம் - என்ன பயன்?. சேய் - தூரம். செய் - வயல். அனையார் - போன்றார்.

- ஆசிரியர்கள் - சமண முனிவர்கள், தொகுத்தவர் - பதுமனார், (பாண்டிய நாட்டில் வாழ்ந்தவர்கள்)
- மூன்று பகுதிகளாகும் (முப்பால் - அறம், பொருள், இன்பம்)
- கடவுள் வாழ்த்து பாடியவர் - பதுமனார்
- ஜியு. போப் - ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்ப்பு
- வேறுபெயர்கள் - நாலடி நானூறு, வேளாண் வேதம்
- 400 பாடல்கள்

நான்மணிக்கடிகை

மனைக்கு விளக்கம் மடவாள். மடவாள் தனக்குத் தகைசால் புதல்வார். மனக்கணிய காதல் புதல்வார்க்குக் கல்வியே. கல்விக்கும் ஒதின் புகழ்சால் உணர்வு. - விளம்பிநாகனார்.

பாடல்பொருள் - குடும்பத்தின் விளக்குப் பெண்ணாவார். அப்பெண்ணுக்கு விளக்கினைப் போன்றவர்கள் அவள்பெற்ற பண்பில் சிறந்த பிள்ளைகள். மனத்திற்கினிய அன்புமிக்க அப்பிள்ளைகளுக்கு விளக்கினைப் போன்றது கல்வி. அக்கல்விக்கு விளக்காக விளங்குவது எதுவென்றால், அவர்களிடமுள்ள நல்லெண்ணங்களே.

சொற்பொருள் - மடவாள் - பெண். தகைசால் - பண்பில் சிறந்த. மனக்கணிய - மனத்துக்கு இனிய. காதல் புதல்வர் - அன்பு மக்கள். ஒதின் - எதுவென்று சொல்லும்போது. புகழ்சால் - புகழைத்தரும். உணர்வு - நல்லெண்ணம்.

- ஆசிரியர் - விளம்பி நாகனார் (வைணவ முனிவர்)
- நான்கு வகையான மணிகளால் கோர்க்கப்பட்ட ஒரு வகை அணிகலனைப் போல பாடல் தோறும் நான்கு நதிகளைக் கொண்ட 104 வெண்பாக்களால் ஆன நூல்

பழமொழி நானூறு

கல்வியின் சிறப்பு - ஆற்றவும் கற்றார் அறிவுடையார் - அ.: துடையார்
நாற்றிசையும் செல்லாத நாடில்லை - அந்நாடு வேற்றுநாடு ஆகா. தமவேயாம். ஆயினால் ஆற்றுணா வேண்டுவது இல். - முன்றுறை அரையனார்

பாடல்பொருள் - போதிய நூல்களை நிறைவாகக் கற்றவர் அறிவுடையார் ஆவார். அவருடைய புகழ் நான்கு திசைகளிலும் பரவும். அவருடைய புகழ் பரவாத நாடு இல்லை. அந்த நாடுகள் எல்லாம் வேறு நாடுகள் இல்லை. அறிவுடையார் நாடுகளை. எனவே, அந்நாடுகளுக்குச் செல்லும்போது வழிநடை உணவை அவர் எடுத்துச் செல்ல வேண்டிய தேவை இல்லை.

சொற்பொருள் — ஆற்றவும் — நிறைவாக. நாற்றிசை — நாங்கு திசை. தமவையாம் — தம்முடைய நாடே ஆகும். ஆற்றுணா — ஆறுஉணா. ஆறு — வழி. உணா — உணவு. வழிநடை உணவு. இதனைக் 'கட்டுச் சோறு' என்று இக்காலத்தில் சொல்வோம். எந்நாடு சென்றாலும் அந்நாட்டில் கற்றோரை வரவேற்று உணவளிப்பர் என்பது பாடல் உணர்த்தும் கருத்து.

- ❖ ஆசிரியர் — முன்றுறையரையனார்
- ❖ தொல்காப்பியர் சுட்டிய 'முதுசொல்' — பழமொழி
- ❖ ஒவ்வொரு பாடலிலும் ஒரு பழமொழி இடம்பெற்றுள்ளது
- ❖ நுடூ — 'ஆற்றுணா வேண்டுவது இல்' என்பது கற்றவனுக்குக் கட்டுச்சோறு வேண்டாம் என்று பொருள்.
- ❖ சேர, சோழ, பாண்டியர்களைப் பற்றிய குறிப்பும் காணப்படும்

முதுமொழிக்காஞ்சி

(சிறந்ததெனக் கூறப்படும் பத்துப் பொருளைத் தன்னகத்தே கொண்டிருப்பது சிறந்த பத்து.)

1. ஆர்கலி உலகத்து மக்கட் கெல்லாம் ஓதலில் சிறந்தன்று ஒழுக்கம் உடைமை.
2. காதலில் சிறந்தன்று கண்ணஞ்சப் படுதல்.
3. மேதையில் சிறந்தன்று கற்றது மறவாமை.
4. வண்மையில் சிறந்தன்று வாய்மை யுடைமை.
5. இளமையில் சிறந்தன்று மெய்ப்பிணி இன்மை.
6. நலனுடை மையின் நாணுச் சிறந்தன்று.
7. குலனுடை மையின் கற்புச் சிறந்தன்று.
8. கற்றலின் கற்றாரை வழிபடுதல் சிறந்தன்று.
9. செற்றாரைச் செறுத்தலில் தற்செய்கை சிறந்தன்று.
10. முன்பெரு கலின்பின் சிறுகாமை சிறந்தன்று.

— மதுரைக் கூடலூர்கிழார்

பொருள் —

1. கடல்குழந்த இவ்வுலக மக்கள் அனைவர்க்கும் கற்றலைவிட ஒழுக்கமுடையே சிறந்தது.
2. பிறர்க்கு அன்புகாட்டுவதிலும் செயல்களால் அவர்போற்றும்படி நடத்தலே மேலானது.
3. அறிவு நுட்பத்திலும் கற்றபொருளை மறவாமை மேன்மையானது.
4. வளமான வாழ்க்கையைக்காட்டிலும் வாய்மை உடையவராக வாழ்வது உயர்ந்தது.
5. இளமையைக் காட்டிலும் நோயற்ற வாழ்வே சிறந்தது.
6. அழகுடையவராக இருப்பதிலும் நாணமுடையவராக இருப்பதே மேலானது.
7. குலப்பெருமையைவிட ஒழுக்கமுடையே சிறந்தது.
8. சிறந்த நூல்களைக் கற்றலைவிடவும் கற்றறிந்த பெரியாரைப் பின்பற்றி யொழுதுதல் சிறப்பானது.
9. பகைவரைப் தண்டிப்பதைவிட, அவருக்கு நன்மைசெய்தல் சிறந்தது.
10. முற்காலத்துப் பெருகிய செல்வத்தைப் பின்னர்க் குறைவுபடாமல் காத்தலே சிறந்தது.

சொற்பொருள் — ஆர்கலி — நிறைந்த ஓசையுடைய கடல். காதல் — அன்பு, விருப்பம். மேதை — அறிவு நுட்பம். வண்மை — ஈகை, கொடை. பிணி — நோய். மெய் — உடம்பு. நாணம் — செய்யத் தகாதனவற்றின்கண் உள்ளமொடுங்குதல். சிறந்தன்று — சிறந்தது. வழிபடுதல் — போற்றி வணங்குதல். தற்செய்கை — தன்னைச் செல்வம் முதலியவற்றில் மெம்படுத்திக்கொள்ளல்.

முதுமொழிக்காஞ்சி வேறு பெயர் — அறவுரைக்கோவை

- காஞ்சித்திணைபின் துறைகளுள் ஒன்று
- ஒவ்வொரு அதிகாரமும் 'ஆர்கலியுக்குத்' எனத் தொடங்குகிறது.

- உலகில் உண்மைகளை தெளிவாக எடுத்து இயம்பும்
- 10 அதிகாரம் 100 பாடல்கள்
- மதுரைக் கூடலூர்கிழார் ஊர் — கூடலூர்
- சிறப்பு — இவர்தம் பாடல்களை நச்சினர்க்கினியர் முதலிய நல்லுரையாசிரியர்கள் மெர்கோள்களாக கையாண்டுள்ளார்கள்
- சங்க காலத்திற்குப்பின் வாழ்ந்தவர்.

தீர்க்குகம் — நல்லாதனார்

தூயவர் செயல்கள்

உண்பொழுது நீராடி உண்டலும் என்பெற்றும்
பால்பற்றிச் சொல்லா வீடுதலும் — தோல்வற்றிச் சாயினும் சான்றாண்மை குன்றாமை இம்மூன்றும் தூயவர் என்பார் தொழில்.

பொருள் — நீராடிய பின் உண்ணுதல், பெரும்பயன் கிடைத்தாலும் பொய்ச்சாட்சி சொல்லாமல் இருத்தல், உடல்வாடித் தளர்ந்தபோதும் அறிவு ஒழுக்கங்களில் குன்றாது இருத்தல் அகிய இம்மூன்றும் மனம், மொழி, மெய்களால் தூய்மை உடையவரின் செய்கைகளாம்.

சொற்பொருள் — உண்பொழுது — உண்ணும்பொழுது. பெறினும் — பெற்றாலும். பால்பற்றி — ஒருபக்கச் சார்பு (நடுவுநிலைமையில் இருந்து மாறுதல்). தோல்வற்றி — தோல்சுருங்கி. சாயினும் — அழியினும். சான்றாண்மை — அறிவு ஒழுக்கங்களில் நிலைத்து நிற்கல். குன்றாமை — குறையாது இருத்தல். தூயவர் — தூய்மை உடையவர்).

அறவுணர்வு உடையாரிடத்து உள்ளவை

இவ்வாறாகக் கொள் றீயும் உடைமையும், இவ்வுலகில் நிலலாமை யுள்ளும் நெறிப்பாடும் — எவ்வுயர்க்கும் துன்புறுவ செய்யாத தூய்மையும் இம்மூன்றும் நன்றறியும் மாந்தர்க் குள.

பொருள் — வறியவர்க்குப் பொருளை அளித்தல், இவ்வுலகத்துப் பொருள்களின் நிலையாமையை அறிந்து நல்வழி நிற்கல், எவ்வுயிரையும் துன்புறுத்தாத நிலையில் வாழ்தல் என்னும் இம்மூன்றும் அறவழியில் நடக்கும் மக்களுக்கே என்றும் உண்டு.

சொற்பொருள் — ஈயும் — அளிக்கும். நிலலாமை — நிலையாமை. நெறி — வழி. தூய்மை — தூய தன்மை. மாந்தர் — மக்கள்.

புதரில் வீதைத்த வீதை

முறைசெய்யான் பெற்ற தலைமையும் நெங்சீல்
நீறையீலான் கொண்ட தவமும் — நீறையொழுக்கம்
தேற்றாதான் பெற்ற வனப்பும இவைமூன்றும்
தூற்றின்கண் தூவிய வீத்து.

பொருள் — அறம் தவறாது செயல்படும் ஆற்றல் இல்லாதவன் பெற்ற தலைமை, ஒழுக்கம் இல்லாதவன் மேற்கொண்ட தவம், மேலான ஒழுக்கத்தைப் கடைப் பிடிக்காதவன் பெற்ற அழக அகிய இம்மூன்றும் புதரில் வீதைத்த வீதைபோன்று பயனற்றவையே.

சொற்பொருள் — நிறை ஒழுக்கம் — மேலான ஒழுக்கம். தேற்றாதான் — கடைப்பிடிக்காதவன். வனப்பு—அழகு. தூறு—புதர். வித்து—வீதை.

- ❖ ஆசிரியர் — நல்லாதனார்(ஊர் — திருத்து(திருநெல்வேலி)
- ❖ இவரைச், "செருஅருதோள் நல்லாதன்" எனப் பாபிரம் குறிப்பிடுவதால், போர்வீரராக இருந்திருப்பார் என கருதப்படுகிறது.
- ❖ திரி(மூன்று) + கடுகம் (காரமான பொருள்)
- ❖ கக்கு, மிளகு, திப்பிலி ஆகிய 3—ம் சேர்ந்த மருந்து
- ❖ இம்மூன்று மருந்தும் உடலின் நோயை மாற்றி நலத்தைத் தருவது போல் ஒவ்வொரு பாட்டிலும் அமைந்துள்ள மும்மூன்று பொருளும் உள்ளோயாகிய அறியாமை முதலியவற்றை போக்கி இன்பம் தருவது.
- ❖ 100 வெண்பாக்கள் கொண்டது.

❖ சமயம் — வைணவம்

இனிப்பை நாற்பது — பூதஞ்சேந்தனர்

குழவி பிணியின்றி வாழ்தல் இன்தே
கழறும் அவையஞ்சான் கல்வி இன்தே
மயரீக எல்லராய் மாண்புடையார்ச் சேரும்
திருவந்தீர் வீன்றேல் இன்து.

பொருள் — குழந்தை நோயின்றி வாழ்தல் இனியது. அவைக்கு அஞ்சாதவனின் கல்வி இனியது. மயக்கமற்ற பெருமைமிக்கவரிடம் சேரும் செல்வம் அவரைவிட்டு நீங்காது நிலைத்திருப்பின் இனியது.

சொற்பொருள் — குழவி — குழந்தை. பிணி — நோய். மயரி — மயக்கம். கழறும் — பேசும்.

சலவரைச் சாரா வீடுதல் இன்தே
புலவர்தம் வாய்மொழி போற்றல் இன்தே
மலர்தலை ஞாலத்து மன்னுயீர்க் கெல்லாம்
தகுதியால் வாழ்தல் இன்து.

பொருள் — வஞ்சகரைச் சேராமல் விலகியிருத்தல் இனியது. அறிவுடையாரின் வாய்ச் சொற்களைப் பின்பற்றி ஒழுக்கல் இன்து. உலகில் வாழும் உயிர்களெல்லாம் உரிமைப்பட வாழ்தல் இனியது.

சொற்பொருள் — சலவர் — வஞ்சகர். மன்னுயிர் — நிலைபெற்ற உயிர்.

❖ ஆசிரியர் — (மதுரை தமிழாசிரியர் மகன்) பூதஞ்சேந்தனர்

❖ 2-ம் நூற்றாண்டு.

❖ நன்மை தரும் இனிய கருத்துக்களை 40 பாடல்களில் தொகுத்துக் கூறியுள்ளார்.

❖ கடவுள் வாழ்த்து — 3 கடவுள்களையும் பற்றியது (சிவன், மால், பிரமன்)

சீறபஞ்சமூலம்

கண்வனப்புக் கண்ணோட்டம், கால்வனப்புச் செல்லாமை,
எண்வனப்பு இத்துணையாம் என்றாரைத்தல் — பண்வனப்புக்
கேட்டார்நன் றென்றல், கிளர்வேந்தன் தன்னாடு
வாட்டான் றென்றல் வனப்பு. — காரியாசான்

பொருள் — கண்ணுக்கு அழகு இரக்கம் கொள்ளல். காலுக்கு அழகு பிறரிடம் இரந்து செல்லாமை. ஆராய்ச்சிக்கு அழகு தமது முடிவைத் துணிந்துரைத்தல். இசைக்கு அழகு அதனைக் கேட்போர் நன்றெனப் புகழ்தல். அரசனுக்கு அழகு, குடிமக்களை வருத்தாமல் காப்பவன் என்று, பிறர் அவனைப் புகழ்ந்து உரைத்தல்.

சொற்பொருள் — கண்ணோட்டம் — இரக்கம் கொள்ளுதல். எண்வனப்பு — ஆராய்ச்சிக்கு அழகு. வனப்பு — அழகு. கிளர்வேந்தன் — புகழுக்கு உரிய அரசன். வாட்டான் — வருத்த மாட்டான்.

இலக்கணகுறிப்பு — கண்ணோட்டம், செல்லாமை, உரைத்தல், என்றல் — தொழிற்பெயர்கள். கேட்டார், வாட்டான் — வினையாலணையும் பெயர்கள்.

பகுபத உறுப்பிலக்கணம் — கேட்டார் — கேள்(ட்) + ட் + ஆர்.

❖ ஆசிரியர் — காரியாசான்.

❖ மதுரைத் தமிழாசிரியர் மாக்காயனாரின் மாணவர் எனச் சிறப்புப்பாபிரம் கூறுகிறது.

❖ இவரும் கணிமேதாவியாரும் ஒருசாலை மாணாக்கராவர்.

❖ கண்டங்கத்திரி, சிறுவழுதுணை, சிறுமல்லி, பெருமல்லி, நெருஞ்சி ஆகிய 5 மூலிகையும் உடல் நோயைத் தீர்ப்பனாதே போன்று ஒவ்வொரு பாடலிலும் உள்ள 5 கருத்துக்களும் மக்கள் மனநோயைப் போக்குவன

❖ சமண சமயம்

❖ கடவுள் வாழ்த்துடன் 97 வெண்பாக்கள் உள்ளன.

ஏலாதி

வணங்கி வழியொழுசி மாண்டார்சொல் கொண்டு
நுணங்கிநூல் நோக்கி நுழையா — இணங்கிய

பால்நோக்கி வாழ்வான் பழியில்லா மன்னாய்

நூல்நோக்கி வாழ்வான் நுனித்து. — கணிமேதாவியார்
பொருள் — பிறர்க்குப் பணிந்தும், நல்வழியில் நடந்தும், மாண்புடைய சான்றோர் அறிவுரைகளைப் பின்பற்றியும், நுண்ணறிவு நூல்களை ஆராய்ந்தும், அவை நவிலும்வண்ணம் வாழும் பழியிலா மன்னன் நூல்களெல்லாம் போற்றும்படி வாழ்வான்.

சொற்பொருள் — வணங்கி — பணிந்து. மாண்டார் — மாண்புடைய சான்றோர். நுணங்கிய நூல் — நுண்ணறிவு நூல்கள். நோக்கி — ஆராய்ந்து.

இலக்கணக்குறிப்பு — நூல்நோக்கி — இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகை. பழியில்லா மன்னன் — ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம்.

பகுபத உறுப்பிலக்கணம் — நோக்கி — நோக்கு + இ, வாழ்வான் — வாழ் + வ் + ஆன், நுனித்து — நுனி + த் + த் + உ

பிரித்தறிதல் — வழியொழுசி — வழி + ஓழுசி.

❖ ஏலாதி — (ஏலம் + ஆதி)

❖ சிறப்புப் பாபிரம், தற்சிறப்புப் பாபிரம் உட்பட 81 வெண்பாக்களைக் கொண்டது.

❖ 4 அடிகளில் 6 கருத்துகள். இந்நூல் தமிழருக்கு அருமருந்து.

❖ சமண சமயம்

❖ ஏலத்தை முதன்மையாகக் கொண்டு இலவங்கம், சிறுநாவற்பூ, சக்கு, மிளகு, திப்பிலி எனும் 6 பொருள்கள் மக்களுடைய மனநோயாகிய அறியாமையைப் போக்கி தெளிவை தர வல்லன.

❖ 'உணவு கொடுப்பதை உயர்வான அறம்' என்கிறது ஏலாதி

❖ ஆசிரியர் — கணிமேதாவியார் (கணிமேதையர்)

❖ மாக்காயனாரின் மாணவர். ஜோதிடத்தில் வல்லவர்

❖ திணைமாலை நூற்றைம்பது, ஏலாதி — ஆசிரியர்

❖ இவர் ஏலாதியில் சமண சமயத்திற்கே உரிய கொல்லாமை முதலிய அறகருத்துக்களை வலியுறுத்துகிறார்.

❖ காலம் — கடைச்சங்க காலம்

இன்னா நாற்பது

ஆசிரியர் — கபிலர்

❖ இன்னது இன்னது துன்பம் தருவது என்று கூறுவதால் இப்பெயர் பெற்றது — 'அந்தணர் வாழ்வு பற்றி' கூறுகிறது.

❖ தொல்காப்பியர் கூறும் 'அம்மை' வனப்பைச் சேர்ந்தது.

❖ 41 வெண்பா + 164 இன்னாத பொருட்களைக் கபிலர் எடுத்துரைக்கின்றார்.

கம்பராமாயணம்

- ❖ தமிழில் எழுதியவர் — கம்பர்
- ❖ வடமொழி இராமாயணத்தை எழுதியவர் — வால்மீகி
- ❖ 6 காண்டங்கள் (பால, அயோத்யா, கிட்கிந்தா, சந்திர, யுத்த, உத்தர காண்டம்)
- ❖ கம்பர் இயற்றிய நூல்கள் — சடகோபரந்தாதி, ஏரெழுபது, சரசுவதி அந்தாதி, திருக்கை வழக்கம், சிலையெழுபது.
- ❖ கம்பர் சிறப்புகள் — கவிச்சக்கரவர்த்தி
- ❖ கல்வியில் பெரியவர் கம்பர்
- ❖ கம்பன் வீட்டு கட்டுத்தறியும் கவிபாடும்
- ❖ விருத்தமெனும் ஒண்பாவில் உயர்கம்பன்
- ❖ கம்பராமாயணம் சிறப்புப்பெயர்கள் — இராம காதை, ஆதிகாவியம்
- ❖ கம்பர் — சோழ நாட்டுத் திருவழுந்தூரில் பிறந்தவர்.
- ❖ வாழ்ந்த காலம் கி.பி.12 — நூற்றாண்டாகும்.
- ❖ கம்பரைத் திருவெண்ணைய் நல்லூர் சடையப்ப வள்ளல் என்பார் ஆதரித்து வந்தார்.
- ❖ புகழேந்திப்புவர். ஓட்டக்கூத்தர். ஓளவையார் — கம்பர் காலத்தில் வாழ்ந்த புலவர் பெருமக்கள்.
- ❖ திருக்குறளும் கம்பராமாயணமும் “தமிழுக்கு கதி” என்றழைக்கப்படும்.
- ❖ கம்பரைப் பாரதியார் “யாழறிந்த புலவரிலே கம்பனைப் போல் யாவரும் இல்லை” என புகழ்ந்துள்ளார்.

தாதுகு சோலை தோறும் சண்பகக் காடு தோறும்
போதவிழ் பொய்கை தோறும் புதுமணத் தடங்கள் தோறும்
மாதவி வேலிப் பூக வனந்தொறும் வயல்கள் தோறும்
ஓதிய உடம்பு தோறும் உயிரென உலாய தன்றே.

பொருள் — சரயு ஆறு மகரந்தப்பொடிகளைச் சிந்தும் சோலைகளை வளப்படுத்தியும், சண்பக வனங்களைக் கடந்தும், அரும்புகள் விரிந்திருக்கின்ற குளங்களை நிரப்பியும், புதுமணம்மிக்க நீர்நிலைகள் வழியாகவும், குருக்கத்தி வேலிமிட்ட கமுகந்தோட்டங்களில் பாய்ந்தும், வயல்களைச் செழிக்கச் செய்தும் பாய்ந்து செல்வது, உடலினுள் உயிர்ப்புகுந்து பரவுவதைப் போன்று விளங்குகிறது.

சொற்பொருள் — தாது — மகரந்தம். போது — மலர். பொய்கை — குளம். பூகம் — கமுகம் (பாக்கு மாம்).

அயோத்தியா காண்டம்

குகப் படலம்- முன்கதைச் சுருக்கம்

அயோத்தி நாட்டு மன்னன் தசரதனுக்கு மக்கள் நால்வர். தசரதன், தன் மூத்த மகன் இராமனுக்கு முடிசூட்டி விழைந்தான். தசரதன் மனைவி கைகேயி. அவள் தோழி மந்தரை, இராமன் முடிசூடுவதை விரும்பவில்லை. எனவே, கைகேயியின் மனத்தை மந்தரை வஞ்சக உரைகளால் மாற்றினாள். மனம் மாறிய கைகேயி, தசரதனிடம் தான்பெற்ற இரு வரங்களைப் பயன்படுத்தி, இராமன் காடு செல்லவும், தன்மகன் பரதன் நாடாள்வும் வேண்டுகோளைக் கூறினாள்.மணிமுடி சூடப் புறப்பட்டு வந்த இராமனிடம் கைகேயி, “நீ பதினான்கு ஆண்டுகள் காடு செல்லவேண்டும். இது மன்னன் ஆணை” என்றாள். அதனை இராமன் பணிவுடன் ஏற்றான். தன் மனைவி சீதையுடனும் தம்பி இலக்குவனுடனும் காட்டிற்குச் சென்றான். செல்லும் வழியில் கங்கைக்கரையை அடைந்தான். அங்கே அன்பே வடிவான வேட்டுவத் தலைவன் குகன், இராமனைச் சந்தித்தான்.

குகனின் வருகை

ஆய காலையின் ஆயிரம் அம்பிக்கு

நாய கன்போர்க் குகன்எனும் நாமத்தான்
தூய கங்கைத் துறைவிடும் தொன்மையான்
காயும் வில்லினன் கல்திரள் தோளினான்.

பொருள் — போர்க்குணம் மிக்க குகனானவன் ஆயிரம் படகுகளுக்குத் தலைவன். கங்கையாற்றுத் தோணித்துறைக்குத் தொன்றுதொட்டு உரிமையுடையவன். பகைவர்களை அழிக்கும் வில்லாற்றல் பெற்றவன். மலைபோன்ற திரண்ட தோள்களை உடையவன்.

சொற்பொருள் — ஆயகாலை — அந்தநேரத்தில். அம்பி — படகு. நாயகன் — தலைவன். நாமம் — பெயர். துறை — தோணித்துறை. தொன்மை — தொன்றுதொட்டு. கல் — மலை. திரள் — திரட்சி. காயும் வில்லினன் — பகைவர்களை அழிக்கும் வில்லாற்றல் பெற்றவன்.

இலக்கணக்குறிப்பு — போர்க்குணம் — இரண்டாம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன்தொக்கதொகை. கல்திரள் — உவமைத்தொகை.

குகனின் தோற்றம்

1. தூயன், நாயினன், தோல்செருப்பு ஆர்த்தபேர்
அடியன், அல்செறித் தன்ன நிறத்தினான்,
நெடிய தானை நெருங்கவின் நீர்முகில்
இடியி னோடுஎழுந் தாலன்ன ஈட்டினான்.

பொருள் — குகன் தூயென்னும் பறை உடையவன். வேட்டை நாய்களைக் கொண்டிருப்பவன். தோல் செருப்பணிந்த பெருங்கால்களை உடையவன். இருள் போன்ற கரிய நிறத்தையுடையவன். கரிய மேகக் கூட்டம் திரண்டு வந்தாற்போன்ற மிகுதியான படைபலம் உடையவன்.

சொற்பொருள் — தூடி — பறை. அல் — இருள்
இலக்கணக்குறிப்பு — நீர்முகில் — இரண்டாம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன்தொக்கதொகை.

பகுபத உறுப்பிலக்கணம் — ஈட்டினான் — ஈட்டு + இன் + ஆன்.

குகன் இராமனைக் காண வருதல்

2. சிருங்கி பேரம் எனத்திரைக் கங்கையின்
மருங்கு தோன்றும் நகருறை வாழ்க்கையன்
ஒருங்கு தேவனோடு மீன்உப காரத்தன்
இருந்த வள்ளலைக் காணவந் தெய்தினான்.

பொருள் — அலைகளையுடைய கங்கைக்கரையின் பக்கத்திலுள்ள சிருங்கிபேரம் என்னும் நகரில் வாழும் தலைவன் குகன். இவன், முனிவர்தம் தவச்சாலையிலுள்ள வள்ளல் இராமனைக் காணத் தேனும்மீனும் கொண்டுசென்றான். (அரசன், குரு, தெய்வம் ஆகியோரைக் காணச் செல்லும்போது வெறுங்கையோடு செல்லலாகாது என்பது தமிழ்மரபு.)

சொற்பொருள் — சிருங்கிபேரம் — கங்கைக்கரையோர நகரம். திரை — அலை. மருங்கு — பக்கம். உபகாரத்தன் — பயன்கருதாது உதவுபவன்.
இலக்கணக்குறிப்பு — திரைக்கங்கை (அலைகளை உடைய கங்கை) — இரண்டாம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன்தொக்கதொகை. இருந்தவள்ளல் — பெயரெச்சம். வந்துஎய்தினான் — வினையெச்சம்.

பகுபத உறுப்பிலக்கணம் — எய்தினான் — எய்து + இன் + ஆன்.

இருந்த — இரு + த் (ந்) + த் + அ

3. கூவா முன்னம் இளையோன் குறுகிநீர்
ஆவான் யார்என அன்பின் இறைஞ்சினான்
தேவா நின்கழல் சேவிக்க வந்தனென்
நாவாய் வேட்டுவன் நாய்அடியேன் என்றான்.

பொருள் — இராமன், குகனை அழைக்கும் முன்னர். இளையவனாகிய இலக்குவன் அவனை நெருங்கி, யார் நீ? என வினவினான். குகன், இராமனை அன்போடு வணங்கி, “தேவா, கங்கையாற்றில் நாவாய்களை இயக்குகின்றவனும் நாயினும் அடியவனாகிய வேட்டுவன் யான், தங்களின் திருவடிகளை வணங்க வந்துள்ளேன்” என்று கூறினான்.

சொற்பொருள் — கூவா முன்னர் — அழைக்கும் முன்னர். குறுகி — நெருங்கி. இறைஞ்சி — வணங்கி. சேவிக்க — வணங்க. நாவாய் — படகு.

இலக்கணக்குறிப்பு — கூவா — ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம். குறுகி, சேவிக்க — வினையெச்சங்கள். தேவா — விளி. கழல் — தானியாகுபெயர். வந்தனென் — தன்மை ஒருமை வினைமுற்று.

பகுபத உறுப்பிலக்கணம் — இறைஞ்சினான் — இறைஞ்சு+இன் +ஆன்

வந்தனன் - வா (வ) + த் (ந்) + த் + அன் + என்

குகனைக்குறித்து இராமனிடம் இலக்குவன் கூறியது நிறிற் ஈண்டு என்றுபுக்கு நெடியவன் தொழுது தம்பி கொற்றவ நின்னைக் காணக் குறுகினன் நிபிந்த கூட்டச் சுற்றமும், தானும். உள்ளம் தூயவன். தாயின் நல்லான். ஏற்றுநீர்க் கங்கை நாவாய்க்கு இறை. குகன் ஒருவன் என்றான்.

பொருள் - இலக்குவன் இராமனைத் தொழுது, 'வெற்றி பொருந்திய தலைவனே! தூய உள்ளம் உடையவன். தாயினும் சிறந்த அன்பினன். கங்கை யற்றில் செல்லும் நாவாய்க்குக்குத் தலைவன். குகன் என்னும் பெயரினன். தன் உறவினருடன் நின்னைக் காண வந்துள்ளான்' என்றான். **சொற்பொருள்** - நெடியவன் - உயர்ந்தவனாகிய இராமன். குறுகினன் - வந்துள்ளான். நாவாய் - படகு. இறை - தலைவன். **பகுபத உறுப்பிலக்கணம்** - குறுகினன் - குறுகு + இன் + அன்

இராமன் இலக்குவனிடம் குகனை அழைத்துவரப் பணித்தலும், வந்த குகன் பணிதலும் அண்ணலும் விரும்பி என்பால் அழைத்திற் அவனை என்றான் பண்ணவன் வருக என்னப் பரிவினன் விரைவில் பக்கான் கண்ணனைக் கண்ணின் நோக்கித் கனிந்தனன் இருண்ட குஞ்சி மண்ணுறுப் பணிந்து மேனி வளைத்துவாய் புதைத்து நின்றான்.

பொருள் - இராமன் விருப்பத்துடன், 'அன்னவனை என்னிடம் அழைத்து வருவாய்' என்றான். இலக்குவன் குகனை, 'வருக' என்றவுடன், குகன் விரைந்து வந்து இராமனைத் தன் கண்களால் கண்டு களித்தான். இருள்போன்ற நீண்டமுடியுடைய தலை, மண்ணில் படியக் கீழே விழுந்து வணங்கினான். பின் எழுந்து, வாயைக் கையால் பொத்தி உடலை வளைத்து அடக்கமாக நின்றான். **சொற்பொருள்** - பண்ணவன் - நற்குணங்கள் பல உடைய இலக்குவன். பரிவு - இரக்கம். குஞ்சி - தலைமுடி. மேனி - உடல். **இலக்கணக்குறிப்பு** - அழைத்தி (அழைப்பாய்) முன்னிலை ஒருமை வினைமுற்று. வருக - வியங்கோள் வினைமுற்று. பணிந்து, வளைத்து, புதைத்து - வினைசெய்சங்கள். **பகுபத உறுப்பிலக்கணம்** - பக்கான் - பகு (புக்கு) + ஆன்

தேனும் மீனும் விருப்பத்துடன் கொண்டு வந்ததாகக் குகன் கூறுதல் இருத்தி ஈண்டு என்னலோடும் இருந்திலன், எல்லை நீத்த அருத்தியன், தேனும் மீனும் அமுதினுக்கு அமைவ தாகத் திருத்தினன் கொணர்ந்தேன் என்கொல் திருவளம் என்ன வீரன் விருத்தமா தவரை நோக்கி முறுவலன் விளம்ப லுற்றான்.

பொருள் - இராமன், 'இங்கே உட்கார்' எனச் சொன்னதும், இராமனின் பெருமை கருதிய குகன் உட்காரவில்லை, அளவில்லாத பேரன்பினனாகிய குகன், தேவர்க்கு நல்லுணவாக அமையும்படி, 'தேனையும் மீனையும் பக்குவப்படுத்திக் கொண்டு வந்துள்ளேன் இதனை ஏற்றுக்கொள்வது குறித்துத் தங்கள் கருத்து யாதோ' என்றான். இராமன் அருகிலிருந்த முனிவர்களை நோக்கி, மெல்லப் புன்முறுவல் யூத்துச் சொல்லத் தொடங்கினான். **சொற்பொருள்** - அருத்தியன் - அன்பு உடையவன். மாதவர் - முனிவர். முறுவல் - புன்னகை. விளம்பல் - கூறுதல். **இலக்கணக்குறிப்பு** - இருத்தி - முன்னிலை ஒருமை வினைமுற்று. தேனும் மீனும் - எண்ணும்மை. மாதவர் (மா + தவர்) - உரிச்சொற்றொடர். **பகுபத உறுப்பிலக்கணம்** - கொணர்ந்தேன் - கொணர் + த்(ந்) + த் + ஏன்.

இராமன் குகனைப் பாராட்டல்

அரியதாம் உவப்ப உள்ளத் தன்பினால் அமைந்த காதல் தெரிதரக் கொணர்ந்த என்றால் அமிழ்தினும் சீர்த்த வன்றே பரிவினில் தமிழீய என்னில் பவித்திரம் எம்ம னோர்க்கும் உரியன இனிதின் நாடும் உண்டெனம் அன்றோ என்றான்.

பொருள் - உள்ளத்து அன்பு முதிர்வினால் எழுந்த பரிவின் காரணமாகக் குகன் கொண்டு வந்த இப்பொருள்கள் கிடைத்தற்கரியன. அமுதத்தைவிடச் சிறந்தன. இவை எத்தகையனவாய் இருப்பினும், அன்பு கலந்ததெனில் தூய்மையானவையே! எம் போன்றோர்க்கும் உரியன. ஆகையால் இனிமையான இவை, நாங்கள் விரும்பி உண்டதற்கும் சமம். **சொற்பொருள்** - சீர்த்த - சிறந்த. பவித்திரம் - தூய்மையானது. இனிதின் - இனிமையானது. உண்டெனம் - உண்டோம் என்பதற்குச் சமமானது. தமிழீய - கலந்த. **இலக்கணக்குறிப்பு** - அமைந்த காதல் - பெயரெச்சம். சீர்த்த - ஒன்றன்பால் வினைமுற்று. தமிழீய (தழுவிய) - சொல்லிசை அளபெடை. **பகுபத உறுப்பிலக்கணம்** - சீர்த்த - சீர் + த் + த் + அ. உண்டெனம் - உண் + ட் + அன் + எம்.

குகன் வேண்டுகோள்

கார்குலாம் நிறத்தான் கூறக் காதலன் உணர்ந்து வான்இப் பார்குலாம் செல்வ நின்னை இங்ஙனம் பார்த்த கண்ணை ஈர்கிலாக் கள்வ னேன்யான் இன்னலின் இருக்கை நோக்கித் தீர்கிலேன் ஆன தைய செய்குவென் அடிமை என்றான்.

பொருள் - கருமுகில் வண்ணனாகிய இராமன் கூறியதைக் கேட்ட குகன் 'இவ்வலகு அனைத்திற்கும் செல்வம் போன்றவனே! தங்களை இத்தவக் கோலத்தில் பார்த்த என்னிரு கண்களை எடுக்க முடியாத நிலையில் உள்ள கள்வன் நான். இம் மனத்துயரோடு என்னிருப்பிடம் செல்லத் துணியென். ஐயனே, தங்களுக்கு வேண்டிய தொண்டு செய்வேன்' என்றான். **சொற்பொருள்** - கார்குலாம் - மேகக்கூட்டம். பார்குலாம் - உலகம் முழுதும். இன்னல் - துன்பம். ஈர்கிலா - எடுக்க இயலாத. தீர்கிலேன் - நீங்கமாட்டேன். அடிமைசெய்குவென் - பணிசெய்வேன். **இலக்கணக்குறிப்பு** - கார்குலாம் (காரகு குலாம்) - ஆறாம் வேற்றுமைத்தொகை. உணர்ந்துவான் - வினையாலணையும் பெயர். பார்த்தகண்ணை - பெயரெச்சம். தீர்கிலேன், செய்குவென் - தன்மை ஒருமை வினைமுற்றுகள். **பகுபத உறுப்பிலக்கணம்** - உணர்ந்துவான் - உணர்ந்து + வ் + ஆன்

குகனைத் தன்னுடன் இருக்க இராமன் அனுமதியளித்தல் கோதைவில் குரிசில் அன்னான் கூறிய கொள்கை கேட்டான் சீதையை நோக்கித் தம்பி திருமுகம் நோக்கித் தீராக் காதல னாகும் என்று கருணையின் மலர்ந்த கண்ணன் யாதினும் இனிய நண்ப இருத்திஈண்டு எம்மொ டென்றான்.

பொருள் - கோதண்டம் என்னும் வில்லேந்திய, ஆடவரில் நல்லவனாகிய இராமபிரான், குகன் கூறிய கருத்தைக் கேட்டான். சீதையின் திருமுகத்தைப் பார்த்தும், தம்பி இலக்குவன் திருமுகத்தைப் பார்த்தும், 'இவன் நம்மிடத்து நீங்காத அன்பு உடையவன்' என்றுரைத்தான். அருள் நிறைந்த பார்வையுடைய இராமன் குகனை நோக்கி, 'எல்லாவற்றினும் இனிய நண்பனே! இவ்விடத்தில் எம்மொடு இருப்பாயாக!' என்றான். **சொற்பொருள்** - குரிசில் - தலைவன். இருத்தி - இருப்பாயாக. **இலக்கணக்குறிப்பு** - தீராக் காதலன் - ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப்பெயரெச்சம். மலர்ந்த கண்ணன் - பெயரெச்சம். இனிய நண்ப - குறிப்புப் பெயரெச்சம். **பகுபத உறுப்பிலக்கணம்** - கேட்டான் - கேள் (ட்) + ட் + ஆன். நோக்கி - நோக்கு + இ

சூகன் கொண்டு வந்த படகில் மூவரும் புறப்படல் சீந்தனை உணர்கிற்பான் சென்றனன் விரைவோடும் தந்தனை நெடுநாவாய் தாமரை நயனத்தான் அந்தணர் தமையெல்லாம் அருளுதிரி விடைஎன்னா இந்துவின் நுதலாளோடு இளவலொ டிணிதேறா.

பொருள் — இராமனின் மனக்குறிப்பை அறிந்த சூகன் மிகவிரைவாகச் சென்றான். பெரியதோர் படகைக் கொண்டு வந்தான். தாமரைமலர்போன்ற கண்களை உடைய இராமன் அந்தணர்களிடம் விடை பெற்று, பிறைநிலவு போன்ற நெற்றியை உடைய சீதை யுடனும் தம்பி இலக்குவனுடனும் படகில் இனிதாக ஏறினான்.

சொற்பொருள் — நயனம் — கண்கள். இந்து — நிலவு. நுதல் — நெற்றி.

இலக்கணக்குறிப்பு — நெடுநாவாய் — பண்புத்தொகை. தாமரை நயனம் — உவமைத்தொகை.

பகுபத உறுப்பிலக்கணம் — 1) சென்றனன் — செல்(ன்) + ன் + அன் + அன். 2) தந்தனை — தா(த) + த்(ந்) + த் + அன் + அன்

சூகன் படகைச் செலுத்துதல்
விடுநனி கடிதென்றான் மெய் உயிர் அனையானும் முடுகினன் நெடுநாவாய் முரிதிரை நெடுநீர்வாய்க் கடிதிலில் மட அன்னக் கதி யது செலநின்றார் இடர் உற மறையோரும் எரியு மெழுகானார்.

பொருள் — விரைந்து படகினைச் செலுத்துமாறு சூகனுக்கு இராமன் கட்டளையிட்டான். உயிரின் ஏவலுக்கு மெய் செயல்படுவதுபோலக் சூகனும் படகினை விரைவாகச் செலுத்தினான். மடங்கிவிழும் அலைகளையுடைய கங்கையாற்றில இளம் அன்னம் விரைந்து செல்வதனைப் போலப் படகு சென்றது. அவர்களின் பிரிவால் அனல்பட்ட மெழுகுபோல் துன்பமுற்று அந்தணர்கள் மனமுருகி நின்றார்கள்.

சொற்பொருள் — கடிது — விரைவாக. முடுகினன் — செலுத்தினன். முரிதிரை — மடங்கிவிழும் அலை. இடர் — துன்பம்.

இலக்கணக்குறிப்பு — நனிகடிது — உரிச்சொற்றொடர். நெடுநாவாய், நெடுநீர் — பண்புத்தொகைகள்.

பகுபத உறுப்பிலக்கணம் — முடுகினன் — முடுகு + இன் + அன். நின்றார் — நில் (ன்) + ன் + ஆர்

சூகனும் உடன்வருவதாக நவீன்றபோது இராமன் கூற்று அன்னவன் உரைகேளா அமலனும் உரைநேர்வான் என்னுயிர் அனையாய்நீ, இளவல் உன் இளையான், இந் நன்னுத லவளநின்கேள், நளிகடல் நிலமெல்லாம் உன்னுடையது, நான் உன் தொழில் உரிமையின் உள்ளேன்.

பொருள் — சூகன் கூறியதைக் கேட்ட குற்றமற்றவனாகிய இராமன், என் உயிர்போன்றவன் நீ. இலக்குவன் உன் தம்பி. சீதை உன் கொழுந்தி. நீர் குழந்த இந்நிலவுலகம் முழுதும் உன்னுடையது. நான் உனது ஆளுகைக்குரியவன்.

சொற்பொருள் — அமலன் — குற்றமற்றவன். நுதல் — நெற்றி. இளவல் — தம்பி.

இலக்கணக்குறிப்பு — என்னுயிர் — ஆறாம் வேற்றுமைத்தொகை. நன்னுதல் — பண்புத்தொகை. நின்கேள் — நான்காம் வேற்றுமைத்தொகை.

பகுபத உறுப்பிலக்கணம் — நேர்வான் — நேர் + வ் + ஆன்.

துன்புள தெனின் அன்றோ சுகமுளது அதுவன்றிப் பின்புள திடைமன்னும் பிரிவுளதென உன்னேல் முன்புளெம் ஒருநால்வேம் முடிவுள தென உன்னா அன்புள இனிநாம்ஓர் ஐவர்கள் உளரானோம்.

பொருள் — துன்பம் உண்டாயின் அதனையடுத்து இன்பமும் தோன்றுவது இயற்கை. இப்பிரிவு இடைக்காலத்தே. அதனை நினைத்து

வருந்த வேண்டா. முன்னர், நாங்கள் உடன்பிறந்தோர் நால்வராய் இருந்தோம். விரிந்த அன்பினால் இனி உன்னோடு ஐவரானோம்.

சொற்பொருள் — துன்பு — துன்பம். உன்னேல் — நினைக்காதே.

சுந்தரகாண்டம்

இராமாயணத்துள் ஐந்தாங்காண்டமாக விளங்குவது சுந்தரக்காண்டம். இக்காண்டமே காப்பியத்தின் முடிமணியாக விளங்குகிறது என்பர். இப்பகுதி முழுவதும் சிறிய திருவடியாகிய அனுமனின் செயல்களே சொல்லப்படுகின்றன. அனுமனுக்குச் சுந்தரன் என்னும் பெயரும் உண்டு என்பதால் அனுமனின் தலைமைப் பண்புகள் வீறு பெற்று விளங்கும் இக்காண்டம் சுந்தர காண்டம் எனலாமிற்று என்பர்.

கடலைத்தாண்டி இலங்கையிற் புக்க அனுமன் சீதை இருக்குமிடத்தைத் தேடித்துருவியதும் அசோகவனத்தையடைந்து சீதையைக் கண்டதும் அங்கே சீதைமிடம் இராவணன் வந்து உரையாடியதும் சீதை அவனைக்கடிந்துரைத்து, ஒதுக்கியதும் சீதைக்கு நல்லமொழி சொல்லி இணங்குவிக்குமாறு அரக்கியரை ஏவி இராவணன் அகன்றதும் சீதை மனந்தளர்ந்ததும் உயிரை விடத் துணிந்ததும் இராம தூதன் யான் என அனுமன் சீதைமுன் தோன்றியதும் இராமனின் அடையாள மொழிகளைக் கூறியதும் கணையாழியைத் தந்ததும் சீதை அதனால் மகிழ்ந்ததும் அனுமனிடம் சூடாமணியை வழங்கி வரவிடுத்ததும் இராமனுக்குச் சொன்ன செய்திகளும் அனுமன் பலரோடு பொருது இலங்கையை எரியூட்டி அங்கிருந்து இராமனிடம் வந்ததும் இராமனைக் கண்டு அடிதொழுது நின்று நிகழ்ந்தவற்றை நிரல்படச் சொல்லுவதும் ஆகிய செய்திகளை இப்பகுதியிற் காணலாம். சீதையைக் கண்டு வந்த அனுமன் கூறிய செய்திகள் இப்பகுதியில் அனுமன் கூற்றாகத் தரப்பட்டுள்ளன.

புறநானூறு

- ❖ புறம் + நான்கு + நூறு = புறநானூறு.
- ❖ அகவற்பாலால் பாடப்பெற்றது
- ❖ அதிகம் புலவர்களால் பாடப்பெற்ற நூல்
- ❖ ஔவையார் — அதிகம் பாடியுள்ளார்
- ❖ வேறுபெயர் — நந்தா விளக்கம்
- ❖ தமிழர்களின் வரலாற்றுக் களஞ்சியம்
- ❖ குறுநில மன்னர்களின் வரலாற்றை அறிவிக்கும் ஆவணம்
- ❖ தொகுத்தவர், தொகுப்பித்தவர் பெயர் தெரியவில்லை
- ❖ சங்ககாலத் தமிழர்களின் கல்வி, வீரம், வெற்றி, ஆட்சிமுறை, அறம், கொடை, ஒழுக்கம் பண்பாடு, பழக்க வழக்கங்கள் பற்றி கூறும் வரலாற்றுப்பெட்டகம்
- ❖ இந்நூலைப் புறப்பாட்டு எனவும் புறம் எனவும் வழங்குவர்.
- ❖ வெட்சி, கரந்தை, வஞ்சி, காஞ்சி, நொச்சி, உழிஞை, தும்பை, வாகை, பாடாண், பொதுவியல், கைக்கிளை, பெருந்திணை ஆகிய புறத்திணைகளுக்குரிய துறைப்பொருள்கள் அமைந்த 400 பாடல்களை இந்நூல் கொண்டுள்ளதால் புறநானூறு என்று பெயர் பெற்றது.
- ❖ இந்நூலின் கடவுள் வாழ்த்துப் பாடலைப் பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனார் பாடியுள்ளார்.
- ❖ முடியுடை மூவேந்தர்கள், சிற்றரசர்கள், அமைச்சர்கள், சேனைத் தலைவர்கள், வீரர்கள், கடையெழு வள்ளல்கள், கடைச்சங்கப் புலவர்கள் எனப் பலருடைய வரலாற்றுக் குறிப்புகளையும் அக்கால மக்களின் வாழ்க்கை முறை முதலியவற்றையும் புறநானூற்றின்கண் 11 புறத்திணைகளும் 85 துறைகளும் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன.
- ❖ ஜியுபோப் புறநானூற்றுப் பாடல்கள் சிலவற்றை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்துள்ளார்.
- ❖ தமிழரின் உயரிய வாழ்வியல் சிந்தனைகளைக் கருவூலமாகக் கொண்டு விளங்குவது.

நாடாகு ஒன்றோ. காடாகு ஒன்றோ.
அவலாகு ஒன்றோ. மிசையாகு ஒன்றோ.
எவ்வழி நல்லவர் ஆடவர்
அவ்வழி நல்லை. வாழிய நிலனே!

-ஔவையார்

நிலமே! நீ நாடாக இருந்தால் என்ன? காடாக இருந்தால் என்ன? பள்ளமாக இருந்தால் என்ன? மேடாக இருந்தால் என்ன? எங்கே ஆண்கள் நல்லவர்களாக இருக்கிறார்களோ அங்கு நீயும் நல்லதாக இருக்கிறாய், நிலமே! நீ வாழ்க!

சொற்பொருள் — ஒன்றோ — தொடரும் சொல். நாடாகு ஒன்றோ — நாடாக இருந்தால் என்ன அல்லது எனத் தொடரும். அவல் — பள்ளம். மிசை — மேடு. நல்லை — நன்றாக இருப்பாய். ஆடவர் — ஆண்கள். இங்கு மனிதர்களைப் பொதுவாகக் குறித்தது.

நெல்லும் உயிரன்றே. நீரும்உயி ரன்றே.
மன்னன் உயிர்த்தே மலாதலை உலகம்.
அதனால் யான்உயிர் என்பது அறிகை
வேன்பிகு தானை வேந்தற்குக் கடனே.

-மோசிகீரனார்

பொருள் — இவ்வுலகத்தார்க்கு நெல்லும் நீரும் உயிராகா. முறைசெய்து காத்தலினால் மன்னவனே உயிராவான். வேற்படை உடைய வேந்தனின் கடமை நாட்டைப் பேணிக் காப்பதே ஆகும்.

சொற்பொருள் — அறிகை — அறிதல் வேண்டும். தானை — படை. கடனே — கடமை.

தெண்கடல் வளாகம் பொதுமை இன்றி
வெண்குடை நிழற்றிய ஒருமை யோர்க்கும்
நடுநாள் யாமத்தும் பகலும் துஞ்சான்
கடுமாப் பார்க்கும் கல்லா ஒருவற்கும்
உண்பது நாழி உடுப்பவை இரண்டே
பிறவும் எல்லாம் ஓர்ஓக் கும்மே
செல்வத்துப் பயனே ஈதல்

துய்ப்பேம் எனினே தப்புற பலவே.

- மதுரைக் கணக்காயனார் மகனார் நக்கீரனார்.

பொருள் — இவ்வுலகம், தெளிந்த கடல்நீரால் சூழப்பட்டது. இவ்வுலகம் முழுவதையும் பொதுவின்னிக் தனதாக்கி ஒரு குடையின்கீழ் ஆட்சி செய்பவன் மன்னன். அவனுக்கும், நள்ளிரவிலும் பகலிலும் உறங்காது விரைந்தோடும் விலங்குகளை வேட்டையாடி வீழ்த்த எண்ணுகின்ற கல்வியறிவற்ற ஒருவனுக்கும், உண்ணத் தேவைப்படும் பொருள் நாழியளவே. உடுத்தும் உடை மேலாடையும் இடுப்பாடையும் ஆகிய இரண்டே. மற்றவை எல்லாமும் இவ்வாறாகவே அமையும். ஆகவே, ஒருவன் தனது செல்வத்தினால் பெறும் பயன், அதனை மற்றவர்க்கும் கொடுத்தலாகும். அவ்வாறன்றிக் தாமே நுகர்வோம் என எண்ணினால், பலவற்றை அவன் இழக்க நேரிடும்.

சொற்பொருள் — நிழற்றிய — நிழல் செய்த. நடுநாள் யாமம் — நள்ளிரவு — துஞ்சான் — துயிலான். மா — விலங்கு. கல்லா — கல்வியறிவில்லாத. நாழி — அளவுப்பெயர். ஈதல் — கொடுத்தல். துய்ப்பேம் — நுகர்வோம். தப்புற — இழக்க

இலக்கணக்குறிப்பு — வெண்குடை — பண்புத்தொகை. கல்லா ஒருவற்கும் — ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயர்ச்சம். நாழி — ஆகபெயர். ஈதல் — தொழிற்பெயர். துய்ப்பேம் — தன்மைப் பன்மை வினைமுற்று.

பகுபத உறுப்பிலக்கணம் —

துஞ்சான் — துஞ்சு+(ஆ) +ஆன். ஈதல் — ஈ+தல். துய்ப்பேம் — துய் +ப் +ப் +ஏம்.

பொன்னும் துகிரும் முத்தும் மன்னிய
மாமலை பயந்த காமரு மணியும்
இடைப்படச் சேய ஆயினும் தொடை புணர்ந்து
அருவிலை நன்கலம் அமைக்கும் காலை
ஒருவழித் தோன்றி யாங்கு என்றும் சான்றோர்
சான்றோர் பாலர் ஆய
சாலார் சாலார் பாலர் ஆகுபவே. -கண்ணகனார்

பொருள் — பொன்னும் பவளமும் முத்தும் நிலைத்த பெருமலையில் பிறக்கும் மாணிக்கமும், தோன்றும் இடங்களால் ஒன்றுக்கொன்று தொலைவில் இருப்பினும், மாலையாகக் கோத்து மதிப்புமிக்க அணிகலனாக அமைக்கும்போது, தம்முள் ஒருங்கு சேரும். அதுபோல சான்றோர் என்றும் சான்றோர் பக்கமே இருப்பர். சான்றாண்மை இல்லாதவர் தீயவர் பக்கமே சேர்வர்.

சொற்பொருள் — துகிர் — பவளம், மன்னிய — நிலைபெற்ற, சேய — தொலைவு, தொடை — மாலை, கலம் — அணி.

இலக்கணக்குறிப்பு — பொன்னும் துகிரும் முத்தும் பவளமும் மணியும் — எண்ணும்மைகள். மாமலை — உரிச்சொற்றொடர். அருவிலை, நன்கலம் — பண்புத்தொகைகள்.

அறுகுளத் துகுத்து மகல்வயற் பொழிந்தும்
உறுமிடத் துவா துவர்நில மூட்டியும்
வரையா மரபின் மாறி போலக்
கடாஅ யானைக் கழற்கால் பேகன்
கொடைமடம் படுத லல்லது
படைமடம் படான்பிற் படைமயக் குறினே -பரணர்

திணைவிளக்கம் — பாடாண் திணை

ஒரு மன்னனது புகழ், வலிமை, வள்ளன்மை, அருள் முதலானவற்றை ஆய்ந்து கூறுவது பாடாண் திணையாகும். பாடப்படுகின்ற ஆண்மகனது ஒழுகலாற்றைக் கூறுவது இத்திணையின் நோக்கமாகும்.

துறைவிளக்கம் — இயன்மொழி.

ஒரு வேந்தனெதிர்த்து அவன் தன்மையைக் கூறிப் புகழ்வது இயன்மொழி வாழ்த்து என்னும் துறையாகும். ஒருவனின் இயல்பைப் புகழ்ந்துகூறி வாழ்த்துவது இத்துறையின் உயிர்ப்பாகும்.

அருள்சொற்பொருள் — அறுகுளம் — நீர் வற்றிய குளம். உகுத்தும் — பெய்தும். உறுமிடத்து உதவாது — குளம், வயல் ஆகிய பொருத்தமான இடத்துப் பெய்யாது. உவர்நிலம் — களிநிலம். ஊட்டியும்

— சால்ப் பெய்தும், வரையாமரபு — எல்லையிடாத முறைமை. மாரி — மழை. கடாஅ யானை — மதக்களிறு. கழற்கால் — வீரக்கழல் அணிந்த கால்கள். கொடைமடம் — வரையறையின்றிக் கொடுத்தலாகிய இயல்பு. படைமடம் — போர் நெறிக்கு மாறுபட்டுப் போர் புரிதலாகிய இயல்பு. படான் — (போர்) செய்யான். படைமயக்குறுதல் — படைகள் ஒன்றோடு ஒன்று கலத்தல். பாவகை — நேரிசை ஆசிரியப்பா.
கொடைமடம் — இல்லாதவர்க்கும், உள்ளவர்க்கும், இரந்தவர்க்கும், இரவாதவர்க்கும் பாகுபாடின்றி வரையாது கொடுத்தல்.
படைமடம் — வீரர் அல்லாதார் மேலும், முதுகிட்டார் மேலும், புண்பட்டார் மேலும், மூத்தார் இளையார் மேலும் செல்லுதல்.
இலக்கணம்
 அறுகுளம், அகல்வயல் — வினைத்தொகைகள். வரையா மரபு — ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம். கடாஅ — இசைநிறையளபெடை. கழற்கால் — இரண்டாம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன்தொக்கதொகை.

பல்சான் ரீரே பல்சான் ரீரே
கயன்முள் என்ன நரைமுதிர் திரைகவுட்
பயனின் மூப்பிற் பல்சான் ரீரே
கணிச்சிக் கூம்படைக் கடுந்திற லொருவன்
பிணிக் குங் காலை யிரங்குவீர் மாதோ
நல்லது செய்த லாற்றீ ராயினும்
அல்லது செய்த லோம்புமி னதுதான்
எல்லாரு முவப்ப தன்றியும்
நல்லாற்றுப் படுஉ நெறியுமா ரதுவே. -நரிவெருஉத் தலையார்

திணை — பொதுவியல்
துறை — பொருண்மொழிக் காஞ்சி
திணை விளக்கம் —
 வெட்சி முதல் பாடாண் இறுதியாகத் தொல்காப்பியனார் கூறும் புறத்திணைகளுள் கூறப்படாத செய்திகளையும், அத்திணைகளுக்குப் பொதுவான செய்திகளையும் கூறுவது பொதுவியல் திணையாகும்.
துறை விளக்கம் —
 துறவியராகிய மெய்யுணர்ந்தோர் கண்ட பொருள் 'இதுவென அதன் இயல்பை உணர்த்தியது பொருண்மொழிக் காஞ்சி' எனலும் துறையாகும்.

'ளிந்தி லங்கு சடைமுடி முனிவர்
புரிந்து கண்ட பொருள்மொழிந் தன்று'
 - புறப்பொருள் வெண்பாமாலை

ஆசிரியர் குறிப்பு —
 நரிவெருஉத் தலையாரால் பாடப்படலான் சேரமான் கருவூரேயி ஒள்வாட் கோப்பெருஞ்சேரலிரும்பொறை ஆவான். இவர் இயற்றிய பாடல்கள் குறுந்தொகையிலும் திருவள்ளுவமாலையிலும் உள்ளன.

அருஞ்சொற்பொருள்
 பல்சான்ரீரே — பலராகிய சான்றோரே. கயன்முள் — மீன்முள். திரைகவுள் — சுருக்கங்களுடைய கன்னம். கணிச்சி — மழுவாயுதம். கூம்படை — கூரிய ஆயுதம். கடுந்திறல் — கடுமையான வ — மை. ஒருவன் — யமன். பிணிக் குங் — கட்டிக்கொண்டு போகும். நல்லாறு — நன்னெறி. ஆற்றீராயினும் — இயலாதாராயினும். நெறியும் — வழியும். ஓம்புமின் — தவிர்க்குவிடுவீர்.

பாவகை — நேரிசை ஆசிரியப்பா
இலக்கணம் —
 கயன்முள் — ஆறாம் வேற்றுமைத் தொகை. திரைகவுள் — வினைத்தொகை. கூம்படை, கடுந்திறல் — பண்புத்தொகைகள். ஆற்றீர் — முன்னிலைப் பன்மை எதிர்மறை வினைமுற்று. படுஉம் — இசைநிறையளபெடை (செய்யுளிசைளபெடை)

பகுபத உறுப்பிலக்கணம் — ஆற்றீர் — ஆற்று+ஆ+ஈர். ஆற்று — பகுதி. ஆ — எதிர்மறை இடைநிலை புணர்ந்து கெட்டது.ஈர் — முன்னிலைப் பன்மை வினைமுற்று விகுதி.

ஓம்புமின் — ஏவல் பன்மை வினைமுற்று. ஓம்பு+மின். ஓம்பு — பகுதி. மின் — ஏவல் பன்மை விகுதி.

அகநானூறு

- ❖ (அகம் + நான்கு + நூறு)
 - ❖ நெடுந்தொகை — மிகுதியான அடிகளை உடைய நீண்ட பாடல்களைப் பெற்றுள்ளமையால்
 - ❖ தொகுத்தவர் — உருத்திர சன்மனர் (உப்புரிக்குடிக்கிழார் மகனர்)
 - ❖ தொகுப்பித்தவர் — உக்கிரப் பெருவழுதி
 - ❖ குறுநில மன்னர்கள் பற்றியும், குடவோலை முறை பற்றியும் தகவல்கள் உள்ளன.
 - ❖ 5 திணைக்குரிய பாடல்கள் உள்ளன.
 - ❖ 3 பெரும்பகுதிகளால் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது
1. களிற்றியானை நிரை — 120 பாடல்கள்
 2. மணிமிடைப் பவளம் — 180 பாடல்கள்
 3. நித்திலர் கோவை — 100 பாடல்கள்

பாலை

ஓங்குமலைச் சிலம்பில் பிடவுடன் மலர்ந்த வேங்கை வெறித்தழை வேறுவகுத் தன்ன ஊன்பொதி அவிழாக் கோட்டுகீர்க் குருளை மூன்றுடன் ஈன்ற முடங்கர் நிழத்த துறுகல் விடரளைப் பிணைவுபசி கூர்ந்தெனப் பொறிகிளர் உழுவைப் போழ்வாய் ஏற்றை அறுகோட்டு உழைமான் ஆண்குரல் ஓர்க்கும் நெறிபடு கவலை நிரம்பா நீளிடை வெள்ளி வீதியைப் போல நன்றுஞ் செலவயர்ந் திசினால் யானே பலபுலந்து உண்ணா உயக்கொடு உயர்செவச் சாஅய்த் தோளும் தொல்கவின் தொலைய நாளும் பிரிந்தோர் பெயர்வுக் கிரங்கி மருந்துபிறி தின்மையின் இருந்துவினை இலனே ஓளவையார்

திணை — பாலை
துறை — செலவுணர்த்திய தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.
அருஞ்சொற்பொருள் — ஓங்குமலை — உயர்ந்தமலை. சிலம்பு — மலைச்சாரம், வேங்கை பிடவு — மலைநிலத்தே வளரும் மரங்கள். பிடவம்பூ வேங்கைப் பூவுடன் ஒரு சேரத் தோன்றும் காட்சி புலிக்குருளைகட்கு உவமையாயிற்று. சிறுபொறிகளையுடைய பிடவம்பூவும் மஞ்சள் நிறத்துடன் உள்ள வேங்கைப்பூவும் அடர்ந்த தழைகளுடன் தோன்றும் போது கண்விழிக்காத புனிற்றினம் புலிக்குருளைகளின் வடிவோடு ஒப்பத் தோன்றும்.

ஊன்பொதியவிழாக் கோட்டுகீர் — தசைப்பகுதியினின்று வெளிவராத நகங்கள் (புலிக்கு நகங்கள் கால் தசைக்குள்ளே பொதிந்திருக்கும். இராமேற்பாயும் பொழுது அவை வெளிவந்து இரையைக்கிழிக்கும். இங்கே புலியின் குருளைகள் அப்பொழுதுதான் பிறந்தவையாதலால் அவற்றின் நகங்கள் தசைப்பகுதியினின்று வெளிவராத பொதிந்திருந்தன என்றவாறு) நிகழ்த்த — வலிமையற்று ஓய்ந்த. பசிகூர்ந்தன — பசி மிகுந்ததாக. உழுவை — ஆண்பு. முடங்கர் — முடுக்கான இடம். ஓர்க்கும் — உற்றுக் கேட்கும் கவலை — (இரண்டாகப் பிளவுபட்ட) கிளைவழி. உண்ணா உயக்கம் — உணவும் உண்ணாத வருத்தம். சாஅய் — மெலிவுற்று, பெயர்வு — நீக்கம் (நீங்குதல்) மருந்து பிறிது இன்மை — வேறு மருந்தொன்றும் இன்மையான். வினைமிலேன் — செயலற்றுப் போயினேன்.

இலக்கணம் — ஓங்குமலை — வினைத்தொகை. அவிழாக் கோட்டுகீர் — ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம். நிரம்பா நீளிடை — ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம். நீளிடை — வினைத்தொகை. உண்ணா உயக்கம் — ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம். சா அய் — இசைநிறையளபெடை. தொல்கவின் — பண்புத்தொகை. பிரிந்தோர் — வினையாலணையும் பெயர்.

முல்லை

பசைபடு பச்சை நெய்தோய்த் தன்ன செய்யார் சினைய மாச்சிறைப் பறவை பகலுறை முதுமரம் புலம்பப் போகி

முக்கையாய் திறந்த நகையாய் முல்லை
கடிமகள் கதுப்பின் நாறிக் கொடியிசை
வண்டினந் தவிர்க்குந் தண்பதக் காலை
வரினும் வாரா ராயினும் ஆண்டவர்க்கு
இனிதுகொல் வாழி தோழி யெனத்தன்
பல்-தழ் மழைக்கண் நல்லகம் சிவப்ப
அருந்துய ருடையள் அவளென விரும்பிப்
பாணன் வந்தனன் தூதே. நீயும்
புல்லார் புரவி வல்விரைந்து பூட்டி
நெடுந்தேர் ஊர்மதி வலவ

முடிந்தன்று அம்மநாம் முன்னிய வினையே. - மதுரை மள்ளனார்
திணை - முல்லை

துறை - வினை முற்றிய தலைமகன் தேர்ப்பாகற்குச் சொல் - யது
அருஞ்சொற்பொருள்

பசை - ஓட்டும் பசை (சரம்) . பச்சை - தோல். நெய் தோய்த்தன்ன -
எண்ணெயில் நனைத்து எடுத்தது போன்ற. மாச்சிறைப் பறவை - கரிய
சிறுகுகளையுடைய வெளவால். சேய்உயர் - மிக உயர்ந்த. சினைய -
கிளைகளையுடைய. முதுமரம் - பழையமரம். புலம்ப - தனித்திட.
முகை - மொட்டு. முக்கையாய் திறந்த - மொட்டவிழ்ந்த. நகையாய்
முல்லை - ஒளிபொருந்திய முல்லை மலர்கள். கடிமகள் - மணமகள்.
கதுப்பு - கூந்தல். தண்பதம் - குளிர்பதம். மழைக்கண் - குளிர்ந்த
கண். நல்லகம் - நல்ல உட்புறம். புல்லார் - புல்லை நிரம்பத்தின்ற.
புரவி - குதிரை. வலவ - தேர்ப்பாகனே. முன்னிய - கருதி வந்த.
வினை - செயல். ஊர்மதி - செலுத்துவாயாக.

முடிபு -

‘தோழி! தண்பதக்காலை நம் காதலர் வரினும் வாராராயினும் ஆண்டு
அவர்க்கு இனிதுகொல்’ என்று கூறித் தன் கண் சிவப்ப,
அருந்துயருடையாள் நின் தலைவி, என்று பாணன் தூதுவந்தனன்
வுலவ! வினையும் முடிந்தன்று. நீயும் தேர் விரைந்து ஊர்மதி.

விளக்கம் -

வெளவாலானது தான் பக - ல் தங்கியிருந்த மரத்தைத் தனியே
வாடவிட்டு மாலைமலே பிரிந்து போய்விடும். அதுபோலத் தலைவன் தான்
கூடியிருந்த இல்லை விட்டுப் பிரிந்து அதனை வருத்தமுறச் செய்தான்.
முல்லைப்பூவும் வண்டினத்தைத் தன்னைவிட்டுப் பிரிந்து காதலனைப்
பிரிந்துள்ளான். (மாலைக் காலத்துத் தலைவன் வருகையை எதிர்பார்த்துத்
தலைவி வீட்டில் தனித்துத் துயருடன் ஆற்றியிருக்கிறான். அதனால்
விரைந்து தேரைச் செலுத்துக என்றான்)

இலக்கணம்

உயர்சினை - வினைத்தொகை. சிறைப்பறவை - இரண்டாம்
வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன்தொக்க தொகை. பகலுறை - ஏழாம்
வேற்றுமைத்தொகை. முதுமரம் - பண்புத்தொகை. கடிமகள்
உரிச்சொல் தொடர். தண்பதம், நல்லகம், அருந்துயர், நெடுந்தேர் -
பண்புத் தொகைகள். புல்லார் - இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகை.
வல்விரைந்து - ஒரு பொருட்பன்மொழி. ஊர்மதி - முன்னிலை ஒருமை
வினைமுற்று.

வந்தனன் - வா+த்(ந்) +த் +அன்+அன். வா - பகுதி ‘வ’ எனக்
குறுகியது விகாரம். த் - சந்தி. ‘ந்’ எனத் திரிந்தது விகாரம் த் -
இறந்தகால இடைநிலை, அன் - சாரியை, அன் - ஆண்பால்
வினைமுற்று விகுதி.

நற்றிணை

- ❖ நற்றிணை நானூறு
- ❖ தொகுத்தவர் - பெயர் தெரியவில்லை
- ❖ தொகுப்பித்தவர் - பன்னாடு தந்த பாண்டியன் மாறன் வழி
- ❖ தொண்டி, கொற்கை நகரங்களைப் பற்றி அறியலாம்
- ❖ கடவுள் வாழ்த்து - பெருந்தேவனார் (திருமாலைப்பற்றி)
- ❖ எட்டுத்தொகை நூல்களுள் முதலாவதாக அமையப்பெற்றது
நற்றிணை.

- ❖ இந்நூல் சங்ககாலப் புலவர் பலரால் பல்வேறு காலத்தில் பாடப்பெற்ற
நானூறு அகவற்பாக்களின் தொகுப்பாகும்.
- ❖ நற்றிணையில் உள்ள பாக்கள் ஒன்பதடிச் சிறுமையும் பன்னிரண்டடிப்
பெருமையும் கொண்டவை.
- ❖ அவை அகப்பொருள் பற்றிய பாடல்கள் எனினும் அவற்றுள்
புறப்பொருள் செய்திகளும் தமிழக வரலாற்றுக் குறிப்புகளும்
இடம்பெற்றுள்ளன.
- ❖ கடவுள் வாழ்த்துப் பாடலைப் பாடியவர் பாரதம் பாடிய
பெருந்தேவனார்

(தோழி, தலைமகனிடம் கூறியது)

அரிகால் மாறிய அங்கண் அகல்வயல்

மறுகால் உழுத ஈர்ச் செறுவின்

வித்தொடு சென்ற வட்டி பற்பல

மீனொடு பெயரும் யாணர் ஊர்

நெடிய மொழிதலும் கடிய ஊர்தலும்

செல்வம் அன்றுதன் செய்வினைப் பயனே

சான்றோர் செல்வம் என்பது சேர்ந்தோர்

புன்கண் அஞ்சும் பண்பின்

மென்கண் செல்வம் செல்வமென் பதுவே.

- மினைகிழான் நல்வேட்டனார்

பொருள் - உழவர், நெற்கதிர்களை அறுவடை செய்த பின்னர், அகன்ற
அழகிய வயலை மறுபடியும் பயிர்செய்ய உழுதனர். பனையோலைப்
பெட்டியில் விதை கொண்டுசென்று ஈரமுள்ள அந்நிலத்தில் விதைத்தனர்.
பின்னர், அவர்கள் அங்குள்ள நீர்நிலைகளில் பல்வகை மீன்களைப்
பிடித்து அப்பெட்டியில் கொண்டு வருகின்ற புதுவருவாயினை உடைய
மருத நிலத்தலைவனே!

அரசால் சிறப்புச் செய்யப் பெறுதலும், யானை, தேர், குதிரை முதலிய
ஊர்திகளில் அவ்வரசர் முன்னிலையில் விரைந்து செல்லுதலும் செல்வச்
சிறப்பன்று. அ.ஃது, அவரவர்தம் முன்வினைப் பயனே. தன்பால் புகலிடம்
தேடிவந்த எளியோரைக் கைவிடாமல் காக்கும் மென்மையான பண்பே
செல்வமெனச் சான்றோர் கூறுவர்.

சொற்பொருள் - அரி - நெற்கதிர். செறு - வயல். யாணர் -
புதுவருவாய். வட்டி - பனையோலைப் பெட்டி. நெடிய மொழிதல் -
அரசரிடம் சிறப்புப் பெறுதல்.

இலக்கணக்குறிப்பு - சென்ற வட்டி - பெயரச்சம். செய்வினை -
வினைத்தொகை. புன்கண், மென்கண் - பண்புத்தொகைகள்.
ஊர்(ஊரனே) - விளித்தொடர்.

பகுபத உறுப்பிலக்கணம் - சென்ற - செல் (ன்) + ற் + அ

சேர்ந்தோர் - சேர் + த் (ந்) + த் + ஓர்

நன்மை+திணை - நல் +திணை - நற்றிணை

இறவுப்புறத் தன்ன பிணர்படு தடவுமுதற்
சுறவுக்கோட் டன்ன முள்ளிலைத் தாழை
பெருங்களிற்று மருப்பின் அன்ன வரும்புமுதிர்பு
நன்மா னுழையின் வேறுபடத் தோன்றி
விழவுக்களங் கமழும் உரவுநீர்ச் சேர்ப்பு!
இனமணி நெடுந்தேர் பாக வியக்கச்
செல் இய சேறி யாயின் இவளே
வருவை யாகிய சின்னாள்
வாழா ளாதல்நற் கறிந்தனை சென்மே -
நக்கண்ணையார்

திணை - நெய்தல்

துறை - இது புணர்ந்து நீங்கிய தலைவனைத் தோழி வரைவு
கடையது.

துறை விளக்கம் -

பகற்குறிமில் தலைவன் தலைவியைச் சந்தித்துச் செல்கின்றான்.
அப்பொழுது தோழி தலைவனை நோக்கி, ‘இவ்வாறு செல்வாயானால்

மீண்டும் நீ வருவதற்குள் தலைவி இறந்து விடுவாள். ஆதலால் அதற்கு ஏற்றது செய்' என வரைவு (மணஞ்செய்துகொள்வது) தோன்றக் கூறுவது வரைவு கடைதலாகும்.

ஆசிரியர் குறிப்பு -

இப்பாடல் - ஆசிரியர் நக்கண்ணையார். இவர் பெண்பாற்புலவர் ஆவார். 'பெருங்கோழி நாய்கள் நக்கண்ணை' யெனவும் கூறப்படுவார். உறையூர் வீரை வேண்மான் வெளியன் தித்தன் என்னும் சோழ மன்னனின் மகன் போரவைக் கோப் பெருநற்கிள்ளி ஆவான்-அவன் தன் தந்தையோடு பகைத்துக் கொண்டு நாடிழந்து, வறுமையில் புல்லரிசிக் கூழுண்டு வருந்தியிருந்தான். அந்நிலைமிலும் ஆழர் மல்லன் என்பானைப் போரில் வெற்றி கொள்கின்றான். அவன் வீரத்தைக் கண்ட நக்கண்ணையார் அவ்வரசனைத் தாம் மணந்து கொள்ள விரும்பியதாக அவர் பாடிய புறநூற்று 83, 84, 85 ஆம் பாடல்கள் மூலம் அறிகிறோம். **அருஞ்சொற்பொருள் -** இறவு - இறாமீன். இறவுப்புறம் - இறாமீனின் புறம். முதல் - (தாழையின்) அடி. பிணர் - சருச்சரை (சொர சொரப்பு). தடவு - பெருமை. சுறவு - சுறாமீன். சுறவுக்கோடு - சுறாமீனின் முகத்தில் நீண்டுள்ள கொம்பு போன்ற முள். களிறு - ஆண்யானை. மருப்பு - தந்தம். உழை - பெண்மான். விழவுக்களம் - விழா நிகழுமிடம். உரவு - வ-மை. உரவு நீர் - வ-மையுடைய கடல் நீர். சேர்ப்பு - நெய்தல் நிலத் தலைவனே. இனமணி - மணிகளின் தொகுதி. இயக்க - செலுத்த. செலீயு - செல்லும் பொருட்டு. சின்னார் - சில நாள். சென்மே - செல்வாயாக.

உள்ளுறை -

'அரும்பு முதிர்வு - நன்மானுழையின் வேறுபடத் தோன்றி - விழவுக்களங் கமழும்' - என்றது தலைவி தலைவன் மீது கொண்ட காதல் முதிர்ந்து, தன் சுற்றத்தாரிடமிருந்து வேறுபட்டுத் தலைவனுடன் அவன் இல்லத்தில் இல்லறம் நிகழ்த்தும் செவ்வியனைப் பெற்று விட்டார் என்பது உள்ளுறை உவமம். இதனால் தலைவன் தலைவியை விரைந்து மணம் செய்து கொள்ளல் இன்றியமையாதது என்பது குறிப்பால் உணர்த்தப்படுகின்றது.

இலக்கணம்

இறவுப்புறம், சுறவுக் கோடு, களிறு மருப்பு - ஆறாம் வேற்றுமைத் தொகைகள். முள்ளிலை - இரண்டாம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன்தொக்க தொகை. பெருங்களிறு, நன்மான், நெடுந்தேர் - பண்புத்தொகைகள். செலீயு - சொல்லியையளபெடையு சோர்ப்பு - அண்மை விளி.

குறுந்தொகை

- ❖ முதலில் தொகுக்கப்பட்ட நூல்
- ❖ தொகுத்தவர் - உப்புரிக்குடிக்கிழார்
- ❖ தொகுப்பித்தவர் - பூரிக்கோ
- ❖ கடவுள் வாழ்த்து - பெருந்தேவனார் (முருகனைப்பற்றி)
- ❖ அழகிய தொடர்களில் சில - அணிலாகு முன்றிலார், காக்கைப் பாடினியார், செம்புலப்பெயல் நீரார், மீனெறி தூண்டிலன் ஒரேருமவனார், குப்பைக் கோழியார் விட்ட குதிரையார்.
- ❖ 'தாமரை புரையும் காமர் சேவர்' எனத் தொடங்கும் கடவுள் வாழ்த்துப்பாடல்
- ❖ நக்கீரன் சிவபெருமானை நோக்கி 'நெற்றிக் கண்ணைத் திறப்பினும் குற்றம் குற்றமே' என வாதிடும் அளவுக்கு வாதத்தை ஏற்படுத்தியது.
- ❖ வெள்ளிவிதியார் பாடல்கள் உள்ளன.
- ❖ குறுமை+தொகை - குறுந்தொகை.
- ❖ இஃது எட்டுத்தொகை நூல்களுள் ஒன்று.
- ❖ நான்கடிச் சிறுமையும் எட்டடிப் பெருமையும் உடைய ஆசிரியப்பாக்களால் ஆகிய நூல்.
- ❖ அகத்திணை பற்றியதேயாம். 402 பாடல்கள் உள்ளன.

நிலத்தினும் பெரிதே வானினும் உயர்ந்தன்று நீரினும் ஆரள வின்றே சாரல் கருங்கோற் குறிஞ்சிப் பூக்கொண்டு பெருந்தேன் இழைக்கும் நாடொனாடு நட்பே.

பொருள் - மலைப்பகுதியிலுள்ள குறிஞ்சியின் கரிய கொம்புகளில் குறிஞ்சிப்பூக்கள் பூத்திருக்கின்றன. அப்பூக்களிலிருந்து வண்டுகள் தேனைத் திரட்டுவதற்கு இடமாகிய நாட்டை உடையவன் தலைவன். அத்தலைவனோடு "யான்கொண்ட நட்பானது நிலத்தைவிடப் பெரியது. வானத்தைவிட உயர்ந்தது. கடலைவிட ஆழமானது" எனத் தலைவி கூறுகிறாள்.

சொற்பொருள் - நீர் - கடல். கருங்கோல் - கருமை நிறமுடைய கொம்பு. உயர்ந்தன்று - உயர்ந்தது. அளவின்று - அளவின்மையுடையது.

இலக்கணக்குறிப்பு - நிலத்தினும், வானினும், நீரினும் - உயர்வுச்சிறப்பும்மைகள். கருங்கோல், பெருந்தேன் - பண்புத்தொகைகள்.

பிரித்தறிதல் - ஆரளவு = அருமை+அளவு. கருங்கோல் = கருமை+கோள். பெருந்தேன் = பெருமை+தேன்

யாரு மில்லை தானே கள்வன் தானது பொய்ப்பின் யானெவன் செய்கோ தினைத்தா என்ன சிறுபசங் கால ஓழுஞ் ராரல் பார்க்கும் குருகு முண்டுதான் மணந்த ஞானறே -கபிலர்

திணை - குறிஞ்சி

துறை - வரைவு நீட்டித்தவிடத்துத் தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.

விளக்கம் - தலைவன் நெடுங்காலம் தலைவியைத் திருமணம் செய்து கொள்ளாமல் காலந்தாழ்த்த வருந்திய தலைவி 'தலைவர் கருணைகொண்டு என்னைத் திருமணம் செய்து கொண்டாலன்றி எனக்கு உதவியாகச் சான்று கூறுவார் வேறு ஒருவரும் இல்' என்று தோழியிடம் கூறியது.

அருஞ்சொற்பொருள் - தானே - தலைவன் ஒருவனே (இருந்தனன்) தான் 'அது' பொய்ப்பின் - 'அது' என்றது தலைவன் தலைவிமீடம் கூறிய குளுரையைக் குறிக்கும். ('நான் உன்னைப் பரியமாட்டேன். பிரிந்தால் ஆற்றியிருக்கமாட்டேன், விரைவில் உன்னை மணஞ்செய்து கொள்வேன்' என்பன போன்றவை தலைவன் கூறிய குளுரையாகும்) கால - கால்களையுடைய. ஓழுஞ் - ஓடுகின்ற நீர். ஆரல் - ஆரல் மீன். பார்க்கும் - கூர்ந்து நோக்கும். குருகு - நாரை.

தலைவன் மணந்த ஞானறு யாருமில்லை - தானே. தான் 'அது' பொய்ப்பின் எவன் செய்வேன்! குருகும் உண்டு என முடிக்க.

பிறர் அறியாதவாறு வந்து தன் நலத்தைக் கவர்ந்து கொண்டு சென்றவனாதன் தலைவனைத் தலைவி 'கள்வன்' என்று குறிப்பிடுகின்றாள்.

'தலைவன் குளுரை கூறியபொழுது அதற்குச் சான்றாவார் ஒரு வரும் இல். சாட்சி கூறுவதற்கு இயலாத நாரை மட்டுமே இருந்தது. அதுவும் தன் உணவான ஆரல் மீனின் வருகையையே கூர்ந்து நோக்கியிருந்தது. நான் என்செய்வேன்' என்று தலைவி வருந்திக் கூறுகின்றாள்.

கருத்து - 'தலைவன் மணந்தபொழுது அதனைக் கண்டு சாட்சி கூறுவார் ஒருவருமில். அவன் ஒருவனே சாட்சி. அவன் அதை இல்லையென்று மறுப்பின் என்னால் எதுவும் செய்ய இயலாது. அக்கூட்டத்தை மெய்ப்பிக்க வேறு எந்த சாட்சியமும் இல்லை. அவன் இன்னும் மணந்து கொள்ளாமல் உள்ளானே' என்று தலைவி தோழியிடம் வருந்திக் கூறுகின்றாள்.

இலக்கணம் - யாரும் - முற்றும்மை. தானே - ஏகாரம், பிறிதிலை, செய்கோ - ஓகாரம், அசைநிலை. பசங்கால - பண்புத்தொகை. ஓழுஞ் - வினைத்தொகை. குருகும் - இழிவு சிறப்பும்தை. ஞானறே ஏகாரம் அசைநிலை.

ஆசிரியர் குறிப்பு - கபிலர்

❖ பாண்டி நாட்டிலுள்ள திருவாதவூரில் அந்தணர் மரபில் பிறந்தவர்.

- ❖ கடைச்சங்கப் புலவர்கள் பரணர், இடைக்காடர், ஓளவை ஆகியோரிடம் நட்பு யூண்டவர்.
- ❖ கடையெழு வள்ளல்களுள் ஒருவனாகிய பாரியை உயிர்த் தோழனாகக் கொண்டவர். பாரியின் அவைக்களப் புலவராகவும் விளங்கியவர்.
- ❖ குறிஞ்சித் திணைப் பாடல்கள் பாடுவதில் வல்லவர். 'கபிலரது பாட்டு' என்னும் தொடரே இவர் பாட்டுத் திறனுக்குச் சான்றாகும்.
- ❖ 'வாய்மொழிக் கபிலன்' என்று நக்கீரரும், 'நல்லிசைக் கபிலன்' என்று பெருங்குன்றூர்க் கிழாரும் 'வெறுத்த கேள்வி விளங்கு புகழ்க் கபிலன்' என்று பொருந்தில் இளங்கீரனாரும், 'புலனழுக்கற்ற அந்தணாளன்' 'பொய்யா நாவிற கபிலன்' என மாறோக்கத்து நப்பசலையாரும் புகழ்ந்துள்ளனர்.

ஐங்குறுநூறு

- ❖ தொகுத்தவர் - கூடலூர் கிழார்
- ❖ தொகுப்பித்தவர் - யானைக் கட்சேய் மாந்தர் சேலிரும் பொறை
- ❖ கடவுள் வாழ்த்து - பெருந்தேவனார் (சிவனைப்பற்றியது)
- ❖ உ.வே. சாமிநாதர் முதலில் பதிப்பித்தவர்
- ❖ 5 திணைக்கும் பாடல்கள் உள்ளன
 - மருதம் - ஓரம்போகியார்
 - நெய்தல் - அம்மூவனார்
 - குறிஞ்சி - கபிலர்
 - பாலை - ஓதலாந்தையார்
 - முல்லை - பேயனார்

மருதமோ ரம்போகி நெய்தல் மம்மூவன் கருதாங் குறிஞ்சி கபிலன் - கருதிய பாலையோத லாந்தை பனிமுல்லை பேயனே நூலையோ தைங்குறு நூறு.

**மஞ்சைப்பத்து
எரிமருள் வேங்கை யிருந்த தோகை
இழையணி மடந்தையிற் றோன்று நாட!
இனிதுசெய் தனையா நுந்தை வாழியர்
நன்மனை வதுவை யயரவிவள்
பின்னிருங் கூந்தன் மலரணித் தோயே - கபிலர்**

திணை - குறிஞ்சி
துறை - வதுவை செல்லா நின்றுழித் தலைமகற்குத் தோழி கூறியது
அருஞ்சொற்பொருள் - எரிமருள்வேங்கை - நெருப்பைப்பொத்த வேங்கைமரம். மருள் - உவமவுருபு. தோகை - மடில். மலர்ந்த வேங்கை பொன்னிழைக்கும் அதன்கண் உள்ள தோகை மடந்தைக்கும் உவமைகள். ஆல் - அசைநிலை. வதுவை - திருமணம். அயர - நிகழ்த்த. பின்னிருங்கூந்தல் - பின்னப்பட்ட பெரிய (கரிய) கூந்தல். நுந்தை வாழியர் என்றது தலைவனின் பெற்றோரை வாழ்த்தியது. இஃது பயந்தோர்ப்பழிச்சல் எனப்படும். மலரணிந்தோய்! நுந்தை வாழியர் இனிது செய்தனை என்றவாறு. தோழி களவுக் காலத்துற்ற வருத்தத்தின் நீங்கினமை உரைத்தாள்.
இலக்கணக்குறிப்பு - இருந்ததோகை - பெயர்ச்சம். மருள் - உவமவுருபு. இழையணி - வினைத்தொகை. நாட - அண்மைவிளி. நுந்தை - நும்தந்தை என்பதன் மருஉ மொழி. வாழியர் - வியங்கோள் வினைமுற்று. நன்மனை - பண்புத்தொகை.
மறுதரவுப் பத்து - 'மறுதரவுப் பத்து' என்பது உடன் போக்கு நிகழ்த்திய தலைவனும் தலைவியும் மீண்டு வருதற்கண் நிகழும் கூற்றைப் பாடு பொருளாகக் கொண்ட பத்துப்பாடல்களின் தொகுதி என்பதாம்.

**மறுவில் தூவிச் சிறுகருங் காக்கை
அன்புடை மரபினின் கிளையோ டாரப்
பச்சூன் பெய்த பைந்நிண வல்சி
பொலம்புனை கலத்திற் றருகுவென் மாதோ
வெஞ்சின் விறல்வேற் காளையொ
டஞ்சி லோதியை வரக்கரைந் தீமே - ஓதலாந்தையார்**

திணை - பாலை

துறை - நற்றாய் கூற்று - இது உடன் போகிய தலைமகன் மீண்டு வருதற் பொருட்டுத் தாய் காக்கத்திற்குப் பராய்க்கடன் உரைத்தது.

துறை விளக்கம் - தலைவி தலைவனோடு உடன்போக்குச் சென்றுவிட்டதை அறிந்த பின்னர், தலைவி மீது பேரன்பு கொண்ட நற்றாய் தன் மகள் தன் கணவனோடு மீண்டும் தன் இல்லத்திற்கே வருதல் வேண்டும் என்றும், அவ்வாறு திரும்பி வந்தால் அவர்களுக்குத் திருமணம் செய்வித்துக் கண்குளிரக் காணல் வேண்டும் என்றும் விரும்புகின்றாள். அதனால் தலைவனும் தலைவியும் திரும்பி வருமாறு நன்னிமித்தமாக (சகுனமாக) க் கரையும்படி காக்கையை இரந்து வேண்டுகிறாள். அவ்வாறு கரைந்தால் காக்கைக்குப் 'பலிக்கடன்' கொடுப்பதாகவும் கூறுகின்றாள். இவ்வாறு தான் வேண்டியவை நிறைவேறுமானால் இன்னது படைப்பேன் என்று கடவுளரையோ, பிறவற்றையோ வேண்டிக்கோடல் பராய்க்கடன் உரைத்தல் என்பர். காக்கை கரைந்தால் விருந்தினரோ, உறவினரோ வீட்டிற்கு வருவர் என்பது நம் மக்களிடையே உள்ள நம்பிக்கையாகும்.

ஆசிரியர் குறிப்பு - ஆந்தையார் என்பது இவர் இயற்பெயர். ஓதலூர் என்னும் ஊரினராத - ன் ஓதலாந்தையார் என்று அழைக்கப்பட்டனர். ஓதலூர் மேலைக் கடற்கரைப் பகுதியில் குட்ட நாட்டில் உள்ளது. இவர் பாட்டுகளில் பெரும்பாலான பாலைத் திணைப் பாடல்களாகும். ஆந்தை என்பது ஆதன் தந்தை என்பதன் மருஉ மொழியாகும்.

அருஞ்சொற்பொருள் - மறு - குற்றம். தூவி - இறக. மரபு - முறைமை. (அஞ்சிலோதி - அம் + சில + ஓதி) அழகிதாய சிலவாகிய கூந்தல் (உடைய தலைவி). ஓதி - கூந்தல்) கிளை - சுற்றம். பச்சூன் - (பசுமை + ஊன்) பசிய ஊன். தசை. பைந்நிணம் - (பசுமை + நிணம்) பசிய கொழுப்பு. வல்சி - உணவ. பொலம் - பொன். கலம் - பாத்திரம். விறல் - வ - மை. காளை - தலைவன்.

இறைச்சிப் பொருள் -

'அன்புடை மரபின் நின் கிளையோடார வல்சி தருகுவென்' என்னும் பொருட்டுப் புறத்தே, தலைவனும் தலைவியும் மீண்டு வரின் நான் அவர்களுக்கு என் இல்லத்தின்கண் திருமண விழா எடுத்து என் அன்பிற்குரிய சுற்றத்தாருடன் மகிழ்ந்திருப்பேன் என்று நற்றாய் கூறுவதாக **இலக்கணம் -** கருங்காக்கை, பச்சூன், பைந்நிணம், வெஞ்சினம் - பண்புத்தொகைகள். பொலம்புனை - மூன்றாம் வேற்றுமைத் தொகை. புனைகலம் - வினைத்தொகை. தருகுவென் - தன்மை ஒருமை வினைமுற்று. வேற்காளை - இரண்டாம்வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன் தொக்க தொகை. காளை - உவமையாகுபெயர். அஞ்சிலோதியை வர - பண்புத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகை. தருகுவென் - தா + கு + வ் + என். தா - பகுதி. தரு என்றானது விகாரம் கு - சாரியை. வ் - எதிர்கால இடைநிலை. என் - தன்மை ஒருமை வினைமுற்று விகுதி.

கலித்தொகை

- ❖ தொகுத்தவர் - நல்லத்துவனார்
- ❖ கடவுள் வாழ்த்து - சிவனைப்பற்றி - நல்லத்துவனார்
- ❖ நச்சினார்கினியர் உரை வகுத்துள்ளார்
- ❖ சிறப்பு 'சுற்றறிந்தோர் ஏத்தும் கலி'
- ❖ 5 திணைகளைப் பற்றி அமைந்த நூல்
- ❖ கலிப்பாவால் அமைந்த நூல்

ஆற்றுதல் என்பது ஒன்று அலந்தவர்க்கு உதவுதல் போற்றுதல் என்பது புணர்ந்தாரைப் பிரியாமை பண்பெனப் படுவது பாடுஅறிந்து ஒழுகுதல் அன்பெனப் படுவது தன்கிளை சரறாஅமை

அறிவெனப் படுவது பேதையார் சொல்நோன்றல் செறிவெனப் படுவது கூறியது மறாஅமை நிறையெனப் படுவது மறைபிறர் அறியாமை முறையெனப் படுவது கண்ணோடாது உயிர்வெளவல்

**பொறையெனப் படுவது போற்றாரைப் பொறுத்தல்
-நல்லந்துவனார்**

பொருள் — இல்வாழ்வென்பது வருந்தி வந்தோர்க்கு உதவுதல். பாதுகாப்பதென்பது அன்புடையோரைப் பிரியாது வாழ்தல். பண்பெனப்படுவது சான்றோர் வழி அறிந்து ஒழுக்குதல். அன்பெனப்படுவது சுற்றம் தழுவி வாழ்தல். அறிவெனப்படுவது அறிவிலார் சொல் பொறுத்தல். நெருக்கம் எனப்படுவது கொடுத்த வாக்கைக் காத்து நின்றல். நிறைவு எனப்படுவது பிறர்அறியாது மறைபொருள் காத்தல். நீதிமுறைமை எனப்படுவது ஒருபால் கோடாது ஒறுத்தல். பொறுமை எனப்படுவது இகழ்வாரையும் பொறுத்துக் கொள்ளல்.

சொற்பொருள் — கிளை — சுற்றம். நோன்றல் — பொறுத்தல்
இலக்கணக்குறிப்பு — ஒழுக்குதல், நோன்றல், பொறுத்தல் — தொழிற்பெயர்கள்.

பகுபத உறுப்பிலக்கணம் — ஆற்றுதல் — ஆற்று+தல். புணர்ந்தார் — புணர் +த்(ந்) +த்+ஆர். பிரியாமை — பிரி+ய் +ஆ+மை. அறிந்து — அறி +த்(ந்) +த் +உ. ஒழுக்குதல் — ஒழுகு+தல். அறியாமை—அறி+ய் +ஆ+மை

பிரித்தறிதல் — அன்பெனப்படுவது — அன்புஎனப்படுவது.
பண்பெனப்படுவது — பண்புஎனப்படுவது

சிலப்பதிகாரம்

- ❖ சிலம்பு + அதிகாரம்
- ❖ இளங்கோவடிகள் இயற்றினார்
- ❖ குறிப்பு உரை — அரும்பத உரையாகிரியர்
- ❖ விரிவாக உரை — அடியார்க்கு நல்லார்
- ❖ அறம், பொருள், இன்பம், வீடு எனும் 4 பொருள் பற்றி பாடும் போரிலக்கியம்
- ❖ 3 காண்டங்கள் 1. புகார் (10 காதைகள்)
2. மதுரை (13 காதைகள்)
3. வஞ்சி (7 காதைகள்)
- ❖ **வேறுபெயர்கள்** — —
உரையிடையிட்ட பாட்டுடை செய்யுள், தமிழின் முதற் காப்பியம், முத்தமிழ்க் காப்பியம், நாடகக் காப்பியம், ஒருமைப்பாடுக்காப்பியம்.
- ❖ பாரதியார் — ‘நெஞ்சையன்றும் சிலப்பதிகாரம்’ எனப் புகழ்ந்துள்ளார்
- ❖ **3 உண்மைகள்** — உரைசால் பத்தினியை உயர்ந்தோர் ஏத்துவர்
ஊழ்வினை இருந்து வந்து ஊட்டும்
அரசியல் பிழைத்தோர்க்கு அறம் கூற்றாகும்

**மதுரைக் காண்டம் — வழக்குரை காதை
முன்கதைச் சுருக்கம்**

காவிரிப்பூம்பட்டினத்துப் பெருவணிகன் மாசாத்துவானின் மகன் கோவலன். இவன், கலையுணர்வும் வறியோர்க்கு உதவும் நற்பண்பும் மிக்கவன். காவிரிப்பூம்பட்டினத்துப் பெருவணிகன் மாநாய்கனின் மகன் கண்ணகி. இவள், திருமகள் போன்ற அழகும் பெண்கள் போற்றும் பெருங்குணச் சிறப்பும் கற்புத்திறமும் மிக்கவள். இவ்விருவரும் மனையறம்பூண்டு இன்புற்று வாழ்ந்தனர்.

வாழியெம் கொற்கை வேந்தே வாழி
தென்னம் பொருப்பின் தலைவ வாழி
செழிய வாழி தென்ன வாழி
பழியொடு படராப் பஞ்சவ வாழி
அடர்த்தெழு குருதி யடங்காப் பசந்துணிப்

பிடர்த்தலைப் பீடம் ஏறிய மடக்கொடி
வெற்றிவேல் தடக்கைக் கொற்றவை அல்லள்
அறுவர்க் கிளைய நங்கை இறைவனை
ஆடல்கண் டருளிய அணங்கு ருருடைக்
கானகம் உகந்த காளி தாருகன்

பேரூங் கிழித்த பெண்ணு மல்லள்
செற்றனள் போலும் செயிர்த்தனள் போலும்
பொற்றொழிற் சிலம்பொன் றேந்திய கையள்
கணவனை இழந்தாள் கடையகத் தாளே, என
வருக மற்றவள் தருக ஈங்கென

வாயில் வந்து கோயில் காட்டக்
கோயில் மன்னனைக் குறுகினள் சென்றுழி
நீர்வார் கண்ணை எம்முன் வந்தோய்
யாரை யோநீ மடக்கொடி யோய்எனத்
தேரா மன்னா செப்பு வதுடையேன்

எள்ளறு சிறப்பின் இமையவர் வியப்பப்
புள்ளுறு புன்கண் தீர்த்தோன் அன்றியும்
வாயிற் கடைமணி நடுநா நடுங்க
ஆவின் கடைமணி உகுநீர் நெஞ்சுசுடத் தான்தன்
அரும்பெறல் புதல்வனை ஆழியின் மடித்தோன்

பெரும்பெயர்ப் புகாரென் பதியே அவ்வூர்
ஏசாச் சிறப்பின் இசைவிளங்கு பெருங்குடி

மாசாத்து வாணிகன் மகனை யாகி
வாழ்தல் வேண்டி ஊழ்வினை துரப்பச்
சூழ்கழல் மன்னா நின்னகாப் புகுந்தீங்

கென்காற் சிலம்புகாந்தல் வேண்டி நின்றாற்
கொலைக்களப் பட்ட கோவலன் மனைவி
கண்ணகி யென்பதென் பெயரேயென்ப,
பெண்ணணங்கே
கள்வனைக் கோறல் கடுங்கோ லன்று
வெள்வேற் கொற்றங் காண்என ஒள்ளிழை

நற்றிறம் படராக் கொற்கை வேந்தே
என்காற் சிலம்பு மணியுடை அரியே, எனத்
தேமொழி யுரைத்தது செவ்வை நன்மொழி
யாமுடைச் சிலம்பு முத்துடை அரியே
தருகெனத் தந்து தான்முன் வைப்பக்

கண்ணகி அணிமணிக் காற்சிலம் புடைப்ப
மன்னவன் வாய்முதல் தெறித்தது மணியே, மணிகண்டு
தாழ்ந்த குடையன் தளர்ந்தசொங் கோலன்
பொன்செய் கொல்லன் தன்சொல் கேட்ட
யானோ அரசன் யானே கள்வன்

மன்பதை காக்குந் தென்புலங் காவல்
என்முதற் பிழைத்தது கெடுகவென் ஆயுளென
மன்னவன் மயங்கிவீழ்ந் தனளே தென்னவன்
கோப்பெருந் தேவி குலைந்தனள் நடுங்கிக்
கணவனை இழந்தோர்க்குக் காட்டுவ தில்லென்று
இணையடி தொழுதுவீழ்ந் தனளே மடமொழி.
-இளங்கோவடிகள்

பொருள் - கொற்கை என்னும் துறைமுகத்தை உடைய பாண்டிய மன்னனே வாழ்வாயாக! தெற்குப் பகுதியில் உள்ள பொதியமலைக்குத் தலைவனே வாழ்க! செழியனே வாழ்க! தமிழ்நாட்டின் தென்பகுதித் தலைவனே வாழ்க! இதுவரை பழிச்சொற்கள் சேராத பஞ்சவனே வாழ்க!

வெற்றிற்கும் வேலினைத் தன்பெரிய கையில் ஏந்தி, பீறிட்டு எழும் குருதி ஓயுகும் பிடர்த்தலை பீடத்தில் ஏறிய இளங்கொடியாகிய கொற்றவையும் அல்லன். கன்னியர் எழுவருள் இளையவளாகிய பிடரியும் அல்லன். இறைவனை நடனமாடச் செய்த பதாக்களியும் அல்லன். அச்சம்தரும் காட்டைத் தான் விரும்பும் இடமாகக் கொண்ட காரியும் அல்லன். தாருகன் என்ற அகரனின் பரந்த மாப்பைப் பிளந்த தூர்க்கையும் அல்லன். தன் உள்ளத்தில் கறுவு கொண்டான் போலவும், மிக்க சினம் கொண்டான் போலவும், விளங்குகின்றான். வேலைப் பாடமைந்த பெற்சிலம்பு ஒன்றைக் கையில் ஏந்தியவளாய் இருக்கின்றான். கணவனை இழந்த அவள், நம் வாயிலின் முன்னே நிற்கின்றான், என்று வாழிற்காவலன் அறிவித்தான். அத்தகையவனை அழைத்து வருக என்று அரசன் கூறினான்.

வாழிற்காவலன் கண்ணகியைப் பாண்டிய மன்னனிடம் அழைத்துச் சென்றான். மன்னன் கண்ணகியை நோக்கி, 'இளமையான கொடி போன்றவனே! நீரொழுகும் கண்களுடன் எம்முன் வந்து நிற்கும் நீ, யார்?' என வினவினான். கண்ணகி மன்னனை நோக்கி, 'ஆராய்ந்து அறிந்து நீதி வழங்காத மன்னனே! உன்னிடம் கூறுவது ஒன்றுண்டு' என உரைக்கத் தொடங்கினான்.

'புறாவின் துன்பத்தைப் போக்கிய சிபி மன்னனும், தன் அரண்மனை மணி ஒலித்ததைக் கேட்டுப் பசுவின் துயரை அறிந்து, தன் ஒப்பற்ற மகனையே தேர்ச் சக்கரத்திலிட்டுக் கொன்ற மனுநீதிச்சோழனும் வாழ்ந்த, பெரும்புகழூடைய புகார் நகரமே யான் பிறந்த ஊர். அப்புகார் நகரில் பழியில்லாத சிறப்பினையுடைய புகழ்மிக்க குடியில் தோன்றிய மாசாத்துவான் மகனை மணம்புரிந்தேன். வீரக்கழலணிந்த மன்னனே! ஊழ்வினைப் பயனால், வாழ்வதற்காக நின் மதுரை நகரத்துக்கு வந்து, என் காற்சிலம்பினை விற்க முயன்று, உன்னால் கொலைசெய்யப்பட்ட

கோவலன் மனைவி நான், கண்ணகி என்பது என் பெயர்' என்று கூறினான்.

பாண்டிய மன்னன் கண்ணகியிடம், 'கள்வனைக் கொலை செய்தல் கொடுங்கோலன்று. அதுவே அரச நீதி' என்று கூறினான். அதற்குக் கண்ணகி, 'அறநெறியில் செல்லாத அரசனே! என் காற்சிலம்பு மாணிக்கப் பரல்களைக் கொண்டது' என்றான்.

அதற்கு அரசன், 'நீ கூறியது நல்லதே! எம்முடைச் சிலம்பின் பரல்கள் முத்துகளே' என்றான். கோவலனிடமிருந்து கைப்பற்றிய சிலம்பைக் கொண்டு வரச் செய்து, அவள் முன் வைத்தான். வைத்த அச்சிலம்பினைக் கண்ணகி எடுத்து ஒங்கி உடைத்தான். அதிலிருந்து வெளிப்பட்ட மாணிக்கப்பரல் ஒன்று பாண்டிய மன்னனின் உதட்டில்பட்டுத் தெறித்தது.

அம்மாணிக்கப் பரல்களைக் கண்ட பாண்டிய மன்னன் தாழ்வுற்ற குடையனாய், சோர்வுற்ற செங்கோலனாய், 'பொன்தொழில் செய்யும் கொல்லனின் பொய்யுரை கேட்டு, அறநெறி தவறிய, நானோ அரசன்! நானே கள்வன். அறந்தவறாது குடிமக்களைக் காக்கும் தொன்மையாட்சி என்முதல் தவறியது. என் வாழ்நாள் அழியட்டும்' என்றவாறே மயங்கி வீழ்ந்தான்.

மன்னனின் மனைவி கோப்பெருந்தேவி உள்ளங்கலங்கி, உடல் நடுங்கி, 'கணவனை இழந்த மகளிர்க்கு, எவ்விதத்திலும் ஆறுதல் கூறு இயலாது' என்று கூறித், தன் கணவனின் திருவடிகளை வணங்கி நிலத்தில் வீழ்ந்து இறந்தான்.

சொற்பொருள் - கொற்கை - பாண்டிய நாட்டின் துறைமுகம். தென்னம் பொருப்பு - தென் பகுதியில் உள்ள பொதிகைமலை. பழியொடு படரா - மறநெறியில் செல்லாத. அடர்த்துஎழு குருதி - வெட்டுப்பட்ட இடத்தினின்றும் பீறிட்டு எழும் செந்நீர். பசுந்துணி - பசிய துண்டம். தடக்கை - நீண்ட கைகள். அறுவாக்கு இளைய நங்கை - ஏழு கன்னியருள் இளையவளாகிய பிடரி. இறைவனை ஆடல் கண்டருளிய அணங்கு - இறைவனை நடனமாடச் செய்த காளி. குருடை காணகம் - அச்சம் தரும் காடு. உகந்த - விரும்பிய. தாருகன் - அரக்கன். பேர்உரம் கிழித்த பெண் - அகன்ற மாப்பினைப் பிளந்த தூர்க்கை. செற்றம் - கறுவு. செயிர்த்தனள் - சினமுற்றவள். பெற்றொழில் சிலம்பு - வேலைப்பாடுமிக்க பொற்சிலம்பு. கடையகத்தான் - வாயிலின் முன்னிடத்தான். நீர்வார்கண் - நீரொழுகும் கண்கள். தோரா - ஆராயாத. எள்ளறு - இகழ்ச்சி இல்லாத. இமையவர் - தேவர். புள் - புறவை (புறா). புள்கண் - துன்பம். கடைமணி - அரண்மனை வாயிலமணி. ஆழி - தேர்ச்சக்கரம். ஏசா - பழியில்லா. கோறல் - கொல்லுதல். கொற்றம் - அரச நீதி. நற்றிறம் - அறநெறி. படரா - செல்லாத. வாய்முதல் - (வாயின் முதலாகிய) உதடு.

இலக்கணக்குறிப்பு - மடக்கொடி - அன்மொழித்தொகை. படராப் பஞ்சவ, அடங்காப் பசுந்துணி, தோரா மன்னா, ஏசாச் சிறப்பின் - ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சங்கள். தடக்கை - உரிச்சொற்றொடர். புள்கண், பெரும்பெயர், அரும்பெறல், பெருங்குடி, கடுங்கோல், செங்கோலன், நன்மொழி - பண்புத்தொகைகள். உகுநீர், சூழ்கழல், செய்கொல்லன் - வினைத்தொகைகள். அவ்வூர் - சேய்மைச்சுட்டு. வாழ்தல் - தொழிற்பெயர். என்கால், என்பெயர், நின்னகர், என்பதி - ஆறாம் வேற்றுமைத்தொகைகள். புகுந்து - வினையெச்சம். தாழ்ந்த, தளர்ந்த - பெயரெச்சங்கள். வருக, வருக, கெடுக - வியங்கோள் வினைமுற்றுகள்.

பகுபத உறுப்பிலக்கணம் - வருக - வா (வரு) ௨ க வந்தோய் - வா (வ) + த் (ந்) ௨ த் ௨ ஓய் தீர்த்தோன் - தீர் ௨ த் ௨ ஓய் உரைத்தது - உரை ௨ த் ௨ த் ௨ அ ௨ து கேட்ட - கேள் (ட்) ௨ ட் ௨ அ வீழ்ந்தனள் - வீழ் ௨ த் (ந்) ௨ த் ௨ அன் ௨ அள் **பிரித்தறிதல்** - எள்ளறு - எள் ௨ அறு , புள்ளறு - புள் ௨ உறு

அவ்வூர் - அடூ ஊர்

மணிமேகலை

- 'மணிமேகலையின் துறவு' வாழ்க்கையைக் கூறும் நூல்
- தமிழின் முதல் சமயக் காப்பியம்
- வேறு பெயர்கள் - மணிமேகலைத் துளவு
கீர்திருத்தக் காப்பியம்
மருத்தவக் காப்பியம்
- 'அதிரை பிச்சையிட்ட காதை' - 16வது காதை
- உ.வே. சாமிநாதர் உரைகுறிப்புக்களுடன் பதிப்பித்தவர்
- உரை ந.மு. வேங்கடசாமி நாட்டார்
- இளங்கோவடிகள் சாத்தனாரை தண்டமிழ் ஆசான், சாத்தன் நன்னூர் புலவன் எனப் புகழ்ந்துள்ளார்
- இந்திரவிழா பற்றிய குறிப்பு உண்டு

ஆபுத்திரன் நாடு அடைந்த காதை முன்கதைச் சுருக்கம் -

கோவலனுக்கும் மாதவிக்கும் பிறந்த மகன் மணிமேகலை. முற்பிறப்பின் விளைப்பயன் காரணமாக அரசுகுமாரனாகிய உதயகுமரன், மணிமேகலையை மணம்புரிய விரும்புகிறான். மலர்வனத்திற்குச் சென்ற அவனைப் பின்தொடர்கிறான். மணிமேகலை அங்குள்ள பனிக்கறையில் சென்று மறைந்துகொள்கிறான். அங்கிருந்த அவனை மணிமேகலா தெய்வம், மணிபல்லவத் தீவற்கு வான்வழியே தூக்கிச் செல்கிறது. அங்குத் தனது பழம்பிறப்பை உணர்கிறான் மணிமேகலை. மேலும் மணிமேகலா தெய்வம், அவளுக்குப் பசியற்றிருக்கவும் விரும்பும் உருவம் எடுக்கவும் வான்வழிச் செல்லவும் தேவையான மூன்று மந்திரங்களைத் தெரிவித்து மறைகிறது. தீவதிலகையின் உதவியால், அமுதகரபியைப் பெற்றுப் புகார் நகரை அடைகிறான். அங்கு, அறவணவடிகளின் அறிவுரைப்படி ஆதிரையிடம் முதன்முதலில் பிச்சையேற்றான். அதன்மூலம் அமுதகரபியில் அள்ள அள்ளக் குறையாத அன்னம் பெருகியது. அதனைக்கொண்டு பசிப்பிணி நீக்கும் அறப்பணியை மேற்கொள்கிறான். அமுதகரபி, முற்பிறப்பில் ஆபுத்திரனிடம் இருந்தது என்பதை அறிந்த மணிமேகலை அவனைக் காணும் பொருட்டு ஆபுத்திரன் நாட்டிற்குச் செல்வது, இங்குப் பாடப்பகுதியாக இடம்பெற்றுள்ளது.

அறவண அடிகள் வருகை

தேவியும் ஆயுழம் சித்திரா பதியும்
மாதவி மகளும் மாதவாக்க காண்டலும்
எழுந்தெதிர் சென்றாங்கு இணைவளைக் கையால்
தொழுந்தகை மாதவன் துணையடி வணங்க
அறிவுண் டாகவென் றாங்கவன் கூறலும்.

பொருள் - அறவண அடிகளைக் கண்ட அளவில் அரசமாதேவியும் தோழியர் கூட்டமும் சித்திராபதியும் மணிமேகலையும் எழுந்து, அவர் எதிரே சென்றனர். வணங்கும் தகுதியுடைய அறவணரின் இருபாதங்களைத் தம் இருகைகளாலும் தொட்டு வணங்கினர். அடிகள் 'அறிவுண்டாகுக' என அவர்களை வாழ்த்தினார்.
சொற்பொருள் - ஆயுழம் - தோழியர் கூட்டம்.
இலக்கணக்குறிப்பு - தேவியும் ஆயுழம் - எண்ணும்மை
பிரித்தறிதல் - எழுந்தெதிர் - எழுந்து + எதிர். அறிவுண்டாக - அறிவு + உண்டாக

திருவடி விளக்கல்

இணைவளை நல்லாள் இராசமா தேவி
அருந்தவாக்க கமைந்த ஆசனம் காட்டித்
திருந்தடி விளக்கிச் சிறப்புச் செய்தபின்
யாண்டுபல புக்கரும் மிணையடி வருந்தஎன்
காண்டகு நல்வினை நும்மையீங்கு அழைத்தது

பொருள் - வளையல்கள் அணிந்த கைகளையுடைய அரசமாதேவி, தவமுனிவரான அறவண அடிகளை உரிய இருக்கையில் உட்கார்ச் செய்தார். அவரது திருவடிகளைக் கழுவிச் சிறப்புச் செய்தார். "எனது நல்வினையின் பயன்தான், நான் காணுதற்காகத் தங்கள் இணையடி

வருந்துமாறு இத்துணைத் தொலைவு தங்களை நடந்துவரச் செய்தது" என்றான்.
சொற்பொருள் - ஆசனம் - இருக்கை.
இலக்கணக்குறிப்பு - அருந்தவர், நல்வினை - பண்புத்தொகைகள்.

வரவேற்புரை

நாத்தொலை வில்லை யாயினும் தளர்ந்து
மூத்தவிவ் யாக்கை வாழ்கபல் லாண்டெனத்
தேவி கேளாய் செய்தவ யாக்கையின்
மேவினே னாயினும் வீழ்கதிர் போன்றேன்
பிறந்தார் மூத்தார் பிணிநோ யுற்றோர்
இறந்தார் என்கை இயல்பே இதுகேள்

பொருள் - தங்களது சொல்லில் சோர்வில்லை. எனினும், மூப்பினால் தளர்வுற்று மெலிந்த தங்களது உடலில் பன்னெடுநாள் வாழ்வதாகுக என வாழ்த்தினான், அரசமாதேவி. ஆறவண அடிகள், "அரசமாதேவியே! இதைக் கேட்பாயாக. தவம் செய்யும் உடலைக் கொண்டுள்ளேன். ஆயினும், நாள்தோறும் தோன்றிமறையும் கதிரவனைப் போன்றவன்தான் நானும். ஊலகில் பிறந்தோர் அனைவரும் மூப்பினாலும் பிணியினாலும் ஒருநாள் இறந்துபோவர் என்பது இயற்கையே என்றார்.

சொற்பொருள் - நாத்தொலைவில்லை - சொல் சோர்வின்மை. யாக்கை - உடம்பு. பிணிநோய் - நீங்கா நோய்.

இலக்கணக்குறிப்பு - வாழ்க - வியங்கோள் வினைமுற்று. செய்தவம், வீழ்கதிர் - வினைத் தொகைகள்.

பகுபத உறுப்பிலக்கணம் - பிறந்தார் - பிற + த்(ந்) + த் + ஆர்

தானம் அறிந்தோர்

பேதைமை செய்கை உணர்வே அருவுரு
வாயில் ஊரே நுகர்வே வேட்கை
பற்றே பவமே தோற்றம் வினைப்பயன்
இற்றென வகுத்த இயல்பீ ராறும்
பிறந்தோ ரறியின் பெரும்பேறு அறிகுவர்
அறியா ராயின் ஆழ்நரகு அறிகுவர்.

பொருள் - அறியாமை, கன்மம், உணர்வு, அருவஉருவம், ஐம்பொறிகள், பொறிகளின் இயல்பு, இன்ப துன்ப நுகர்ச்சி, விருப்பம், புலன்களின் பற்று, பயன் தரு முறையைச் சார்தல், பிறத்தல், வினைப்பயன் ஆகிய பன்னிரண்டு இயல்புகளையும் மக்களாய்ப் பிறந்தோர் அறிவாராயின் பெரும்பேறு பெற்றவராவர். அதனை அறியாதவர் துன்பம் நிறைந்த நரகத்தையே அடைவர்.

சொற்பொருள் - பேதைமை - அறியாமை. செய்கை - இருவினை. உணர்வு - அறிவியல் சிந்தனை. அரு - உருவமற்றது. உரு - வடிவம். வாயில் - ஐம்பொறிகள். ஊறு - புலன்களின் இயல்பு. நுகர்வு - இன்ப துன்ப நுகர்ச்சி. வேட்கை - விருப்பம். பவம் - பயன் நோக்கிய செயல். தோற்றம் - பிறப்பு.

இலக்கணக் குறிப்பு - பெரும்பேறு - பண்புத்தொகை

பகுபத உறுப்பிலக்கணம் - அறிகுவர் - அறி + கு + வ் + ஆர்.

பிரித்தறிதல் - இயல்பீராறு - இயல்பு + இரண்டு + ஆறு

பேதைமை

பேதைமை யென்பது யாதென வினவின்
ஓதிய இவற்றை உணராத மயங்கி
இயற்புடு பொருளால் கண்டது மறந்து
முயற்கோ டுண்டெனக் கேட்டது தெளிதல்

பொருள் - பேதைமை எனப்படுவது அறியாமை. அதாவது, முற்கூறிய இயல்புகளை அறியாமல் அறிவு மயங்குதல். இயற்கையாய்த் தோன்றும் பொருள்களிலும் தாம் கண்டதை மறந்து, முயலுக்குக் கொம்புண்டு எனப் பிறர் கூறும் பொய்யை மெய்யென நம்புதல் போன்றது.

சொற்பொருள் - பெரும்பேறு - வீடுபேறு. கோடு - கொம்பு

இலக்கணக்குறிப்பு — ஆழ்நாகு — வினைத்தொகை. தெளிதல் — தொழிற்பெயர்.

பிறப்பும் வினையும்

உலகம் மூன்றினும் உயிராம் உலகம்
அலகில பல்லுயிர் அறுவகைத் தாகும்
மக்களும் தேவரும் பிரமரும் நரகரும்
தொக்க விலங்கும் பேயும் என்றே
நல்வினை தீவினை என்றிரு வகையார்
சொல்லப் பட்ட கருவினுள் தோன்றி
வினைப்பயன் விளையுங் காலை உயிர்கட்கு
மனப்பே ரின்பமும் கவலையும் காட்டும்.

பொருள் — மூவுலகிலும் எண்ணற்ற உயிர்கள் வாழ்கின்றன. அவ்வுயிர்கள் மக்கள், தேவர், பிரமர், நரகர், விலங்குத்தொகுதி, பேய் என்னும் அறுவகைத்தாகும். அவை தாம் செய்த நல்வினை, தீவினையால் அறுவகைப்பட்ட உயிர்களுள் ஒன்றாகப் பிறக்கின்றன. அவ்வினைப் பயன்கள் உண்டாகும்போது பேரின்பங்களையும் துன்பங்களையும் அவை அடைகின்றன.

சொற்பொருள் — அலகில — அளவற்ற. தொக்க விலங்கு — விலங்குத்தொகுதி.

இலக்கணக்குறிப்பு — பல்லுயிர், நல்வினை, தீவினை, பேரின்பம் — பண்புத்தொகைகள்.

பத்துக் குற்றங்கள்

தீவினை யென்பது யாதென வினவின்
ஆய்தொடி நல்லாய் ஆங்குது கேளாய்
கொலையே களவே காமத் தீவிழைவு
உலையா உடம்பில் தோன்றுவ மூன்றும்
பொய்யே குறளை கடுஞ்சொல் பயனில்
சொல்லெனச் சொல்லில் தோன்றுவ நான்கும்

பொருள் — ஆராய்ந்தெடுத்த அழகிய வளையல்களை அணிந்த நங்கையே, கேட்பாயாக. தீவினை என்பது என்னவெனில் கொலை, களவு, காமமெனும் கொடிய விருப்பம் ஆகிய உடலில் தோன்றும் மூன்றும். பொய்யேசுதல், புறங்கூறுதல், கடுஞ்சொல், பயன்றசொல் எனச் சொல்லில் தோன்றும் நான்கும்.

சொற்பொருள் — களவு — திருட்டு. காமத்தீ — காமமெனும் கொடிய விருப்பம். உலையா உடம்பு — தளராத உடல். குறளை — புறம்பேசுதல். இலக்கணக் குறிப்பு — ஆய்தொடி நல்லாய் — இரண்டாம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன் தொக்க தொகை. காமத்தீ — உருவகம். கடுஞ்சொல் — பண்புத்தொகை.

பகுபத உறுப்பிலக்கணம் — தோன்றுவர் — தோன்று + வ் + அர்.

வெஃகல் வெகுளல் பொல்லாக் காட்சியென்று
உள்ளந் தன்னின் உருப்பன் மூன்றுமெனப்
பத்து வகையால் பயன்தொரி புலவர்
இத்திறம் படரார் படர்குவர் ஆயின்
விலங்கும் பேயும் நரகரும் ஆகிக்
கலங்கிய உள்ளக் கவலையில் தோன்றுவர்.

பொருள் — பேரவா, கடுஞ்சினங்கொள்ளுதல், தெளிவிலா அறிவு என உள்ளத்தில் தோன்றும் மூன்றும் ஆகிய பத்துக் குற்றங்களுமாம். இத்தீவினைப்பயனை அறிந்த அறிஞர், இத்தகு நெறியில் செல்லார். தீநெறியில் செல்வோர் விலங்காகவும் போகாகவும் நரகராகவும் பிறந்து கவலைக்கு உட்படுவர்.

சொற்பொருள் — வெஃகல் — விரும்புதல். வெகுளல் — சினத்தல். பொல்லாக் காட்சி — மாயத் தோற்றம்.

இலக்கணக்குறிப்பு — பொல்லாக் காட்சி — ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயர்ச்சம். பயன் தெரிபுலவர் — வினைத்தொகை.

பகுபத உறுப்பிலக்கணம் — படர்குவர் — படர் + கு + வ் + அர்.

நல்வினைப்பயன்

நல்வினை யென்பது யாதென வினவின்
சொல்லிய பத்தின் தொகுதியின் நீங்கிச்
சீலம் தாங்கித் தானம் தலைநின்று
மேலென வகுத்த ஒருமூன்று திறத்துத்
தேவரும் மக்களும் பிரமரு மாகி
மேவிய மகிழ்ச்சி வினைப்பயன் உண்குவர்.

பொருள் — நல்வினைப் பயன் எதுவெனின், பத்துவகைக் குற்றங்களிலிருந்தும் நீங்கி ஒழுக்கத்தை மேற்கொள்வதும் பிறருக்குக் கொடையளிப்பதும் ஆகும். அத்தகையோர் உயர்வுடைய உயிர்கள் என வகுக்கப்பட்ட தேவர், மக்கள், பிரமர் ஆகிய மூவகையினராகப் பிறந்து தாம் செய்த நல்வினைப் பயனை துகர்வர்.

சொற்பொருள் — சீலம் — ஒழுக்கம். தானம் — கொடை

பகுபத உறுப்பிலக்கணம் — உண்குவர் — உண் + கு + வ் + அர்

நல்லறம் போற்றுக்

அரைசன் தேவியொ டாயிழை நல்லீர்
புரைதீர் நல்லறம் போற்றிக் கேண்மின்
மறுபிறப் புணர்ந்த மணிமே கலைநீ
பிறவறங் கேட்ட பின்னாள் வந்துனக்கு
இத்திறம் பலவும் இவற்றின் பகுதியும்
முத்தேர் நகையாய் முன்னூக் கூறுவல்
என்றவன் எழுதலும் இளங்கொடி எழுந்து

பொருள் — அரசமதேவியுடன் இருக்கும் நங்கையே! நான் கூறும், குற்றம் நீங்கிய நல்லறத்தைப் போற்றிக் கேளுங்கள்! எனக் கூறிய அறவன் அடிகள், மணிமேகலையை நோக்கி, “முத்துச்சிரிப்பினையுடைய மணிமேகலையை! நீ உனது முற்பிறப்பினை உணர்ந்திருக்கிறாய். மேலும், பிறசமயங்கள் கூறும் அறங்களையும் நீ கேட்டறிந்து கொள். அதன் பின்னர், ஒரு நாள் மீண்டும் வந்து உனக்குப் பல்வேறு அறங்களையும் அவற்றின் பகுதிகளையும் கூறுவேன்” என்றார்.

சொற்பொருள் — புரைதீர் — குற்றம் தீர்ந்த. கேண்மின் — கேளுங்கள். முத்தேர் நகை — முத்துச் சிரிப்பு

மணிமேகலையின் அறிவிப்பு

நன்றறி மாதவன் நல்லடி வணங்கித்
தேவியும் ஆயுமும் சித்திரா பதியும்
மாதவர் நன்மொழி மறவா துயம்பின்
இந்நகர் மருங்கின்யா னுறைவேன் ஆயின்
மன்னவன் மகற்கிவன் வருங்கூற்று என்குவர்
ஆபுத் திரனா டடைந்ததற் பின்னாள்
மாசில் மணியல் லவம்தொழு தேத்தி
வஞ்சிபுட் புக்கு மாபத் தினிதனக்கு
எஞ்சா நல்லறம் யாங்கணுஞ் செய்குவல்
எனக்கிடர் உண்டென்று இரங்கல் வேண்டா
மனக்கினி யீர்

பொருள் — மணிமேகலை எழுந்து, ‘தேவியர்களும் ஆயமகளிரும் சித்திராபதியுமாகிய நீங்கள் அறவணரின் நல்ல மொழிகளைப் போற்றி நற்கதியடையுங்கள். இந்நகரில் நான் தங்கினால், மன்னவன் மகனுக்கு வந்த கூற்றுவன் என்று என்னைப் பலரும் கூறுவர். ஆகையால், நான் ஆபுத்திரன் நாட்டை அடைந்து, பின்னர் அங்கிருந்து குற்றமற்ற மணிபல்லவத் தீவிற்குச் சென்று பாதபீடிகையை வணங்குவேன். வஞ்சிமாநகருக்குச் சென்று பத்தினித் தெய்வமாகிய கண்ணகிக்குக் குறைவற்ற நல்லறத்தினைச் செய்துகொண்டிருப்பேன். என் மனத்திற்கு இனியவர்களே, எனக்கு இன்னல் உண்டாகுமென்று யாரும் வருந்த வேண்டாம்’ என்று கூறினாள்.

சொற்பொருள் — உய்ம்மின் — போற்றுங்கள், நற்கதியடையுங்கள்.
உறைதல் — தங்குதல். கூற்று — எமன். மாசில் — குற்றமற்ற.
தொழுது — வணங்கி. புக்கு — புகுந்து. இடர் — இன்னல்.
பிரித்தறிதல் — நன்மொழி — நன்மை + மொழி. எனக்கிடர் — எனக்கு
+ இடர். தொழுதேத்தி — தொழுது + ஏத்தி. உண்டென்று — உண்டு
+ என்று. நல்லறம் — நன்மை + அறம்
இலக்கணக்குறிப்பு — அரைசன் — இடைப்போலி. நல்லறம் —
பண்புத்தொகை.

சீவகசிந்தாமணி

- ❖ ஆசிரியர் — திருத்தக்கதேவர்
- ❖ வேறுபெயர் — மணநூல்
- ❖ ஜியு. போப் இந்நூலை தமிழ்மொழியில் இலிப்ட்டும், ஓடிசியும்
இதுவே எனப் புகழ்ந்துள்ளார்
- ❖ உரை நச்சினார்க்கினியர்
- ❖ சமண சமய நூல் — தலைவன் — சீவகன்
- ❖ நரி விருத்தம் — தமிழில் விருத்தப்பாவால் அமைந்த முதல்
காப்பியம்

**வீழ்ந்து வெண்மழை தவழும் விண்ணுறு பெருவரை பெரும்பாம்பு
ஊழ்ந்து தோலுரிப் பனபோல் ஒத்த மற்றவர் றருவி
தாழ்ந்து வீழ்ந்தவை முழுவின் ததும்பின் மதுகரம் பாடச்
சூழ்ந்து மாமயி லாடி நாடகம் துளக்குறுத் தனவே.**

பொருள் — மலையின்மீது வெண்மேகங்கள் தவழ்ந்து செல்கின்றன.
அவ்வாறு மலையைவிட்டு வெண்மேகம் நகர்வது பாம்பு தோலுரிப்பதைப்
போன்று இருக்கிறது. மேகம் நகர்ந்துவிட்டபின், அம் மலையானது
தோலுரிக்கப்பட்ட பாம்புபோல் இருக்கிறது. அங்கே வீழ்கின்ற அருவியின்
ஒலி, மத்தளம்போன்று ஒலிக்கின்றது. வண்டுகள் பாடுகின்றன. மயில்கள்
ஆடுகின்றன. ஆகையால், இக்காட்சி ஒரு நாடகம் நடப்பது போன்று
இருக்கிறது.

சொற்பொருள் — விண் — வானம். வரை — மலை. முழவு — மத்தளம்.
மதுகரம் — தேன் உண்ணும் வண்டு.

பெரிய புராணம் (பெரிய + புராணம்)

- ❖ சிவனடியார்களின் வரலாற்றைக் சிறப்பித்துக் கூறும் நூல்
- ❖ தனியடியார் (அறுபத்து மூவர்) தொகையடியார்
(ஒன்பதின்மார்) வரலாறும் உள்ளன
- ❖ ஆசிரியர் — சேக்கிழார் (இயற்பெயர் — அருண்மொழத்தேவர்)
- ❖ சேக்கிழார் இந்நூலுக்கு இட்டபெயர் — ‘திருக்கொண்டர்
புராணம்’
- ❖ சுந்தர மூர்த்தி நாயனாரின் ‘திருக்கொண்டத்தொகை’யையும்
- ❖ நம்பியாண்டார் நம்பியின் ‘திருக்கொண்டர்
திருவந்தாதியையும்’ முதல் நூலாகக் கொண்டு
இயற்றப்பட்டதால் இது வழிநூலாகும்.
- ❖ அநபாயச் சோழன் ‘பெரிய புராணத்தை’ பட்டத்து யானை
மேல் வைத்து பவனி வரச்செய்து சிறப்பித்தான்
- ❖ பிறமொழிச் சார்பின்ற பாடப்பெற்ற முதல் சமய காப்பியம்
- ❖ 2 காண்டங்கள், 13 சருக்கங்கள், 4281 விருத்தப்பாக்கள்
- ❖ காப்பியத் தலைவர் — சுந்தரர்
- ❖ சிறப்புப்பெயர் — ‘பிள்ளை பாதி, புராணம் பாதி’

அப்பூதியடிகள் புராணம்

அப்பூதியடிகள் திங்களுநில தோன்றியவர். குற்றமற்றவர். சிவபக்தி மிக்கவர்.
திருநாவுக்கரசரிடம் பேரன்புடையவர். அவ்வன்புக்கு அறிகுறியாகத்
தம்மக்கள், அளவை, நிறைகோல், பசு, தாம் வைத்த தண்ணீர்ப்பந்தல்
ஆகிய அனைத்திற்கும் திருநாவுக்கரசு என்னும் பெயரையே சூட்டி
மகிழ்ந்தவர். திங்களுர் வந்த திருநாவுக்கரசர், அங்குக் கண்ட தண்ணீர்ப்
பந்தலுக்குத் தம் பெயர் இருப்பதைக் கண்டு வியப்புற்றார். அப்பெயர்
வைத்தவரான அப்பூதியடிகளின் அன்பைக் கேட்டறிந்து, அவரது இல்லம்
சென்றார். வந்தவர்க்குத் திருவமுது படைப்பதற்காக வாழைக்குருத்து
அரிபச் சேற்ற அப்பூதியடிகளின் மூத்த மகன், பாம்பு தீண்டியதால்
இறந்தான். திருநாவுக்கரசருக்குத் தெரியாதவாறு இது மறைக்கப்பட்டது.
திருநாவுக்கரசு இதனையறிந்து, ‘ஒன்றுகொலாம்’ என்னும் திருப்பதிகம்
பாடி இறந்த பிள்ளையை எழுப்பித் திருவமுது செய்தருளினார்.

அப்பூதியடிகள் தம் மணையிலுள்ள அனைத்திற்கும் திருநாவுக்கரசு
என்னும் பெயரையே சூட்டல்

களவு, பொய், காமம், கோபம் முதலிய குற்றம் காய்ந்தார்
வளமிகு மணையின் வாழ்க்கை நிலையினார் மனைப்பால் உள்ள
அளவைகள், நிறைகோல், மக்கள், ஆவொடு மேதி மற்றும்
உளஎலாம் அரசின் நாமம் சாற்றும்அவ் வொழுக லாற்றார்.

பொருள் — அப்பூதியடிகள் களவு, பொய், காமம், சினம் முதலிய
குற்றங்கள் நீக்கியவர். வளமிகு இல்லற வாழ்வினர். தம்
வீட்டிலுள்ள அளவைக் கருவிகள், துலாக்கோல், மக்கள்,
பசுக்கள், எருமைகள், மற்றும்முள்ள பொருள்கள் எல்லாவற்றிற்கும்
திருநாவுக்கரசு என்னும் திருப்பெயரையே சூட்டி வாழும்
வழக்கமுடையவர்.

சொற்பொருள் — காய்ந்தார் — நீக்கினார். மனை — வீடு. ஆ — பசு.
மேதி — எருமை. நிறைகோல் — துலாக்கோல் (தராசு).

பகுபத உறுப்பிலக்கணம் — காய்ந்தார் — காய் + த் (ந்) + த் + ஆர்

திங்களுர் வந்த திருநாவுக்கரசர் தண்ணீர்ப்பந்தல் காணல்

1. அளவில்சனம் செலவொழியா வழிக்கரையில் அருளுடையார்
உளமையை தண்ணளித்தாய் உறுவேனில் பரிவகற்றிக்
குளம்நிறைந்த நீர்த்தடம்போல் குளிர்நூங்கும் பரப்பினதாய்
வளம்மருவும் நிழல்தருதண் ணீர்ப்பந்தர் வந்தணைந்தார்.

பொருள் — அளவற்ற மக்கள் நடந்துசெல்லும் வழியில்,
கோடையின் மிகுந்த வெப்பத்தினைப் போக்கியருளும்
கருணைமிக்க பெரியோர் உள்ளம் போன்றும் நீர்த்தடாகம்
போன்றும் அமைக்கப் பெற்ற குளிர்ச்சி நிறைந்த
தண்ணீர்ப்பந்தலைத் திருநாவுக்கரசர் வந்து சேர்ந்தார்.

சொற்பொருள் — தண்ணளித்தாய் — குளிர்ச்சி நிறைந்த. தடம் —
தடாகம்

இலக்கணக்குறிப்பு- செலவொழியா வழி - ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம். வழிக்கரை - ஆறாம் வேற்றுமைத்தொகை. உறுவேனில் - உரிச்சொற்றொடர். நீர்த்தடம் - இரண்டாம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன்தொக்கதொகை. பந்தர் - பந்தல் என்பதன் கடைப்போலி.

பகுபத உறுப்பிலக்கணம்- நிறைந்த - நிறை + த்(ந்) + த் + அ

தண்ணீர்ப்பந்தலில் தம் பெயர் இருக்கக் கண்டு வியப்புறுதல்

3. வந்தணைந்த வாக்கீசர் மந்தமா ருதசீதப்

பந்தருடன் அமுதமாம் தண்ணீரும் பார்த்தருளிச்
சிந்தவியப் புறவருவார் திருநாவுக் கரசெனும்பேர்
சந்தமுற வரைந்தனை எம்மருங்கும் தாங்கண்டார்.

பொருள்- தண்ணீர்ப்பந்தலை வந்தடைந்த வாக்கீசர் (திருநாவுக்கரசர்) இளந்தென்றல் காற்று வீசும் குளிர்ச்சிமிக்க தண்ணீர்ப்பந்தலையும் அமுதமாகிய தண்ணீரையும் கண்டார். அப்பந்தலில். திருநாவுக்கரசர் தண்ணீர்ப் பந்தல் என்னும் பெயர் அழகாக எழுதியிருப்பதனையும் பார்த்து வியந்தார்.

சொற்பொருள்- மந்தமாருதசீதம் - குளிர்ந்த இளந்தென்றல் காற்றுடன் கூடிய குளிர்ந்த நீர். சந்தம் - அழகு

இலக்கணக்குறிப்பு- அணைந்த வாக்கீசர் - பெயரெச்சம்.

பகுபத உறுப்பிலக்கணம் - வருவார் - வா + (வரு) வ் + ஆர்

திருநாவுக்கரசு எனப் பெயர் வைத்த காரணம் கேட்டல்

4. ஆறணியும் சடைமுடியார் அடியார்க்கு நீர்வைத்த

ஈறில்பெருந் தண்ணீர்ப்பந்த திரும்பும்பேர் எழுதாதே
வேறொருபேர் முன்னெழுத வேண்டியகா ரணம்என்கொல்
கூறுமென எதிர்மொழிந்தார் கோதில்மொழிக் கொற்றவனார்.

பொருள்- அப்பூதியடிகளிடம் “கங்கையைச் சடைமுடியில் தாங்கிய சிவபெருமானின் அடியார்களுக்காக ஊரெல்லையில், நீவிர் வைத்த தண்ணீர்ப்பந்தலில் உம்பெயர் எழுதாமல், வேறு ஒருவர் பெயர் எழுதிய காரணமென்ன? சொல்வீராக” என்று, குற்றமற்றவராகிய திருநாவுக்கரசர் மொழிந்தார்.

சொற்பொருள்-ஈறு - எல்லை

அப்பூதியடிகளார் திருநாவுக்கரசர் பெருமையை உரைத்தல்

5. பொங்குகடல் கல்மிதப்பிற் போந்தேறும் அவர்பெருமை

அங்கணாதம் புவனத்தில் அறியாதார் யாருளே
மங்கலமாம் திருவேடத் துடனினிற் வகைமொழிந்தீர்
எங்குறைவீர் நீர்தாமயார் இயம்புமென இயம்பினார்.

பொருள்- “கல்லோடு சேர்த்துக்கட்டிக் கடலில் எறிந்தபோது, அக்கல்லினையே தெப்பமாகக் கொண்டு கரையேறிய திருநாவுக்கரசரின் பெருமையினை, இவ்வலகத்தில் அறியாதார் யாருளா? மங்கலமாகிய திருவேடத்துடன் நின்றும், இவ்வகை மொழிந்தீர்! நீர் எங்குறைவீர்? நீர்தாம் யார்? கூறுவீர்” என்று இயம்பினார், அப்பூதியடிகள்.

சொற்பொருள்- கல்மிதப்பு - கல்லாகிய தெப்பம். புவனம் - உலகம்

இலக்கணக்குறிப்பு- பொங்குகடல் - வினைத்தொகை

பிரித்தறிதல்- எங்குறைவீர் - எங்கு + உறைவீர்

தாமே திருநாவுக்கரசர் எனல்

6. திருமறையேர் அதுமொழியத் திருநாவுக் கரசர்அவர்

பெருமையறிந் துரைசெய்வார் பிறதுறையி னின்றேற
அருளுபெருந் குலையினால் ஆட்கொள்ள அடைந்துய்ந்த
தெருளும்உணர் வில்லாத சிறுமையேன் யான்என்றார்.

பொருள்- அந்தணராகிய அப்பூதியடிகள் கூறியதைக் கேட்ட திருநாவுக்கரசர், அடியார்மீது அவர் வைத்திருந்த பெருமையினை அறிந்து, ‘பிற சமய நெறியினின்றே விடுபட்டு ஏற்றம் காணச் ‘சூலை’ என்னும் பெருநோயால் ஆட்கொள்ளப்பட்டுச் சைவ சமயம் வந்தடைந்த தெளிவில்லாத உணர்வுடைய சிறியவனே யான்’ எனக் கூறினார்.

சொற்பொருள்- சூலை - கொடிய வயிற்றுநோய், தெருளும் - தெளிவில்லாத

இலக்கணக்குறிப்பு- பெருமையறிந்து-இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகை. அறிந்து, அடைந்து - வினையெச்சங்கள்.

பகுபத உறுப்பிலக்கணம்- அறிந்து - அறி + த்(ந்) + த் + உ

திருநாவுக்கரசரை அப்பூதியடிகள் வணங்குதல்

7. அரசறிய உரைசெய்ய அப்பூதி அடிகள் தாம்

கரகமலம் மிசைசுவியக் கண்ணருவி பொழிந்திழிய
உரைகுழறி உடம்பெல்லாம் உரோமபுள கம்பொலியத்
தரையின்மிசை வீழ்ந்தவர்தம் சரண கமலம் பூண்டார்.

பொருள்- திருநாவுக்கரசர், தம்மை இன்னாரென்று அறியும்படி உரைத்தருள, உண்மை அறிந்துகொண்ட அப்பூதியடிகளுடைய கைமலர்கள் தலைமேல் குவிந்தன. கண்களிலிருந்து ஆனந்தக்கண்ணீர் பெருகி வழிந்தது. உரை தடுமாறியது. உடம்பெல்லாம் மயிர்க்கூச்செறியத் தரையில் வீழ்ந்து, திருநாவுக்கரசருடைய திருவடித் தாமரைகளைத் தலையால் வணங்கினார்.

சொற்பொருள்- கரம் - கை. கமலம் - தாமரை. மிசை - மேல்

இலக்கணக்குறிப்பு- கரகமலம் - உருவகம். பொழிந்திழிய - வினையெச்சம்.

பிரித்தறிதல்- கண்ணருவி - கண் + அருவி. உடம்பெல்லாம் - உடம்பு + எல்லாம்.

திருநாவுக்கரசர் அமுதுண்ண இசைதல்

8. ஆசனத்தில் பூசனைகள் அமர்வித்து விருப்பினுடன்

வாசம்நிறை திருநீற்றுக் காப்பேந்தி மனந்தழைப்பத்
தேசமுய் வந்தவரைக் திருவமுது செய்விக்கும்
நேசமுற விண்ணப்பம் செய்வரும் அதுநேர்ந்தார்.

பொருள்- அப்பூதியடிகள், திருநாவுக்கரசரை ஓர் இருக்கையில் உட்காரச் செய்தார். விருப்பமுடன் பூசித்து வழிபட்டார். திருநீற்றுக் காப்பேந்தி அணிந்தார். மனமகிழ்வுற்றவராய் நாடுமய வந்தவரைத் திருவமுது செய்தருள விண்ணப்பம் செய்தார். திருநாவுக்கரசரும் அதற்கு இசைந்தார்.

சொற்பொருள்- திருநீற்றுக்காப்பு - பெரியோர்களால் வாழ்த்தி வழங்கப்படும் திருநீறு. நேர்ந்தார் - இசைந்தார்.

இலக்கணக்குறிப்பு- தேசம் - இடவாகுபெயர். வந்தவர் - வினையாலணையும் பெயர்.

பிரித்தறிதல்- திருவமுது - திரு + அமுது, மனந்தழைப்ப - மனம் + தழைப்ப

வாழையிலை அரிந்துகொணர மூத்த திருநாவுக்கரசை அனுப்புதல்

9. தூயநற் கறிக னான அறுவகைச் சுவையால் ஆக்கி

ஆயஇன் னமுதும் ஆக்கி அமுதுசெய் தருளத் தங்கள்
சேயவர் தம்மில் மூத்த திருநாவுக் கரசை வாழை
மேயபொற் குருத்துக் கொண்டு வாண விரைந்து விட்டார்.

பொருள்- அப்பூதியடிகள், திருநாவுக்கரசருக்குப் படைக்கத் தூய்மையான நல்ல காய்கறிகளைக்கொண்டு, அறுசுவையுடன் இனிய அமுதாக்கிச் செய்தார். பின்னர்அவர், தங்களின் குழந்தைகளுள் மூத்த திருநாவுக்கரசை அழைத்து, மிக இளமையான வாழைக்குருத்தை விரைவாகச் சென்று அரிந்து வருமாறு கூறினார்.

சொற்பொருள்- தங்கள் சேயவர் - தங்களின் குழந்தைகள். பொற்குருத்து - மிக இளமையான வாழைக்குருத்து.

இலக்கணக்குறிப்பு- நற்கறிகள், இன்னமுதம் - பண்புத்தொகைகள்.

பகுபத உறுப்பிலக்கணம்- ஆக்கி - ஆக்கு + இ

மூத்த திருநாவுக்கரசு வாழைக்குருத்து அரியும்போது பாம்பு தீண்டல்

10. நல்லதாய் தந்தைஏவ நானிது செய்ப்பெற் றேனென்று
ஒல்லையில் விரைந்து தோட்டத் துள்புக்குப் பெரியவாழை
மல்லலம் குருத்தை ஈரும் பொழுதிலில் வாண ராவொன்று

அல்லலுற் றழுங்கிச் சேர அங்கையில் தீண்டிற் றன்றே.

பொருள்- 'நல்ல தாயும் தந்தையும் ஏவ, அதன்படி நான் இப்பணிசெய்யும் பேறு பெற்றேன்' என்று, மூத்த திருநாவுக்கரசு மனமகிழ்ந்து விரைந்து தோட்டத்தினுள் நுழைந்தான். பெரிய வாழையில் வளமான இளங்குருத்தினை அரியும்போது, பாம்பொன்று மிக வருந்தும் வகையில் கூறிய பற்களால், அவன் உள்ளங்கையில் தீண்டியது.

சொற்பொருள்- ஒல்லை - விரைவு. மல்லல் - வளமான. அம் - அழகிய. வாள் - கூறிய. அரா - பாம்பு. அல்லல் - துன்பம். அமுங்கி - மிக வருந்தி. அங்கை - உள்ளங்கை.

இலக்கணக்குறிப்பு- தாய்தந்தை - உம்மைத்தொகை. மல்லலம் குருத்து - உரிச்சொற்றொடர். தீண்டிற்று - ஒன்றன்பால் வினைமுற்று.

பகுபத உறுப்பிலக்கணம்- பெற்றேன் - பெறு (பெற்று) + ஏன் தீண்டிற்று - தீண்டு + இன் (ற்) + று

மாண்ட மகனை மறைத்துத் திருவமுது படைத்திடத் திருநாவுக்கரசை அழைத்தல்

11. தளர்ந்துவீழ் மகனைக் கண்டு தாயரும் தந்தை யாரும் உளம்பதைத்து உற்று நோக்கி உதிரம்சேர் வடிவும் மேனி விளங்கிய குறியும் கண்டு விடத்தினால் வீந்தான் என்று துளங்குதல் இன்றித் தொண்டர் அமுதுசெய் வதற்குச் சூழ்வார்.

பொருள்- மயங்கி வீழ்ந்த மூத்த மகனை, அப்பூதியடிகளும் அவர் மனைவியாரும் உள்ளப் பதைப்புடன் உற்றுநோக்கினார். கையினில் குருதி வழியும் வடுவையும் உடற்குறியையும் கண்டு, 'விடம் ஏறியதால், இறந்தான்' என அறிந்துகொண்டனர். அறிந்தும், மனவருத்தம் சிறிதுமின்றித் திருநாவுக்கரசர், திருவமுது செய்வதற்கரிய (உணவு உண்பதற்கரிய) சூழலை எண்ணினார்.

சொற்பொருள்- உதிரம் - குருதி, மேனி - உடல், வீந்தான் - இறந்தான்.

இலக்கணக்குறிப்பு- துளங்குதல் - தொழிற்பெயர்.

பகுபத உறுப்பிலக்கணம்- தளர்ந்து - தளர் +த்(ற்) + த் + உ

திருநீறு அணியச் செய்ய மூத்த திருநாவுக்கரசு எங்கே என்று வாக்கீசர் கேட்டலும், அப்பூதியடிகள் கூறிய விடையும்

12. ஆதிநான் மறைநூல் வாய்மை அப்பூதி யாரை நோக்கிக் காதல் இவர்க்கு மூத்த சேயையும் காட்டும் முன்னே மேதகு பூதி சாத்த என்றலும் விளைந்த தன்மை யாதும்ஒன் றுரையார் இப்போது இங்கவன் உதவான் என்றார்.

பொருள்- நான்மறை கற்று வாய்மை துவறாத அப்பூதியாரை நோக்கி, "அன்புடைய உங்கள் மூத்த பிள்ளையையும் திருநீறு அணியச் செய்தவற்குக் காட்டுவீராக" என்றார். அதனைக் கேட்ட அப்பூதியடிகள், நிகழ்ந்த செயல் ஒன்றனையும் கூறாமல், "இப்போது, இங்கு அவன் உதவான்" என்றார்.

சொற்பொருள்- மறைநூல் - நான்மறை. சேய் - குழந்தை. பூதி - திருநீறு

இலக்கணக்குறிப்பு- பூதி சாத்த - இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகை.

பகுபத உறுப்பிலக்கணம்- உரையார் - உரை + ய் + (ஆ) + ஆர்

நிகழ்ந்தது யாது என்று வினவுதல்

அவ்வரை கேட்ட போதே அங்கணர் அருளால் அன்பர் செவ்விய திருவுள் எத்தோர் தடுமாற்றஞ் சேர நோக்கி இவ்வரை பொறாதென் உள்ளம், என்செய்தான் இதற்கொன் றுண்டால் மெய்விரித் துரையும் என்ன விளம்புவார் விதிப்புற் றஞ்சி.

பொருள்- அப்பூதியடிகளார் கூறியதைக் கேட்டவுடன், இறைவன் திருவருளால், செம்மை மிகுந்த திருநாவுக்கரசரின் திருவுள்ளத்தில் ஒரு தடுமாற்றம் ஏற்பட்டது. அப்பூதியடிகளை நோக்கித் தாங்கள் கூறிய கருத்தினை என்னுள்ளம் ஏற்கவில்லை. உம் மகனுக்கு நிகழ்ந்தது யாது? உண்மை

விதித்து உரையும் என்று மொழிய, அப்பூதியடிகளும் நடந்த நிகழ்வை விளம்பலுற்றார்.

சொற்பொருள்- அங்கணர் - அழகிய நெற்றிக்கண்களையுடைய சிவன். பொறாது - ஏற்காது. மெய் - உண்மை.

இலக்கணக்குறிப்பு- அங்கணர் - அன்மொழித்தொகை. நோக்கி - வினையெச்சம்.

பிரித்தறிதல்- விதிப்புற்றஞ்சி - விதிப்பு + உற்று + அஞ்சி

திருநாவுக்கரசர் பதிகம்பாடி மூத்த திருநாவுக்கரசை உயிர்ப்பித்தல்

14. நாவிலுக் கரசர் கேளா நன்றுநீர் புரிந்த வண்ணம் யாவரித் தன்மை செய்வார் என்றுமுன் எழுந்து சென்றே ஆவிதீர் சவத்தை நோக்கி அண்ணலார் அருளும் வண்ணம் பாவிசைப் பதிகம் பாடிப் பணிவிடம் பாற்று வித்தார்.

பொருள்- அது கேட்ட திருநாவுக்கரசர், "நீர் செய்த வண்ணம் நன்று. இவ்வாறு செய்பவர், இவ்வுலகில் யாவர் உள்ளார்?" என்று கூறி, முன்னே எழுந்து சென்று, உயிர் நிற்கிய அப்பிள்ளையின் உடலைக் கொண்டுவரச் செய்தார். சிவபெருமானை அருளும்படி வேண்டி, 'ஒன்றுகொலாம்' எனத் தொடங்கும் திருப்பதிகம் பாடிப், பாம்பின் விடத்தைப் போக்கியருளினார்.

சொற்பொருள்- பணிவிடம் - பாம்பின் நஞ்சு. சவம் - பிணம். பாற்றுவித்தார் - போக்குவித்தார்.

இலக்கணக்குறிப்பு- எழுந்து, சென்று - வினையெச்சங்கள். பணிவிடம் - ஆறாம் வேற்றுமைத் தொகை. கேளா - செய்யா என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம்.

பகுபத உறுப்பிலக்கணம்- புரிந்த - புரி + த் (ற்) + த் + று

திருவிளையாடற் புராணம்

- ❖ ஆசிரியர் - பரஞ்சோதி முனிவர்
- ❖ சிவனின் 64 திருவிளையாடல்களை 3 காண்டங்களில் எடுத்துரைக்கிறது.
- ❖ மதுரைக் காண்டம், கூடற்காண்டம், திருவாலாய்காண்டம் உரை - ந.மு. வேங்கடசாமி.
- ❖ தொடை நயமும். பக்தி கவையும் மிகக் நூல்
- ❖ பரஞ்சோதி முனிவரின் வேறு நூல்கள் - மதுரைப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி, திருவிளையாடற் போற்றிக் கலிவெண்பா, வேதாரணிய புராணம்

திருவாலாய்க் காண்டம் (தருமிக்குப் பொற்கிழி அளித்த படலம்)

முன்கதைச் சுருக்கம்- எந்நாட்டவர்க்கும் பொதுவாக இருப்பதனால், தென்னாட்டில் தனது அருள் விளையாடலை நிகழ்த்தியவர் தென்னாடுடைய சிவபெருமான். தமிழ்ப்புலவர்கள் இறைவனுக்கும் தமிழுக்கும் உள்ள பிணைப்பை உறுதிப்படுத்தவே திருவிளையாடல் புராணம் முதலிய புராணங்களை இயற்றியதாகக் கொள்ளலாம்.

புலவர்தம் புலமைத் திறத்தை அறிய இறைவனை வேண்டிச் சங்கப்பலகையைப் பெற்றனர். சங்கப்புலவர் நாற்பத்தெண்மரின் கருத்துப்போரைத் தீர்க்க இறைவனை தலைமைப்புலவராய் எழுந்தருளினார். அவரையும் சேர்த்துச் சங்கப்புலவர் நாற்பத்தொன்பதினம் ஆயினர். இச்சமயத்தில் வங்கிய சேகரபாண்டியனின் மகன் வங்கிய சூடாமணிபாண்டியன் மதுரையின் அரசாட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றான். அவன், இறைவனுக்குச் சண்பகமாலை சாத்தி வழிபடக்கருதிச் சண்பக நந்தவனத்தை ஏற்படுத்தினான். இதனால், சூடாமணி பாண்டியனுக்குச் சண்பகப் பாண்டியன் என்னும் பெயர் வழங்கலாயிற்று. அவன் ஒரு சமயம், தன் காதல் மனைவியுடன் சண்பகவனத்திற்குச் சென்றான். அவ்வேளையில் மெல்லெனப் புகுந்த இளந்தென்றல் புகுமணத்தை வீசியது. அப்படியொரு மணத்தை இதுவரை நுகர்ந்திராத பாண்டியனின் மனத்தில் ஓர் ஐயம் எழுந்தது. அது தீர்ந்ததா என்பதனை விளக்குவதே நம் பாடப்பகுதியாகும்.

இறைவனிடம் தருமி வேண்டல்

1. ஐய யாவையும் அறிதி யேகொலாம் வையை நாடவன் மனக்க ருத்துணர்ந்(து)

உய்ய வேர்க்கவி யுரைத்தெ னக்கருள்
செய்ய வேண்டுமென் றிறந்து செப்பினான்.

பொருள்- தருமி இறைவனிடம், 'எல்லாவற்றையும் அறிந்த இறைவனே! நீங்கள், பாண்டியன் ஐயத்தை நீக்கும் கருத்தைக் கவியாகப் பாடியளித்து அருள்புரிய வேண்டும்' என வேண்டினான்.

சொற்பொருள் - வையை நாடவன் - பாண்டியன். உய்ய - பிழைக்க. இரந்து செப்பினான் - பணிந்து வேண்டினான்.

இலக்கணக் குறிப்பு- உரைத்து, இரந்து - வினையெச்சங்கள்
பகுபத உறுப்பிலக்கணம்- இரந்து இர + த் (ந்) + த் + உ.

இறைவன் தருமிக்குப் பாடல் அருளல்

2. தென்ன வன்குல தெய்வ மாகிய

மன்னர் கொங்குதேர் வாழ்க்கை 'மின்தமிழ்
சொன்ன லம்பெருச் சொல்லி நல்கினார்
இன்னல் தீர்ந்தவன் இறைஞ்சி வாங்கினான்.

பொருள்- பாண்டியர் குலத் தெய்வமாகிய சொக்கநாதர் கொங்குதேர் வாழ்க்கை எனத் தொடங்கும் பாடலைச் சொல்லிவிடை தோன்ற இயற்றித் தருமிக்கு வழங்கினார். தருமி, தன்மனத்துயர் நீங்கி, அதனைப் பணிவுடன் பெற்றுச் சென்றான்.

சொற்பொருள்- தென்னவன் குலதெய்வம் - சொக்கநாதன் (அ) சுந்தரபாண்டியன். இன்னல் - துண்பம். நல்கினார் - அளித்தார். இறைஞ்சி - பணிந்து.

இலக்கணக்குறிப்பு- சொல்லி, இறைஞ்சி - வினையெச்சங்கள்.
பகுபத உறுப்பிலக்கணம் - நல்கினார் - நல்கு + இன் + ஆர்

பாண்டியன் களிகூர்தல்

3. அளக்கில் கேள்வியார் அரசன் முன்புபோய்
விளக்கி அக்கவி விளம்பி னார்கடன்
உளக்க ருத்துநேர் ஒத்த லால்சிரந்
துளக்கி மீனவன் மகிழ்ச்சி தூங்கினான்.

பொருள் - அளவில்லாத நூலறிவுடைய சங்கப் புலவர்கள் பாண்டியனிடம் சென்று, அப்பாடலின் பொருளை விளக்கினார்கள். மீன்கொடியை உடைய பாண்டியனின் கருத்திற்கேற்றவாறு அவ்விளக்கம் பொருந்தி வந்தமையால், அவன் மனமகிழ்ந்தான்.

சொற்பொருள்- அளக்கில் கேள்வியார் அளவற்ற கேள்வியறிவினர். சிரம் துளக்கி - தலையசைத்து. மீனவன் - மீன்கொடியை உடைய பாண்டியன்.

இலக்கணக்குறிப்பு- விளக்கி, சிறந்து - வினையெச்சங்கள்.
மகிழ்ச்சி - தொழிற்பெயர்.

பகுபத உறுப்பிலக்கணம்- விளக்கி - விளக்கு+இ.

நக்கீரன் தருமியை விலக்குதல்

4. வேந்தன் ஏவலால் விபுநர் தம்மொடும்
போந்து மீண்டவைப் புறம்பு தூங்கிய
ஆய்ந்த பொற்கிழி அறுக்கும் நம்பியை
நேர்ந்து கீரனில் லெனவி லக்கினான்.

பொருள்- பாண்டியனின் ஏவலால், புலவரோடும் திரும்பிச்சென்று, கழகத்தின் வெளியில் தொங்கிய சிறந்த பொன் முடிப்பினை அறுத்தெடுக்கும் தருமியைக் கீரன் எதிர்ப்பட்டு 'நில்' எனத் தடுத்தான்.

சொற்பொருள்- விபுநர் - புலவர். தூங்கிய - தொங்கிய. பொற்கிழி - பொன்முடிப்பு. நம்பி - தருமி. புறம்பு - வெளியில்

இலக்கணக் குறிப்பு- ஆய்ந்த பொற்கிழி - பெயரெச்சம்

தருமி இறைவனிடம் முறையிடுதல்

5. செய்யுள் கொண்டுவாய்த் திருமுன் வைத்துளப்

பையுள் கொண்டஅப் பனவன் என்னைநீ
மையுண் கண்டஇவ் வழுவு பாடலைக்
கையுள் நல்கினாய் கதிமி லேற்கெனா.

பொருள்- தருமி, இறைவன் அளித்த பாடலை அவன் திருமுன் வைத்து, 'நீலநிற்க கழுத்தினை உடைய இறைவனே! குற்றமுள்ள பாடலை நீ எனக்கு அளித்தது ஏன்?' என மனவருத்தத்துடன் கேட்டான்.

சொற்பொருள்- பையுள் - வருத்தம். பனவன் - அந்தணன். கண்டம் - கழுத்து. வழுவு பாடல் - குற்றமுள்ள பாடல்.

இறையனாரும் நக்கீரரும்

6. ஆரவை குறுகி நேர்நின் றங்கிருந் தவரை நோக்கி
யாரைநம் கவிக்குக் குற்றம் இயம்பினார் என்னா முன்னம்
கீரனஞ் சாது நானே கிளத்தினேன் என்றான் நின்ற
கீரணி புலவன் குற்றம் யாதெனத் தேராக் கீரன்.

பொருள்- புலவர்கள் நிறைந்த அவையில் நுழைந்த இறைவன், அவையினரை நோக்கி, 'என் பாடலில் குற்றம் கூறியவர் யார்?' எனக் கேட்டார். அவ்வாறு அவர் கேட்டு முடிப்பதற்குள், 'நானே குற்றம் கூறினேன்' என நக்கீரன், அஞ்சாது எழுந்து கூறினான். குற்றம் யாதென இறைவன் கேட்டார்.

சொற்பொருள்- ஆர்அவை - (புலவர்கள்) நிறைந்த அவை. கிளத்தினேன் - சொன்னேன். கீரணி - புகழ் வாய்ந்த

இலக்கணக்குறிப்பு - நோக்கி - வினையெச்சம். கிளத்தினேன் - தன்மை ஒருமை வினைமுற்று. தேராக் கீரன் - ஈறுகெட்ட எதிர்முறைப் பெயரெச்சம்.

சொற்குற்றம் இன்று வேறு பொருட்குற்றம் என்றான் தூய
பொற்குற்ற வேணி அண்ணல் பொருட்குற்றம் என்னை?
என்றான்
தற்குற்றம் வருவது ஓரான் புனைமலர்ச் சார்பால் அன்றி
அற்குற்ற குழற்கு நாற்றம் இல்லையே என்றான் ஐயன்.

பொருள்- பாடலில் "சொல் குற்றம் இல்லை. பொருள் குற்றம் உள்ளது" என்றான் நக்கீரன். பொன்னிறத்தன்ன சடையினை உடைய இறைவன், "பொருள் குற்றம் என்ன?" எனக் கேட்டார். அதற்கு, "மலர்கள் முதலியவற்றால் சாரும் மணம் அன்றி, இருளையொத்த கூந்தலுக்கு இயற்கையில் மணம் இல்லை" என்றான், நக்கீரன்.

சொற்பொருள்- வேணி - செஞ்சடை. ஓரான் - உணரான். அற்குற்ற (அல்கு + உற்ற) - இருளையொத்த. நாற்றம் - நறுமணம். குழல் - கூந்தல். அல்கு - இரவு.

இலக்கணக்குறிப்பு- புனைமலர் - வினைத்தொகை

பரவீநீ வழிபட்டு ஏத்தும் பரஞ்சுடர் திருக்கா எத்தி
அரவநீர்ச் சடையார் பாகத்து அமர்ந்தஞா னப்பூங் கோதை
இரவீனீர்ங் குழலும் அற்றோ எனஅ.ஃ.தும் அற்றே என்னா
வெருவிலான் சலமே முற்றச் சாதித்தான் விளைவு நோக்கான்.

பொருள்- நக்கீரனை நோக்கி, 'நீ வழிபடும் பரஞ்சோதியாகிய இறைவன், திருக்காளத்தியில் கோவில் கொண்டவன். பாம்பையும் கங்கையையும் அணிந்த சடையினை உடையவன். அவனது இடப்பாகத்தில் எழுந்தருளிய ஞானப்பூங்கோதையாகிய இறைவியின்

குளிர்ந்த கருங்கூந்தலுக்கும் இதே தன்மை தானோ?' என இறைவன் வினவினார். அதற்கு நக்கீரன், எதிர்வருவதனை எண்ணிச் சிறிதும் அஞ்சாமல், 'அக்கூந்தலும் அத்தன்மையுடையதே' எனப் பதிலிறுத்தான்.

சொற்பொருள்- ஏத்தும் - வணங்கும். ஞானப்பூங்கோதை - உடமையம்மை

நெற்றிக்கண் காட்டினும் குற்றம் குற்றமே

கற்றைவார் சடையான் நெற்றிக் கண்ணினைச் சிறிதே காட்டப்
பற்றுவான் இன்னும் அஞ்சான் உம்பரார் பதிபோல் ஆகும்
முற்றுநீர் கண்ணா னாலும் மொழிந்தநும் பாடல் குற்றம்
குற்றமே யென்றான் தன்பால் ஆகிய குற்றம் தோரன்

பொருள்- அடர்ந்த நீண்ட சடையை உடைய இறைவன், நெற்றிக்கண்ணைச் சிறிதளவு காட்ட, அதனால் துன்புற்றபோதும் அஞ்சாதவனாய், 'இந்திரன்போல் உடல் முழுவதும் கண்களை உடையவராயினும், உமது பாடல் குற்றமுடையதே' என்று கூறினான் நக்கீரன்.

சொற்பொருள்- கற்றைவார் சடையான் - சிவபெருமான். உம்பரார் பதி - தேவர்தலைவன் (இந்திரன்).

இலக்கணக்குறிப்பு- பற்றுவான், அஞ்சான் - வினையாலணையும் பெயர்கள். குற்றம் - தொழிற்பெயர்.

பகுபத உறுப்பிலக்கணம் - பற்றுவான் - பற்று + வ் + ஆன்.

தோரன் - தோர் + ஆ + ஆன்.

நெற்றிக்கண் வெப்பத்தால் நக்கீரன் வருந்தலும் இறைவன் மறைதலும்

7. தேய்ந்த நாண்மதிக்க கண்ணியால் நுதல்விழிச் செந்தீப் பாய்ந்த வெம்மையில் பொறாதுபொற் பங்கயத் தடத்துள் ஆய்ந்த நாவலன் போய்விழுந் தாழ்ந்தனன் அவனைக் காய்ந்த நாவலன் இம்மெனத் திருவுருக் கரந்தான்.

பொருள்- பிறை நிலைவைத் தலையில் சூடியவன் இறைவன். அவனது, நெற்றிக்கண்ணில் இருந்து வந்த தீப்பொறியின் வெப்பம் தாளாது நக்கீரன் பொற்றாமரைக் குளத்தில் மூழ்கினான். புலவர் வடிவில் வந்த சோமசுந்தரக் கடவுள் விரைந்து தனது திருவுருவத்தை மறைத்து அருளினார்.

சொற்பொருள்- நுதல்விழி - நெற்றிக்கண். பொற்பங்கயத்தடம் - பொற்றாமரைக் குளம். நாவலன் - புலவர். கரந்தான் - மறைந்தான்.

இலக்கணக்குறிப்பு- தேய்ந்த, பாய்ந்த, ஆய்ந்த, காய்ந்த - பெயரெச்சங்கள். விழுந்து - வினைவெச்சம். செந்தீ, வெம்மை - பண்புத்தொகைகள்.

பகுபத உறுப்பிலக்கணம்- தேய்ந்த - தேய் + த் (ந்) + த் + அ

நாலாயிர திவ்விய பிரபந்தம் (நாலாயிர+திவ்வியம்+பிரபந்தம்)

- ❖ 12 ஆழ்வார்களின் பாடல்களின் தொகுப்பு
- ❖ வேறு பெயர் - 'அருளிச்செயல்' ரூபாகரம் திராவிடவேதம்
- ❖ தொகுத்தவர் - நாதமுனிகள்
- ❖ தெய்வம் பற்றிய (அ) தெய்வீக நூல்களின் தொகுப்பு
- ❖ மடல், அந்தாதி, மாலை, பள்ளி எழுச்சி போன்ற பிரபந்தங்களின் தொகுப்பு
- ❖ நான்காகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளது
 - ❖ முதலாயிரம்
 - ❖ பெரிய திருமொழி
 - ❖ இயற்பா
 - ❖ திருவாய்மொழி
- ❖ நம்மாழ்வார், திருமங்கையாழ்வார் பாடல்கள் அதிகம் உள்ளன
- ❖ பன்னிரு ஆழ்வார்களில் முதலாழ்வார்கள் - பெயர்கையாழ்வார், பூதத்தாழ்வார், பேயாழ்வார்
 - o இம்மூவரின் பாடல்களுக்கு 'திருவந்தாதி' என்று பெயர்.

மீன்றோக்கும் நீள்வயல்கும் வித்துவக்கோட் டம்மாஎன்

பானோக்கா யாகிலுமுன் பற்றல்லை பற்றில்லை

நானோக்கா தெத்துயரம் செய்திடினும் தார்வேந்தன்

கோணோக்கி வாழுங் குடிபோன் றிருந்தேனே - குலசேகர ஆழ்வார்

பொருள்- மீன்கள் நீந்துகின்ற வயல்கள் சூழ்ந்த வித்துவக்கோட்டில் உள்ள பெருமானே! நீ எனக்குத் திருவருள் புரியவில்லை என்றாலும், உன்னையே அடைக்கலமாகப் புகுவேனென்றே, எனக்கு வேறு ஒரு பற்றில்லை. மன்னவன் ஒருவன் செங்கோல் முறை தவறித் துன்புறுத்தினாலும், அவனுடைய ஆட்சியையே எதிர்நோக்கி வாழ்கின்ற குடிமக்களைப்போல, நான் உன் திருவடிகளையே எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறேன்!

சொற்பொருள்- மீன்றோக்கும் - மீன்கள் வாழும். என்பால் - என்னிடம். தார்வேந்தன் - மாலையணிந்த அரசன். கோல்நோக்கி - செங்கோல் செய்யும் அரசனைநோக்கி.

இலக்கணக்குறிப்பு- நோக்காய் - முன்னிலை ஒருமை வினைமுற்று. கோல்நோக்கி - இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகை. தார்வேந்தன் (தாரை அணிந்த அரசன்) - இரண்டாம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன்தொக்கத்தொகை. வாழும்குடி - பெயரெச்சம்.

பகுபத உறுப்பிலக்கணம்- பற்றில்லை - பற்று+இல்+என்

பிரித்தறிதல்- பற்றில்லை - பற்று+இல்+என். போன்றிருந்தேன் - போன்று+இருந்தேன்.

தேம்பாவணி - (தேம் +பா+அணி)

- ❖ வாடாத மாலை என்பது பொருள்
- ❖ தேன் போன்ற பாக்களை அணியாக உடையது
- ❖ ஆசிரியர் - வீரமாமுனிவர்
- ❖ இயேசுவின் தந்தையாகிய சூசையப்பரை பாட்டுடைத் தலைவராகக் கொண்டது.
- ❖ 'கிறித்தவச் சமயத்தாரின் கலைக் களஞ்சியம்'
- ❖ 3 காண்டங்கள், 36 படலங்கள்

நகைசெய் தன்மையி னம்பெழீ இத் தாய்துகள்

பகைசெய் நெஞ்சமும் பற்றலு மென்றறு

முகைசெய் மேனி தழுவிமுத் திட்டலுங்

குகைசெய் மின்பெழக் கோலமிட் டொத்ததே. - வீரமாமுனிவர்

பொருள்- குழந்தை இயேசு புன்னகை பூத்தார். அதனைக்கண்ட தாய் மரியாளின் மனத்தில் மகிழ்ச்சி பொங்கி எழுந்தது. தீவினையைப் பகைத்த தன்நெஞ்சத்தில் ஆர்வமும் மகிழ்ச்சியும் கலந்து, பூப்போன்ற மேனியுடைய திருமுகனை அணைத்து முத்தமிட்டாள். இக்காட்சி அன்பு மேலிடக் குகையொன்று குனிந்து கோலமிட்டது போலிருந்தது.

சொற்பொருள்- நகை - புன்னகை. முகை - மொட்டு. மேனி - உடல்.

சீராப்புராணம்

- ❖ ஆசிரியர் - உமறுப்புலவர்
- ❖ 'சீர்த்' அரபுச்சொல் - வரலாறு என்பது பொருள்
- ❖ நபிகள் நாயகத்தின் வாழ்க்கை வரலாறு
- ❖ 3 காண்டங்களில் (விலாதத்துக் காண்டம், நுபுவ்வத்து, வறிஜ்றத்து)
- ❖ செய்து அப்துல் காதிர் மரைக்காயர் என்ற வள்ளல் சீதக்காதியின் வேண்டுகோளால் இந்நூலை எழுதினார்

விலாதத்துக் காண்டம் - புலி வசனித்த படலம்

முன்கதைச் சுருக்கம்- அடர்ந்த காட்டில் வாழும் புலியொன்று, அங்கு வாழும் சிங்கம் தவிர்ந்த மற்ற விலங்குகளுக்கும் அவ்வழியே வரும் மக்களுக்கும் பெருந்தொல்லை கொடுத்து வந்தது. அப்புலியைக் கண்டு மக்களும் அஞ்சினர். விலங்குகளும் அஞ்சின. இச்செய்தியை முகம்மதுநபி கேட்டறிந்தார். புலியிருக்கும் இடமறிந்து, அங்கே சென்று புலியைக்

கண்டு இறையருள் புரிந்தார். முகம்மது நபியைப் புலி வணங்கி, அவர் கூறியபடி வேறு வனத்திற்குச் சென்றுவிட்டது.

ஒருவன் முகம்மதுநபியை வணங்கிக் கூறிய செய்தி

1. படர்ந்த தெண்டிரைப் பெருக்கெடுத்த தெறிநதிப் பரப்பைக் கடந்து கான்பல கடந்தரு நெறிசெலுங் காலை கொடுத்த டக்கரித் திரளெனும் குழுவினுள் ஒருவன் அடைந்து சீரகு மதினடி தொழுதறை குவனால்.

பொருள்- பரவிய தெளிந்த அலைகள் பெருக்கெடுத்து ஓடும் ஆறு. அவ்வாற்றினது பரப்பையும், கொடுமை வாய்ந்த பெரிய யானைக் கூட்டங்கள் செல்கின்ற பல காடுகளையும் கடந்துவந்த மனிதன் ஒருவன், சிறப்பினையுடைய அகமது என்னும் திருப்பெயர் பெற்ற நபி(முகம்மதுவின் திருவடிகளை வணங்கிச் சிலவற்றைச் சொல்லத் தொடங்கினான்.

சொற்பொருள்- தெண்டிரை - தெளிந்த அலைகள். காள் - காடு. தடக்கரி - பெரிய யானை. திரள் - கூட்டம். அறைகுவன் - சொல்லுவான்.

இலக்கணக்குறிப்பு- படர்ந்த தெண்டிரை - பெயரெச்சம். நதிப்பரப்பு - ஆறாம் வேற்றுமைத்தொகை. தொழுது அறைகுவன் - வினையெச்சம். தடக்கரி - உரிச்சொற்றொடர்.

பகுபத உறுப்பிலக்கணம்- படர்ந்த - படர் + த் (ந்) + த் + அ அறைகுவன் - அறை + கு + வ் + அன்

பிரித்தறிதல்- தெண்டிரை - தெண்மை + திரை. பெருக்கெடுத்து - பெருக்கு + எடுத்து

புலி இருக்குமிடம் தெரிவித்தல்

2. நிகழூந் தாரையில் காவதத் துள்ளுறை நெடுநீர் அகழி போன்றவோர் ஓடையுண் டதனிணுக் கணித்தாய்ப் புகலு தற்கரி தடவியுண் டவ்வழிப் பொருந்தி உகளு மாங்கொரு பாதுகக் கொடுவாரி உழுவை

பொருள்- நாங்கள் நடக்கின்ற இப்பாதையினிடத்து, ஒருகாவழித் தொலைவில் நெடிய அகழி போன்ற ஓடையொன்று உண்டு. அதனருகே அடர்ந்த மரங்களையுடைய காட்டில் கொடிய வரிகளையுடைய பாய்கின்ற புலியொன்று உண்டு.

சொற்பொருள்- தாரை - வழி. அணித்தாய் - அண்மையில். அடவி - காடு. உழுவை - புலி.

இலக்கணக்குறிப்பு- நெடுநீர் - பண்புத்தொகை, பொருந்தி - வினையெச்சம். வரி உழுவை (வரிகளைக்கொண்ட புலி) - இரண்டாம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன்தொக்கதொகை.

பகுபத உறுப்பிலக்கணம்- பொருந்தி - பொருந்து, இ

பிரித்தறிதல்- உள்ளுறை - உள் + உறை. நெடுநீர் - நெடுமை+நீர்

அவ்வழி - அ+வழி

புலியின் தோற்றம்

3. நீண்ட வால்நிலம் புடைத்திடக் கிடந்துடல் நிமிர்ந்து கூண்ட கால்மடித் திருவிழி கணல்கள் கொப்பளிப்பப் பூண்ட வெள்ளெயி நிலங்கிட வாய்புலால் கமழ வீண்டு முட்செறி வனத்திடை சினத்தொடும் இருக்கும்.

பொருள்- தனது நீண்ட வாலினால் தரையில் அடித்து, உடல் நிமிர்ந்து, நான்கு கால்களையும் மடித்துத் தரையின்மேல் படுத்து, இரண்டு கண்களும் நெருப்புப் பொறிகளைக் கக்க, வெண்பற்கள் ஒளிவிட, வாயில் புலால் நாற்றம் வீச, முள் நெருங்கிய காட்டில் சினத்தோடு அப்புலி இருக்கும்.

சொற்பொருள்- கூண்ட - சேர்ந்த. கணல் - நெருப்பு. வெள்ளெயிறு - வெண்ணிறப் பற்கள். புலால் - இறைச்சி. வனம் - காடு.

இலக்கணக்குறிப்பு- புடைத்து, நிமிர்ந்து, கிடந்து, மடித்த - வினையெச்சங்கள். கால் மடித்து - இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகை, வெள்ளெயிறு - பண்புத்தொகை.

பகுபத உறுப்பிலக்கணம்- நிமிர்ந்து - நிமிர் + த் (ந்) + த் + உ

பூண்ட - பூண் + ட் + அ

பிரித்தறிதல்- இருவிழி - இரண்டு + விழி, வெள்ளெயிறு - வெண்மை + எயிறு
புலியின் வெறிச்செயல்

4. நிரம்பும் வள்ளுகிர் மடங்கலின் இனங்களில் நிணமுண்டிரும்பு நனைக்கமும் மதகரிக் கோட்டினை யீழ்த்திட்டுரம்பி எந்துதி ரங்களை மாந்திநின் றறங்கா தரும்பெ ருங்கிர் பிதிர்ந்திட வருமினும் அலறும்.

பொருள்- அப்புலியானது, கூர்மையான நகங்களையுடைய சிங்கக் கூட்டங்களன்றி, மற்ற விலங்குகளின் இறைச்சியை உண்ணும். பெரிய பனைபோலும் தும்பிக்கையினையும் மூன்று மதங்களையுமுடைய யானைகளின் கொம்புகளைப் பிடித்து இழுத்து, அவற்றின் மாப்பினைக் கீறிக் குருதியினைக் குடித்து உறங்காது நின்று, பெரிய அரிய மலைகளும் அதிருமாறு இடியைக் காட்டிலும் அதிகமாக முழங்கும்.

பொருள்- வள்ளுகிர் - கூர்மையான நகம், மடங்கல் - சிங்கம். நிணம் - கொழுப்பு (இறைச்சி). மதகரி - மதம் பொருந்திய யானை. கோடு - தந்தம். கிரி - மலை. இரும்பனை - பெரிய பனை. உரும் - இடி. அலறும் - முழங்கும்.

இலக்கணக்குறிப்பு- பெருங்கிரி - பண்புத்தொகை.

5. அதிர்ந்தி டுந்தொனி செவியுற அடவியில் அடைந்த முதிர்ந்த மேதியும் கவையடிக்கேழலும் முழுதும் பொதிந்த மெய்மயி ரெண்கினங் களுமரைப் போத்தும் பதிந்த காலதடு மாறிட வீழ்ந்துடல் பதைக்கும்.

பொருள்- புலி முழங்கிடும் ஓசையினைக் கேட்ட அளவில் பெரிய காட்டெருமைகளும், பிளந்த பாதங்களையுடைய பன்றிகளும், அடர்ந்த முடிகள் நிரம்பிய கரடிகளும், கலைமாண்களும், நிலத்தில் பதியப்பெற்ற தங்கள் கால்கள் தடுமாற்றமுற்று விழுந்து உடல் நடுக்கமடையும்.

சொற்பொருள்- தொனி - ஓசை. மேதி - எருமை. கவை - பிளந்த. கேழல் - பன்றி. எண்கு - கரடி. மரை - மான்.

இலக்கணக்குறிப்பு- முதிர்ந்தமேதி, பொதிந்தமெய் - பெயரெச்சங்கள். கவையடிக்கேழல் - இரண்டாம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன்தொக்கதொகை.

பகுபத உறுப்பிலக்கணம்- அடைந்த - அடை+த்(ந்) + த் + அ

பிரித்தறிதல்- எண்கினங்கள் - எண்கு+இனங்கள். வீழ்ந்துடல் - வீழ்ந்து+உடல்

முகம்மதுநபி புலியிருக்குமிடம் கேட்டல்

6. என்ற வாசகம் செவிபுக எழிலிரு புயமும்குன்று போலுற வீங்கின முறுவல்கொண் டிடராய் நின்ற வேங்கையெவ் வழியென நிகழ்த்தினர் அவனும் வென்றி வாளர சேயணித் தெனவிளம் பினனே.

பொருள்- காட்டில் உயிரினம் புலிக்கு அஞ்சி வாழும் செய்திகள் அனைத்தையும் முகம்மது நபிகள் கேட்டறிந்தவுடன், அவரது அழகிய இருதோள்களும் மலைகளைப்போலப் பருத்தன. அவ்வாறு கூறிய மனிதனைப் புன்சிரிப்புடன் பார்த்துத் தொல்லை தரும் அப்புலியானது, இருக்குமிடம் எவ்விடம் என்று கேட்டார். அதற்கு, அம்மனிதன் வெற்றியைத் தரும் வாள்படை தாங்கிய வேந்தரே! அருகில்தான் இருக்கின்றது என்று சொன்னான்.

சொற்பொருள்- எழில் - அழகு. புயம் - தோள். முறுவல் - புன்சிரிப்பு. இடர் - துன்பம். வேங்கை - புலி. வென்றி - வெற்றி. அணித்து - அருகில். விளம்பினான் - சொன்னான்.

இலக்கணக்குறிப்பு- செவிபுக - எழாம் வேற்றுமைத்தொகை. நின்ற வேங்கை - பெயரெச்சம்.

பகுபத உறுப்பிலக்கணம்- நிகழ்த்தினர் - நிகழ்த்து+இன் +அர். விளம்பினன் - விளம்பு+இன் +அன்

முகம்மதுநபி வருவதைப் புலி பார்த்தலும் வணங்குதலும்

7. மாதிரி ரத்துறை கேசரி நிகர்முகம் மதுதம்
பூத ரப்பயம் அசைதரப் புளகிதத் தோடும்
காது செங்கதிர் வேல்வலக் கரத்திடை கவின
வீதி வாய்வரக் கண்டது பெருவரி வேங்கை

பொருள்- மலைகளில் வாழும் சிங்கத்திற்கு ஒப்பாகிய நபிமுகம்மது, தமது மலைபோன்ற தோள்கள் அசையும்படி, கூர்மையான ஒளிவிடும் வேற்படையினை வலக்கையில் அழகுடன் ஏந்தியவாறு பாதையில் மகிழ்ச்சிபுடன் நடந்து வருவதை, அவ்வரிப்புலி பார்த்தது.

சொற்பொருள்- மாதிரம் - மலை. கேசரி - சிங்கம். புளகிதம் - மகிழ்ச்சி. காது - கொல்லுதல். கவின - அழகு. பூதரம் - மலை. வீதிவாய்வர - பாதையில் வர.

இலக்கணக்குறிப்பு- செங்கதிர், பெருவரி - பண்புத்தொகைகள். பூதரப்பயம் - உவமைத்தொகை.

பகுபத உறுப்பிலக்கணம்- கண்டது - காண்(கண்) +ட் +அ+து

பிரித்தறிதல்- மாதிரத்துறை - மாதிரத்து + உறை. செங்கதிர் - செம்மை+கதிர். பெருவரி - பெருமை+வரி

8. கண்ட போதிலில் வால்குழைத் தரியமெய் கலங்கிக்
கொண்டு மென்மெல நடந்துதன் பெருஞ்சிரப் குனித்துத்
தண்ட ளீர்ப்பதத் தெரிசனைக் கெனச்சலாம் உரைத்துத்
தெண்டன் இட்டது வள்ளுகிர் திண்டிறல் புலியே.

பொருள்- நபிமுகம்மது வருவதைப் பார்த்தபொழுது, கூர்மை பொருந்திய நகத்தினையும் திண்ணிய வலிமையினையும் உடைய அப்புலியானது, தனது வாலை வளைத்து அரிய உடல் நடுக்கமுற்றுப் பையப் பைய நடந்து வந்து, குளிர்ச்சி தங்கிய தளிர்போலும் திருவடிக் காட்சி கிடைத்ததென்று, தன் தலையைத் தாழ்த்திப் பணிந்து வணங்கியது.

சொற்பொருள்- பெருஞ்சிரம் - பெரியதலை. தெண்டனிட்டு - வணங்கியது. வள்ளுகிர் - கூர்மையான நகம். தெரிசனம் - காட்சி. சலாம் - வணக்கம். திண்டிறல் - உறுதியான வலிமை
இலக்கணக்குறிப்பு- வால்குழைத்து - இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகை. பெருஞ்சிரம், தண்டனி, திண்டிறல் - பண்புத்தொகைகள்.

பிரித்தறிதல்- பெருஞ்சிரம் - பெருமை+சிரம். தண்டனிப்பதம் - தண்மை+தளிர் +பதம். திண்டிறல் - திண்மை+திறல்

முகம்மதுநபி, தன் கரத்தினால் புலியைத் தடவுதல்

9. வந்து தெண்டனிட்டு முந்துவாய் புதைத்துற வணங்கிப்
புந்தி கூர்நரப் போற்றிய வள்ளுகிர் புலியை
மந்த ராசல முகம்மது நனிமனம் மகிழ்ந்து
சந்த மென்மணிக் கரத்தினால் சிரமுகம் தடவி

பொருள்- தம்முன்னால் வந்து தெண்டனிட்டு வாய்பொத்தி மிகத்தாழ்ந்து அறிவுமிகும்படி துதித்த, கூர்மையான நகத்தினையுடைய அப்புலியை, மந்திரமலைக்கு ஒப்பாகிய முகம்மதுநபி மிகுந்த மனம் மகிழ்ந்து அழகிய மணிக்கரத்தினால் தலையையும் முகத்தையும் தடவியருளினார்.

சொற்பொருள்- புந்தி - அறிவு. மந்தராசலம் - மந்திரமலை. சந்தம் - அழகிய. சிரம் - தலை.

இலக்கணக்குறிப்பு- எழுந்து, புதைத்து, வணங்கி - வினையெச்சங்கள். வள்ளுகிர்ப்புலி (கூர்மையான நகத்தை உடைய புலி) - இரண்டாம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன் தொக்க தொகை. நனிமனம் - உரிச்சொல்தொடர். சிரமுகம் (சிரமும் முகமும்) - உம்மைத்தொகை.

பகுபத உறுப்பிலக்கணம்- எழுந்து - எழு + த்(ந்) + த் + உ

முகம்மதுநபியைப் புலி வணங்கிப் புறப்படுதல்

10. இன்று தொட்புவண் நெறியினில் உயிர்செகுத் திடுவ
தன்று வேறொரு காட்டினிற் புகுவென் றறைந்த
மன்றல் உன்றிய முகம்மதின் மலரடி வணங்கி
நன்று நன்றெனப் போற்றியே நடந்தது வேங்கை.

பொருள்- முகம்மதுநபி, புலியை நோக்கி, "நீ, இன்றுமுதல் உயிர்வதை செய்வதனை விடுத்து, இவ்விடத்திலிருந்து அகன்று வேறொரு காட்டிற்குப் புகுவாயாக" என்று அருளினார். அப்புலியானது, முகம்மதுநபியின் மணம் பொருந்திய தாமரைப் பூப்போன்ற அடிகளை வணங்கி, நல்லது நல்லது என்று சொல்லிப் புகழ்ந்தவாறே அவ்விடத்தினைவிட்டு நடந்து சென்றது.

சொற்பொருள்- இவண்நெறியில் - இவ்வழியில். செகுத்திடுவது - உயிர்வதை செய்வது. அறைந்த - சொன்ன.

இலக்கணக்குறிப்பு- உயிர்செகுத்து - இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகை. புகு - வியங்கோள் வினைமுற்று, மலரடி - உவமைத்தொகை. நன்று நன்று - அடுக்குத்தொடர்.

பகுபத உறுப்பிலக்கணம்- புகு - புகு + க. நடந்தது - நட+த்(ந்) +த் +அ+து

முகம்மதுநபியின் செயலைக்கண்டோர் வியந்துபோற்றுதல்

11. படுகொலைப்புலி மெய்ப்புறப் பணிந்திவர் பாதத்து
அடிவணங்கிய காரண வதிசயம் அதனால்
உடைய வந்திருத் தூதரே உண்மையென் றுன்னித்
தினமுடைத்தெனஞ் சாயினர் அறிவினில் தெளிந்தோர்.

பொருள்- மிகுந்த கொலைத் தொழிலையுடைய அப்புலியானது, உடல் மண்ணில் பொருந்தும்படி முகம்மதுநபியின் திருவடிகளில் வீழ்ந்து வணங்கிய அற்புதத்தினால் அவர் 'இறைத்தூதர்' என்ற உண்மையை உணர்ந்து உறுதிகொண்ட உள்ளம் உடையவர்களாயினர் அறிவில் தெளிந்தோர்.

சொற்பொருள்- அதிசயம் - வியப்பு, உன்னி - நினைத்து. தெளிந்தார் - தெளிவு பெற்றார்.

இலக்கணக் குறிப்பு- கொலைப்புலி (கொலையை விரும்பும் புலி) - இரண்டாம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன்தொக்கதொகை.

பகுபத உறுப்பிலக்கணம்- தெளிந்தோர் - தெளி+த்(ந்) +த் +ஓர்

பிரித்தறிதல்- பணிந்திவர் - பணிந்து+இவர்

திருக்குற்றாலக் குறவஞ்சி

- ❖ ஆசிரியர் திரிகூடராசப்பக் கவிராயர்
- ❖ குறத்தி தன் நாட்டு வளத்தைப் பாடும் பாடல் ஆகும்
- ❖ குறிசொல்லத் தொடங்கும் முன் தன் குலத்தெய்வத்தை வணங்கி குலப்பெருமையை கூறுவாள்.
- ❖ பாட்டுடைத் தலைவன் - திருக்குற்றால நாதர்

குற்றால மலைமீன் வளம்

வானரங்கள் கனிகொடுத்து மந்தியொடு கொஞ்சம்
மந்திசிந்து கனிகளுக்கு வாண்கவிகள் கெஞ்சும்
கானவர்கள் விழிஎறிந்து வானவரை அழைப்பார்
கமனசித்தர் வந்து வந்து காயசித்தி விளைப்பார்
தேனருவித் திரை எழும்பி வானின்வழி ஒழுகும்
செங்கதிரோன் பரிக்காலும் தேர்க்காலும் வழுகும்
கூனல் இளம் பிறைமுடித்த வேணி அலங்காரர்
குற்றாலத் திரிகூட மலை எங்கள் மலையே!

ஓடக் காண்பது பூம்புனல் வெள்ளம்
ஓடுங்கக் காண்பது யோகியர் உள்ளம்
வாடக் காண்பது மின்னார் மருங்கு
வருந்தக் காண்பது சூல்உளைச் சங்கு
போடக் காண்பது பூமியில் வித்து
புலம்பக் காண்பது கிண்கிணிக் கொத்து
தேடக் காண்பது நல்லறம் கீர்த்தி
திருக்குற நால் தென் ஆரிய நாடே!
- திரிகூட ராசப்பக் கவிராயர்

கலிங்கத்துப்பரணி

- ❖ பாடியவர் - செயங்கொண்டார் (பரணி பாடுவதில் வல்லவர்)
- ❖ மேற்கோள் - 'பரணிக்கோர் ஜெயங்கொண்டான்'
- ❖ கலிங்க நாட்டை ஆண்டு வந்த ஆனந்த வர்ம சோடங்கன் மீது முதல் குலோத்துங்கச் சோழன் போர்த்தொடுத்து வெற்றி பெற்றதை பாராட்டி எழுந்த நூல்.
- ❖ வராலாற்று ஆராய்ச்சிக்குத் துணை புரியும் ஓளி விளக்கு
- ❖ 599 தமிழிசைகள் இந்நூலில் உள்ளன. 50க்கும் மேற்பட்ட சந்த வகைகள்.
- ❖ ஓட்டக்கூத்தர் இந்நூலை 'தென்தமிழ் தெய்வப்பரணி' எனப் புகழ்ந்துள்ளார்.

1. தீயின் வாயினீர் பெறினு முண்பதோர்
சிந்தை கூரவாய் வெந்து லர்ந்துசெந்
நாயின் வாயினீர் தன்னை நீரெனா
நவ்வி நாவினால் நக்கி விக்குமே.

பொருள்- பாலை நிலத்தில் கடும் வெப்பம் நிலவியது. அதனால், மானின் வாய் வெந்து உலர்ந்தது. நெருப்பிலிருந்து நீர் கிடைத்தாலும் குடித்துவிடலாம் என்ற எண்ணம் தோன்றாமளவிற்குத் தாகத்தால் தவித்தது. செந்நாயின் வாயிலிருந்து வடியும் உமிழ்நீரைக்கூடக் குடிக்க முயன்று நக்கி, விக்ரி நின்றுது. (செந்நாய்க்கு மான் அஞ்சி ஓடும் எனினும்), பாலை நில வெம்மை மிகதியால் தத்தம் இயல்பு மறந்து களைத்திருந்தனவாம்.)

சொற்பொருள்- தீயின்வாய் - நெருப்பில். சிந்தை - எண்ணம். கூர - மிக. நவ்வி - மான்.

இலக்கணக்குறிப்பு- வெந்து, உலர்ந்து. எனா, கூர - வினையெச்சங்கள். செந்நாய் - பண்புத்தொகை.

பகுபத உறுப்பிலக்கணம்- உலர்ந்து - உலர் + த்(ந்) + த் + உ.

பிரித்தறிதல்- வாயினீர் - வாயின் + நீர். வெந்துலர்ந்து - வெந்து + உலர்ந்து

2. காடிதனைக் கடத்துமஎனக் கருமுகிலும்
வெண்மதியும் கடக்கஅப்பால்
ஓடிஇளைத்து உடல்வியர்த்த வியர்வன்றோ

உகுபுனலும் பனியும் அம்மா!

பொருள்- கருமேகமும் வெண்ணிலவும் பாலை நிலத்தை மெல்லக் கடந்து சென்றன. அப்பொழுது வெப்பம் மிகுதியாக இருந்தது. அவ்வெப்பத்தைத் தாங்காமல், அவை விரைந்து ஓடின. ஓடும்பொழுது அவற்றின் உடல் களைத்து வியர்த்துக் கொட்டிய வியர்வை நீரையே, கருமேகம் மழையாகவும், வெண்ணிலவு பனியாகவும் பொழிந்தன.

சொற்பொருள்- முகில் - மேகம். மதி - நிலவு. உகு - சொரிந்த (பொழிந்த). புனல் - நீர்.

இலக்கணக்குறிப்பு- கருமுகிலும் வெண்மதியும் - எண்ணும்மை, கருமுகில், வெண்மதி - பண்புத்தொகைகள். கடக்க, ஓடி, இளைத்து - வினையெச்சங்கள். வியர்த்த வியர்வன்றோ - பெயரெச்சம்.

பிரித்தறிதல்- காடிதனை - காடு + இதனை. கருமுகில் - கருமை + முகில். வெண்மதி - வெண்மை + மதி.

வரைக்க - நங்கர் தமைச்சேர மாசை யெற்றி
வன்தூறு பறித்தமயிர்க் குறையும் வாங்கி
அரைக்க - நங்கம் உரிப்புண்ட க - நங்க ரெல்லாம்
அமணரெனப் பிழைத்தாரும் அநேக ராங்கே! -

வேட்தால் குறையாது முந்நூல் ஆக
வெஞ்சிலை நாண் மடித்திட்டு விதியாற் கங்கை
ஆட்ப்போந் தகப்பட்டேம் கரந்தேம் என்றே
அரிதனைவிட் டுமிர்பிழைத்தார் அநேக ராங்கே! -

சேனைமடி களங்கண்டோம் திகைத்து நின்றோம்
தெலுங்கரேம் என்று சில க - நங்கர் தங்கள்
ஆனைமணி யினைத்தாளும் பிடித்துக் கும்பிட்
டடப்பாணர் என்ப பிழைத்தார் அநேக ராங்கே! -

இவர்கள்மேல் இனியொருவர் பிழைத்தார் நிலை
எழுக - நங்கத் தோவியர்கள் எழுதி வைத்த
கவர்கள்மேல் உடலன்றி யுடல்கள் எங்கும்
தொடாந்துபிடித் தறுத்தார்முன் அடைய வாங்கே! -

கடற்க - நங்கம் ஏறிந்துசயத் தம்பம் நாட்டி
கடக்கரியும் வயமாவுந் தனமுங் கொண்டு
கடப்படைவான் அபயனடி அருளி னோடும்
குடினான் வண்டையர் கோன் தொண்டை மாணே! - செயங்கொண்டார்

அருஞ்சொற்பொருள்

1. வரை - மலை. சேர - முற்றும். மாசை - பழிப்பை. எற்றி - உண்டாக்கி. வன்தூறு - வ-ய புதர்கள். குறை - எஞ்சியுள்ள அனைத்து மயிரையும். அரை - இடுப்பு. க-நங்கம் - ஆடை. க-நங்கர் - க-நங்க வீரர்கள் (க-நங்கம் இன்றைய ஓரிசா மாநிலமாம்). உரிப்புண்ட - களையப்பட்ட. அமணர் - சமணர்.

2. முந்நூல் - முப்புரி நூலான பூணூல். சிலை - வில். நாண் - (வில் முனையில் கட்டப்படும்) கயிறு. இட்டு - தரித்து. கரந்தேம் - மறைந்தோம். அரிதனை - பகைமை. அநேகர் - பலர்

3. மடி - இறந்த. களம் - போர்க்களம் - க-நங்கர் - க-ந் வீரர்கள். கும்பிட்டு அடி - அடிகளில் வீழ்ந்து வணங்கி. பாணர் - ஆடிப்பாடி வாழும் இசை வாணர்கள்.

4. இவர்கள் மேல் - இவர்களைத் தவிர. எழு க-நங்கம் - ஏழு பிரிவுகளைக் கொண்ட க-நங்க நாடு. அன்றி - அல்லாமல். அடைய - முழுமையும்.

5. ஏறிந்து - அழித்து. சயத்தம்பம் - வெற்றித்தூண். யு நாட்டி - நிறுத்தி. கடகரி - மதயானை. வயமா - குதிரை. அபயன் - முதற்குலோத்துங்க சோழன். அருளினோடும் - அருளாலும். வண்டையர் கோன் - கருணாகரத் தொண்டைமான். க-நங்கப்போரின் வெற்றிக்குக் காரணமான தளபதி.

இலக்கணம்

மாசை எற்றி - இரண்டாம் வேற்றுமை விரி. வன்தூறு - பண்புத்தொகை. வெஞ்சிலை - பண்புத்தொகை. போந்து -

வினையெச்சம். களம் கண்டோம் - இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகை. கும்பிட்டு, எறிந்து, நாட்டி, கொண்டு - வினையெச்சங்கள். கடற்க-ங்கம் - இரண்டாம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன் தொக்கதொகை. அருளினோடும் - உருப மயக்கம். தமை - இடைக்குறை. பறித்தமயிர் - பெயரெச்சம்.

முத்தொள்ளாயிரம்

- ❖ ஆசிரியர் - தெரியவில்லை
- ❖ மூவேந்தர்களைப்பற்றிய மூன்று தொள்ளாயிரம் பாடல்களைக் கொண்டது.
- ❖ புளத்திரட்டு எனும் நூல் வாயிலாக இவை கிடைத்துள்ளன.
- ❖ மூவேந்தர்களின் ஆட்சிச்சிறப்பு, படைச்சிறப்பு, போர்த்திறன், கொடை ஆகிய செய்திகளை இப்பாடல்கள் விளக்குகின்றன.

சேரன்

**பல்யானை மன்னர் படுகிறை தந்துயம்மின்
மல்லல் நெடுமதில் வாங்குவில் பூட்டுமின்
வள்ளிதழ் வாடாத வானோரும் வானவன்
வில்லெழுதி வாழ்வார் விசம்பு**

பொருள்- பல யானைகளைக் கொண்டுள்ள அரசர்களே! உங்களுக்குக் கிடைக்கும் பொருளைச் சேர மன்னனுக்குத் திறையாக அளித்துப் பிழைத்துக் கொள்ளுங்கள். உங்களின் வளமிக்க நெடிய மதில்கள்மீது வில் சின்னத்தைப் பொறித்து வையுங்கள். ஏனெனில், வாடாத மாலையணிந்த வானவர்களும் சேரனின் வில் வடிவத்தை எழுதி வைத்தே வானுலகில் வாழ்கின்றனர்.

சொற்பொருள்- உயம்மின் - பிழைத்துக்கொள்ளுங்கள். மல்லல் - வளமை. வள் - நெருக்கம். விசம்பு - வானம்

இலக்கணக்குறிப்பு- மல்லல் நெடுமதில் - உரிச்சொற்றொடர். நெடுமதில் - பண்புத்தொகை. வாங்குவில் - வினைத்தொகை

பிரித்தறிதல்- தந்துயம்மின் - தந்து+உயம்மின். வில்லெழுதி - வில் +எழுதி. பூட்டுமின் - பூட்டு + மின்.

சோழன்

**சேர்ந்த புறவின் நிறைதன் திருமேனி
ஈர்த்திட்டுய்துலைதான் ஏறினான் - நேர்ந்த
கொடைவீர மோமெய்ந் நிறைகுறையா வன்கட்
படைவீர மோசென்னி பண்பு.**

பொருள்- சோழ மன்னன், தன்னிடம் அடைக்கலமான புறாவினைக் காக்க, தன் தசையை அறுத்துக்கொடுத்தான். அத்தசை ஈடாகாத காரணத்தால், தானே துலாக்கோலில் ஏறினான். இப்படிச் செய்யத் துணிந்தமைக்கு அவனது கொடை வீரமோ மெய்யொழுக்கம் குறையாத படைவீரமோ காரணம் அன்று. அது சோழனின் நற்பண்பு.

சொற்பொருள்- புறவு - புறா. நிறை - எடை. ஈர்த்து - அறுத்து. துலை - துலாக்கோல் (தராசு). நிறை - ஒழுக்கம். வன்கண் - வீரத்தன்மை. மேனி - உடல்

இலக்கணக்குறிப்பு- உயர்துலை - வினைத்தொகை. குறையா வன்கண் - ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம்.

பாண்டியன்

**மருப்பூசி யாக மறங்கனல்வேல் மன்னர்
உருத்தகு மார்போலை யாகத் - திருத்தக்க
வையக மெல்லா மெமதென் றெழுதுமே
மொய்யிலைவேல் மாறன் களிறு.**

பொருள்- நெருங்கி அமைந்த இலைபோன்ற வடிவிலான வேலை உடையவன் பாண்டிய மன்னன். அம்மன்னனின் யானை, தன் தந்தங்களை எழுத்தாணியாகவும் வீரம் செறிந்த வேற்படையையுடைய பகை மன்னரின் அகன்ற மார்புகளை

ஓலைகளாகவும் கொண்டு செல்வம் நிலைத்த உலகமெல்லாம் எம் பாண்டியருக்குரியது என எழுதும்.

சொற்பொருள்- மருப்பு - தந்தம். உஊசி - எழுத்தாணி. மறம் - வீரம். கனல் - நெருப்பு. திருத்தக்க - செல்வம் நிலைத்த. வையகம் - உலகம். மொய்யிலை - நெருங்கியமைந்த இலை. மாறன் - பாண்டிய மன்னன். களிறு - ஆண் யானை.

இலக்கணக்குறிப்பு- இலைவேல் - உவமைத்தொகை. மருப்பூசி, மார்போலை - உருவகங்கள். மாறன்களிறு - ஆறாம் வேற்றுமைத்தொகை.

பிரித்தறிதல்- மருப்பூசி - மருப்பு + உஊசி. மார்போலை - மார்பு + ஓலை. எமதென்று - எமது + என்று. மொய்யிலை - மொய் + இலை.

தமிழ்விடு தூது

- ❖ ஆசிரியர் தெரியவில்லை
- ❖ மதுரையில் கோயில் கொண்டுள்ள சொக்கநாதரிடம் தமிழைத் தூது விடுதல்.
- ❖ சிறப்பான தூது இலக்கியம்.

அரியா சனமுனக்கே யானால் உனக்குச்

சரியாரும் உண்டோ தமிழே - விரிவார்

திகழ்பா ஒருநான்குச் செய்யுள்வரம் பாகப்

புகழ்பா வினங்கன்மடைப் போக்கா - நிகழவே

நல்லோர் னால்செய்யுள் நாற்கரணத் தேர்பூட்டிச்

சொல்லேர் உழுவார் தொகுத்தீண்டி - நல்லநெறி

நாலே விதையா நனிவிதைத்து நாற்பொருளும்

மேலே பலன்பெறச்செய் விக்குநான் - மேலோரில்

பாத்தனதாக்கொண்டபிள்ளைப் பாண்டியன் வில்லிஒட்டக்

கூத்தனிவர் கல்லாது கோட்டிகொளும் - சீத்தையரைக்

குட்டிச் செவியறுத்துக் கூட்டித் தலைகெல்லாம்

வெட்டிக் களைபறிக்க மேலாய்த்தார் - கட்டி

வளர்ந்தனை பால்முந்திரிகை வாழைக் கனியாய்க்

கிளர்ந்தகரும் பாய்நாளி கேர்த்து - இளங்கனியாய்த்

தித்திக்குந் தெள்ளமுதாய்த் தெள்ளமுதின் மேலான

முத்திக் கனியேஎன் முத்தமிழே - புத்திக்குள்

உண்ணப் படுந்தேனே உன்னோடு வந்துரைக்கும்

விண்ணப்பம் உண்டு விளம்பக்கேள்.

பாடற்பொருள்- தமிழே! உமக்குத் தலைமைப் பேறு அளித்தால், உமக்கு ஒப்பாவர் ஒருவருமில்ர். வெண்பா, ஆசிரியப்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா என்னும் நால்வகைப் பாக்களும் வயலின் வரப்புகளாகவும், துறை, தாழிசை, விருத்தம் என்னும் பாவினங்கள் மடைகளாகவும், மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம் என்னும் நாற்கரணங்களையும் நல்ல எர்களாகவும் கொண்டு சொல்லேருமுவர் உழவு செய்ய, வைதருப்பம், கௌடம். பாஞ்சாலம், மாகதம் ஆகிய செய்யுள் நன்னெறிகளே விதைகளாக அறம், பொருள், இன்பம், வீடு ஆகியன விளைபொருள்களாயின. இப்பயிர்களின் இடையே வளரும் களைகளாகிய போலிப்புலவர்கள் கூட்டம் பெருகாமல் குட்டுவதற்கு அதிவீரராம பாண்டியனும், செவியை அறுப்பதற்கு வில்லிபுத்தூரனும் தலையை வெட்டுவதற்கு ஒட்டக்கூத்தனும் இருந்தமையால், தமிழே நீ கிளைத்துச் செழித்து வளர்ந்தாய்.

தமிழே! பால், முந்திரி, வாழை, கரும்பு, இளநீர்போல் பல்வகையான சுவைகளையும் தருகின்றாய். தெளிந்த அமுதமாகவும், மேன்மையான வீடுபேற்றை அளிக்கும் கனியாகவும், அறிவினால் உண்ணப்படும் தேனாகவும் விளங்கும் தமிழே! உம்மிடத்து மகிழ்ந்து உரைக்கும் ஒரு விண்ணப்பம் உண்டு. கேட்பாயாக.

சொற்பொருள்- அரியாசனம் - சிங்காதனம். பா ஒரு நான்கு - வெண்பா, ஆசிரியப்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா. வரம்பு - வரப்பு. ஏர் - அழகு. நாற்கரணம் - மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம். நெறிநாலு - வைதருப்பம் (ஆசுகவி), கௌடம் (மதுரகவி), பாஞ்சாலம் (சித்திரகவி) மாகதம் (வித்தாரகவி) ஆகிய செய்யுள் நெறிகள். இவை விதையாய் உருவகம் செய்யப்பட்டன. நாற்பொருள் - அறம், பொருள், இன்பம், வீடு. இவை வயலின் விளைவாக உருவகம் செய்யப்பட்டுள்ளன. கோட்டிகொளும் - கூட்டமாகக் கூடும். சீத்தையர் - கீழானவர், போலிப்புலவர். தூர்கட்டி - பயிர் அடி பருத்து வளர்தல். நாளிகேரம் - தென்னை **இலக்கணக்குறிப்பு-** செவியறுத்து(செவியை அறுத்து) - இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகை.

பிந்திர்தல்- நாற்கரணம் - நான்கு + கரணம். கரணத்தேர் - கரணத்து + ஏர். நாற்பொருள் - நான்கு + பொருள். செவியறுத்து - செவி + அறுத்து. இளங்கனி - இளமை+கனி. விண்ணப்பமுண்டு - விண்ணப்பம் + உண்டு

நந்திக்கலம்பகம்

- ❖ கலம்பகம் - பல்வகை உறுப்பும், பலவகைப்பொருளும்
- ❖ (கலம் +பகம்) பல்வகைச் செய்யுளால் கலந்து பாடப்பெறும்
- ❖ கலம் 12 + பகம் 6 = 18 உறுப்புகள் (புயம், தவம், வண்டு, அம்மாணை, ஊசல், ஊர், பாண், மதங்கு, மடக்கு, கைக்கிளை, சிந்து, கிளி, மறம், காலம் தழை, இரங்கல், சம்பிரதம், தூது)
- ❖ 18 உறுப்புகளும் மருட்பா, ஆசிரியப்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா ஆகிய பாக்களும், தாழிசை துறை விருத்தம் என்ற பாவினங்களும் 10 செய்யுட்களில் வர, அந்தாதித் தொடை அமையப் பாடப்படுவதாகும்.
- ❖ கடவுள் மீது பாடப்பெற்றவை - தில்லைக்கலம்பகம், மதுரைக்கலம்பகம்.
- ❖ அடியார் மீது பாடப்பெற்றவை - ஆளடையபிள்ளையார் கலம்பகம்
- ❖ அரசன் மீது பாடப்பெற்றவை - நந்திக் கலம்பகம்
- ❖ தமிழில் தோன்றிய முதல் கலம்பகம் நந்திக் கலம்பகம் (கி.பி. 9-ம் நூற்றாண்டு)
- ❖ நந்திவர்மன் III (பல்லவ மன்னன்) - பாட்டுடைத் தலைவன்
- ❖ நந்திவர்மனின் தமிழ்வேட்கையைக் கூறும் நூல்
- ❖ ஆசிரியர் தெரியவில்லை.
- ❖ கலம்பகம் பாடுவதில் வல்லவர்கள் - 'இரட்டையர்கள்' (மதுகுரியர், இளக்குரியர்)

நந்திக் கலம்பகம்-நந்திமன்னன் வீரம்

பதிதொறு புயல்பொழி தருமணி பணைதரு
பருமணி பகராநெற்
கதிர் தொகு வருபுனல் கரைபொரு திழிதரு
காவிரி வளநாடா
நிதிதரு கவிகையும் நிலமகள் உரிமையும்
இவையிவை யுடைநந்தி
மதியிலி அரசர்நின் மலரடி பணிகிலர்
வானகம் ஆள்வாரே.

பொருள்- ஊர்தோறும் மேகங்கள் சொரிகின்ற மணிகளையும், மூங்கில்கள் தந்த பெரிய முத்துகளையும் கொடுத்து, அவ்வூர்களில் உள்ள நெற்கதிரைத் தொகுத்துக்கொண்டு வருகின்ற நீர், கரையோடு மோதி வழியும் காவிரியின் வளம்

பொருந்திய நாட்டையுடையவனே! செல்வத்தைத் தருகின்ற குடையும், நிலமகள் உரிமையும் ஆகிய இவற்றையுடைய நந்திமன்னனே! அறிவில்லாதவரான அரசர், உன்னுடைய தாமரை மலர்போன்ற திருவடிகளை வணங்காதவராகித் தேவர் உலகத்தை ஆள்பவராவர்.

சொற்பொருள்- புயல் - மேகம். பணை - மூங்கில். பகரா - கொடுத்து. பொருது - மோதி. நிதி - செல்வம். புனல் - நீர். கவிகை - குடை. வானகம் - தேவருலகம்.

இலக்கணக்குறிப்பு- பொழிதருமணி, பணைதருபருமணி, வருபுனல், நிதிதருகவிகை - வினைத்தொகைகள். இவை இவை - அடுக்குத்தொடர்.

திணை- இப்பாடல், நந்திவர்மனின் வீரச்செயலைப் புகழ்ந்து கூறுவதால் பாடாண் திணையாகும்.

விக்கிரமசோழன் உலா

மேக்குயர்க்கொன்றும் குடகக் குவடு டறுத்திழியத்
தள்ளும் திரைப்பொன்னி தந்தோலும் - தெள்ளருவிச்

சென்னிப் புலியே றிருத்திக் கிரிதிரித்துப்
பொன்னிக் கரைகண்ட பூபதியும் - இன்னருளின்

மேதக்க பொய்கை கவிகொண்டு வில்லவனைப்
பாதத் தளைவிட்ட பார்த்திவனும் - மீதெலாம்

எண்கொண்ட தொண்ணூற்றின் மேலும் இருமூன்று
புண்கொண்ட வென்றிப் பூவலனும் - கண்கொண்ட

கோதிலாத் தேறல் குனிக்கும் திருமன்றம்
காதலால் பொன்வேய்ந்த காவலனும் - தூதற்காப்

பண்டு புகலொன்றில் ஈரொன் பதுகரமும்
கொண்டு மலைநாடு கொண்டோனும் - தண்டேவிக்

கங்கா நதியும் கடாரமும் கைக்கொண்டு
சிங்கா தனத்திருந்த செம்பியனும் - வங்கத்தை

முற்று முரண்டக்கி மும்முடிபோய்க் கல்யாணி
சேற்று தனியாண்மைச் சேவகனும் - பற்றலரை

வெப்பத் தடுகளத்து வேழங்கள் ஆயிரமும்
கொப்பத் தொருகன்றால் கொண்டோனும் - அப்பழநூல்

பாடரவத் தென்றரங்க மோற்குப் பன்மணியால்
ஆடரவப் பாயல் அமைத்தோனும். - ஓட்டக்கூத்தர்

பொருள்- குடகு மலையை ஊடறுத்து அலைமோதும் காவிரியைத் தந்தவன் கவேரன். தேளிந்த அருவியை உடைய மேரு மலையின் உச்சியில் புலிக்கொடி நாட்டி, பொன்னியாகிய காவிரியின் இருகரைகளையும் உயர்த்திக் கட்டியவன் சோழன் கரிகாலன். பொய்கையாரின் களவழி நாற்பது பாடலுக்குப் பரிசாகச் சேரமான் கணைக்கால் இரும்பொறையைச் சிறைவீடு செய்தவன் சோழன் செங்கணான். போரில் பெருமையாக எண்ணத்தக்க விழுப்புண்கள் தொண்ணூற்றாறும் பெற்றவன் சோழன் விசயாலயன்.

சிவபெருமான் ஆடலரசராய்க் காட்சிதரும் தில்லைக்குப் பொன்வேய்ந்தவன் சோழன் முதல் பராந்தகன். பதினெட்டுச் சிற்றூர்களையும் கைப்பற்றி மலைநாடு வென்றவன் சோழன் முதல் இராசராசன். வடக்கே படையெடுத்துக் கங்கையும் கிழக்கில் கடாரமும் வென்று கைக்கொண்டவன், சேரர் கப்பற்படை முழுவதையும் அழித்தவன் சோழன் இராசேந்திரன்.

சாளுக்கியர்களின் தலைநகரான கல்யாணபுரத்தின்மீது படையெடுத்து மும்முறை போரிட்டு வென்றவன் சோழன் இராசாதிராசன். கொப்பத்துப் போரில் ஆயிரம் யானைகளை வென்றவன் சோழன் இராசேந்திரன். திருவரங்கத்தில் பள்ளிகொண்ட பெருமாளுக்கு மணிகள் பலவற்றால் பாம்பணைஅமைத்தவன் சோழன் இராசமகேந்திரன்.

சொற்பொருள்- குவடு - மலை. பொன்னி - காவிரி. கோது - குற்றம். அரவம் - பாம்பு.

முக்கூடற்பள்ளு

- ❖ ஆசிரியர் தெரியவில்லை
- ❖ நாடக வடிவ ஆசிரியர் - எண்ணாயினாப் புலவர்
- ❖ திருநெல்வேலிக்கு வடக்கில் தாமிரபரணி (பொருறை), சிற்றார், கோதண்டராம நதியும் கலக்கும் இடத்தில் உள்ள இடம் - முக்கூடல்.
- ❖ அங்கு கோயில் கொண்ட 'முக்கூடல் அழகர்' மீது பாடப்பெற்றது முக்கூடற்பள்ளு ஆகும்.
- ❖ சைவ வைணவங்களை இணைக்கும் நூல்
- ❖ 150 நெல் வகைகள், 7 மாடு வகைகள், 120 மீன் வகைகள் இந்நூலில் உள்ளன.
- ❖ 'ஆற்று வெள்ளம் நாளைவரத் தோன்றுதே குறி எனத் தொடங்கும் பாடல் - சிறப்புப் பெற்றது.
- ❖ 'பன்' என்பது பள்ளமான நன்செய் நிலங்களையும் அங்குச் செய்யப்படும் உழவினையும் குறிக்கும். பள்ளு உழவரின் பாட்டுக்குப் பெயராக வந்தது.

“சேரி மொழியாற் செவ்விதிற் கிளந்து
தோதல் வேண்டாது குறித்தது தோன்றிற்
புலனை மொழிபு புலனுணர்ந் தோரோ”

என்பது தொல்காப்பியம். தொல்காப்பியர் குறிப்பிடும் எட்டு வகைப்பிரிவில் ஒன்றான புலன் என்னும் இலக்கிய வகை 'பள்ளு வகை' இலக்கியத்திற்குப் பொருந்தும்.

- ❖ உழவர்களின் வாழ்க்கை நிகழ்ச்சிகளைச் சுவை பெறச் சொல்லும் சிற்றிலக்கியம் பள்ளு.
- ❖ மூத்தபள்ளி, இளையப்பள்ளி குடும்பன் வரவோடு அவன் பெருமை கூறல், நாட்டுவான், குறிகேட்டல், மழை வேண்டி வழிபடல், மழைக்குறியோதல், ஆற்றில் நீர் வரவு முதலான பல உறுப்புகளைப் பெற்றது பள்ளு இலக்கியமாகும்.
- ❖ சிந்தும் விருத்தமும் பரவி வர இது பாடப்பெறும்.
- ❖ தோன்றிய காலத்தைப் பதினேழாம் நூற்றாண்டு என்பர்.

(நகர்வளம் - இளையபள்ளி)

தத்தும் பாய்புனல் முத்தம் அடைக்கும்
சாலை வாய்க்கன்னல் ஆலை உடைக்கும்
கத்தும் பேரிகைச் சத்தம் புடைக்கும்
கலிப்பு வேலை ஒலிப்பைத் துடைக்கும்
நித்தம் சாறயர் சித்ரம் படைக்கும்
நிதியெல் லாந்தன் பதியில் கிடைக்கும்
மத்தம் குடும் மதோன்மத்த ரான
மருதீசர் மருதூர் எங்கள் ஊரே.

பொருள்- உஹமத்தம் பூவை விரும்பிச் குடும் பித்தனாகிய சிவபெருமானுக்கு உரிய உள் எங்கள் மருதூர். இவ்வூர், வாய்க்கால்களில் தத்திச்செல்லும் நீரானது முத்துகளால் இடைமறித்து அடைக்கப்படும். சாலை வழியாகத் கொணர்ந்த கருப்பங்கழிகளைக் செவிடாக்கும். இவ்வூரில் உள்ளோர் பலரும் அடித்துச் செய்யும் உலோக வேலைகளின் ஒலியோ அந்தப் பேரிரைச்சலை மறைக்கும்படியாக மிக்கிருக்கும். நாள்தோறும் விழாக்கள் கொண்டாடுவார்போல, எங்கும் அழகு மிளிரும். இத்தகைய எல்லாச் செல்வங்களும் இவ்வூரிலேயே கிடைக்கும்.
சொற்பொருள்- தத்தும் புனல் - அலையெறியும் நீரும். முத்தம் அடைக்கும் - முத்துகள் மிக்குப் பெருகி இடையே அடைத்துக்கொண்டு கிடக்கும். கலிப்புவேலை - கருமார், கொல்லர், தட்டார் முதலியோர் செய்யும் தொழில்கள். சித்ரம் - சிறப்பான காட்சிகள். மதோன்மத்தர் - பெரும்பித்தனாகிய சிவபெருமான்.

தென்கரை நாட்டு வளம்

காயக் கண்டது சூரிய காந்தி.

கலங்கக் கண்டது வெண்தயிர்க் கண்டம்.
மாயக் கண்டது நாழிகை வாரம்.
மறுகக் கண்டது வான்கழி வெள்ளம்.
சாயக் கண்டது காயக்குலைச் செந்நெல்.
தனிப்பக் கண்டது தாபதர் உள்ளம்.
தேயக் கண்டது உரைத்திடும் சந்தனம்.
சீவல மங்கைத் தென்கரை நாடே.

அருஞ்சொற்பொருள்

தயிர்க்கண்டம் - தயிர்க் கட்டிகள். மறுகுதல் - சுழலுதல். வான்கழி வெள்ளம் - அதிகமான சுழித்தலுடன் ஓடிவரும் பெருவெள்ளம்.

வெயில் காயும். வயிறு காயாது. தயிர் கலங்கும். மக்கள் மனங்கலங்கார். நாழிகை வாரம் மாயும், மக்கள் பசியால் மயார். மறுகி ஓடுவது வெள்ளம். மக்கள் மறுகி வாடார். தலை சாய்த்து நிற்பது செந்நெல். மக்கள் தலை குனியார் தாபதர் தனித்திருப்பர். கணவன் மனைவியர் தனித்திரார். தேய்வது சந்தனமே, அன்றி செய்யுளில் பொருள் தேய்வு இராது என்று பொருள் கொள்க.

இலக்கணம்

வெண்தயிர் - பண்புத்தொகை. காய, மாய - பெயர்ச்சங்கள். நாழிகை வாரம் - உம்மைத் தொகை. உரைத்திடும் சந்தனம் - செய்யும் என்னும் வாய்பாட்டுப் பெயர்ச்சம். தாபதர் உள்ளம் - ஆறாம் வேற்றுமைத் தொகை. செந்நெல் - பண்புத்தொகை. சுழி வெள்ளம் - வினைத்தொகை.

காவடிச்சிந்து

புள்ளிக் கலாபமிறி பாகன் - சக்தி
புதல்வ ளானகன் யோகன் - மலை
போலத் தான்திரண்ட
கோலப் பன்னிரண்டு வாகன்
நல்வி வேகன்.

வள்ளிக் கிசைந்தமுரு கேசன் - அண்ணா
மலைக்கவி ராசன்மகிழ் நேசன் - என்றும்
வாழும் கழுமலை
வாவி வளம்சொல்லுவேன் மாதே
கேள்இப் போதே. - அண்ணாமலையார்

பொருள்- பெண்ணே! அழகிய புள்ளிகளை உடைய மயிலை உடையவன் முருகன். உமையவளின் மகன். சிறந்த பேறு பெற்றவன். மலைபோன்ற திரண்ட அழகிய பன்னிரு தோள்களை உடையவன். சீரிய ஞானமுடையவன். வள்ளிக்குப் பொருத்தமானவன். அண்ணாமலைக் கவியரசனின் மனம் மகிழ்ச்சியும் அன்பன். இத்தகைய முருகன் எழுந்தருளியிருக்கும் கழுமலையில் அமைந்துள்ள பொய்கையின் வளத்தைப் இப்பொழுதே சொல்வேன், கேட்பாயாக!

சொற்பொருள்- கலாபம் - தோகை. விவேகன் - ஞானி. கோல - அழகிய. இசைந்த - பொருத்தமான. வாவி - பொய்கை. மாதே - பெண்ணே.

திருவேங்கடத்தந்தாதி

- ❖ ஆசிரியர் - பிள்ளைப்பெருமாள் ஐயங்கார்
- ❖ திருவேங்கடத்தில் கோயில் கொண்டிருக்கும் திருமாலின் அருளை வேண்டிப் பாடப்பெற்ற அந்தாதி நூல்.

பாத வகுப்பு

திருவேங் கடத்து நிலைபெற்று நின்றன. சிற்றன்னையால் தருவேங் கடத்துத் தரைமே னடந்தன. தாழ்பிறப்பின் உருவேங் கடத்துக் குளத்தே யிருந்தன. வற்றழைக்க வருவேங் கடத்தும்பி யஞ்சலென் றோடின மால் கழலே - 1

பதி

மாலை மதிக்குஞ்சி ஈசனும் போதனும் வாசவனும்

நூலை மதிக்கும் முனிவரும் தேவரும் நோக்கியுந்தி
காலை மதிக்குள்வைத் தேத்தும் திருமலை, கைம்மலையால்
வேலை மதிக்கும் பெருமான் உறைதிரு வேங்கடமே. - 2

வேங்கட மாலை அவியா மதிவிளக் கேற்றியங்கம்
ஆங்கட மாலைய மாக்கி வைத் தோமவன் சேவடிச்
தீங்கட மாலைக் கவிபுனைந் தோம். இதிற சீரியதே
யாங்கட மாலையி ராவத மேறி யிருக்குமதே. - 3

இருக்கா ரணஞ்சொல்லு மெப்பொரு ளின்பமு மெப்பொருட்கும்
கருக்கா ரணமுதற் றாயுநற் றந்தையுங் கஞ்சச் செல்வப்
பெருக்கா ரணங்கின் றலைவனு மாதீப் பெருந்தெய்வமும்
மருக்கா ரணவும் பொழில்வட வேங்கட மாயவனே. -

- பிள்ளை பெருமான் ஐயங்கார்

அருஞ்சொற்பொருள்

1. கடத்தும்பி - (கஜேந்திரன் என்னும்) மதயானை. உற்று
(முதலையால்) துன்பமடைந்து. சிற்றன்னை - கைகேயி.
தருவேம் கடத்து - மரங்கள் வேகின்ற காட்டில். உருவேங்கள் -
உருவத்தையுடைய எங்கள். தத்துக்கு - ஆபத்தை
ஒழிப்பதற்கு. கழல் - திருவடி.

2. பதி - ஊர். (திருமால் உறையும் திருத்தலம்). மாலைமதி -
மாலை நேரத்தில் தோன்றும் பிறைமதியைத் தரித்த. குஞ்சி -
தலைமயிர். போதன் - பிரமன். வாசவன் - இந்திரன். நூலை
மதிக்கும் - சாத்திரங்களை ஆராயும். அந்தி - மாலை. மதிக்குள்
- அறிவில். ஏத்தும் - துதிக்கும். கைம்மலையால் - கைகளாகிய
மலைகளால். வேலை - கடல் (இங்கு. பாற்கடல்) மதிக்கும் -
கடையும்.

3. அங்கம் ஆம் கடம் - உடலாகிய காடு. அவியா -
அணையாத. மதி விளக்கு - ஞான விளக்கு, தீங்க அட - பிறவித்
துயரை அழிக்க. கடமால் - மதநீரினால் மயக்கமுடைய.
ஐராவதம் - இந்திரனது யானை. இதின் சீரியதே - இதைவிடச்
சிறந்ததோ?

அங்கமாம் கடம் ஆலையம் ஆக்கி, அவியா மதிவிளக்கு
ஏற்றி, வேங்கட மாலை வைத்தோம். தீங்கு அட அவன்
சேவடிக்கே கவிமாலை புனைந்தோம். யாம் கடமால் ஐராவதம்
ஏறி இருக்குமது இதின் சீரியதே? என இயைத்துக் கற்க.

4. இருக்கு ஆரணம் - இருக்கு வேதம். எப்பொருள் - எல்லாப்
பொருள்களின் கருக்காரணம் - உற்பத்திக் காரணம். கஞ்சம் -
தாமரை மலர். ஆர் பொருந்திய. அணங்கு - திருமகள்.
மருக்கார் அணவும் பொழில் - மணமும் மேகமும் பொருந்தும்
சோலை. மாயவன் - திருமால்.

முத்துக்குமாரசுவாமி பிள்ளைத்தமிழ்

- ❖ ஆசிரியர் குமரகுருபரர்
- ❖ அம்புலிப்பருவத்தில் சொல்லோவியமாக திகழும்
- ❖ இது சாம, பேத, தான, தண்டம் என்ற 4 வழிகளால் பாடப்பெறும்
- ❖ பாட்டுடைத்தலைவன் / தலைவி அம்புலியைத் தன்னுடன் விளையாட அழைப்பதாகப் பாடப்பெறும்.

வருகைப் பருவம்

உலகு குளிர எமது மதியில் ஒழுக்கும் அமுத கிரணமே
உருகும் அடியர் இதய நெகிழ உணர்வில் எழுநல் உதயமே
கலையும் நிறையும் அறிவு முதிர் முதிரு மதுர நறவமே
கழுவ துகளர் முழுக் நெடிய கருணை பெருகு சலதியே
அலகில் புவனம் முடியும் வெளியில் அளியும் ஒளியின் நிலயமே
அறிவுள் அறிவை அறியும் அவரும் அறிய அறிய பிரமமே
மலையின் மகள்கண் மணியை அணைய மதலை வருக வருகவே
வளமை தழுவு பருதி புரியின் மருவு குமரன் வருகவே.
- குமரகுருபரர்

பொருள்- உலகம் குளிரும்படி எமது அறிவில் ஒளிவீசும் முழுநிலவே! அடியார்களின் உள்ளம் நெகிழ அவர் அறிவில்

தோன்றும் கதிர்வனே! நூல்களால் நிறைந்த அறிவுணர்வம் முதிருமாறு விளைந்துள்ள இனிய தேனே! குற்றமற்ற ஞானியர் விரும்பும் கருணைக் கடவே! ஆளவிலா உலகங்கள் அனைத்தும் முடிகின்ற வெளியிடத்துத் தோன்றும் ஒளியின் இருப்பிடமே! அறிவின் உள்ளுணர்வை அறியவல்ல ஞானிகளும் அறிவதற்கு அரிதான முழுமுதற் பொருளே! முலைமகளின் கண்மணியொத்த முத்துக்குமரப் பெருமாளே! வளங்கள் பொருந்திய வைத்தீசுவரன் கோவிலில் எழுந்தருளியுள்ள குமர வள்ளலே! வருக வருகவே!

சொற்பொருள்- மதி - அறிவு. அமுதகிரணம் - குளிர்ச்சியான ஒளி. உதயம் - கதிர்வன். மதுரம் - இனிமை. நறவம் - தேன். கழுவிய துகளர் - குற்றமற்றவர். சலதி - கடல். அலகு இல் - அளவில்லாத. புவனம் - உலகம். மதலை - குழந்தை. பருதிபுரி - கதிர்வன் வழிபட்ட இடம் (வைத்தீசுவரன் கோவில்).

விரல் கவை யுண்டு கனிந்தமு தூறிய மெல் - தழ் புலராமே
விம்மிப்பொருமி விழுந்தது தலறியுள் மென்சூரல் கம்மாமே
கரைவறு மஞ்சன நுண்ணி சிந்திக் கண்மலர் சிவவாமே
கலுழ்கலுழிப்புன லருவி படித்தூடல் கருவடி வண்ணாமே
உருவ மணிச்சிறு தொடடி லுதைத்துநி னொண்பத நோவாமே
ஒருதா னந்தி யெழுந்திரு கையும் ஒருங்கு பதித்து நிமிர்ந்
தருள் பொழி திருமுக மசைய வசைந்தினி தாடுக செங்கீரை
ஆதி வயித்திய நாத புரிக்குகன் ஆடுக செங்கீரை.

அருஞ்சொற்பொருள்

புலராமே - வறண்டு விடாமல், காயாமல். கம்முதல் - குரல் தேய்ந்து மங்குதல். விரல் - பெருவிரல். கம்மாமே - கம்மிக் கொள்ளாமல். சிவவாமே - சிவக்காமல். அஞ்சனம் - கண்மை. கலுழ்தல் - அமுதல். கலுழிப்புனல் - மையைக் கரைத்து வரும் கலங்கற் கண்ணீர். தூள் - கால். செங்கீரை - குழந்தை பேசத் தொடங்குமுன் செய்கிற ஒ - க்குறிப்புக்கள். வயித்தியநாதபுரி - புள்ளிருக்குவேளூர் (வைத்தீசுவரன் கோவில்)

இலக்கணக்குறிப்பு

மெல்லிதழ், மென்சூரல் - பண்புத்தொகை. நுண்ணி - பண்புத்தொகை. கண்மலர் - உருவகம். புனலருவி, அருள்மொழி - இரண்டாம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன்தொக்க தொகைகள். பொழி திருமுகம் - வினைத்தொகை. ஆடுக - வியங்கோள் வினைமுற்று.

பெத்தலேகம் குறவஞ்சி

- ❖ ஆசிரியர் - தஞ்சை வேதநாயகம் சாஸ்திரி
- ❖ வேறுநூல்கள் - ஞானத்தச்சன், ஞானவுலா, இரணாதிந்தம்
- ❖ உலாவரும் மன்னர் இயேசுவாகவும், தேவமோகினியாகிய தலைவி சீயோன் மகளாகவும், குறவஞ்சி விசுவாசமாகவும் குறி கூறுதல்.

விசுவாசக் குறவஞ்சி தேவமோகினிக்கு மலைவளம் கூறுதல்
வானவர்கள் கூடிவந்து தோத்திரங்கள் படிப்பார்
வண்மையுள்ள சித்தரெல்லாம் அருந்தவங்கள் பிடிப்பார்
ஞானமுடன் முல்லைநிலத் தலைவர்வந்து தொழுவார்
நட்சேத்திரச் சாஸ்திரிகள் காணிக்கைகள் தருவார்
தான தர்மம் ஏழைகட்கு யாவர்களுங் கொடுப்பார்
சண்டாளப் பாவமெல்லாம் அண்டாது தடுப்பார்
ஈனமுள்ள பேய்க்கணங்கள் மயங்கியங்கே துடிப்பார்
ஏகன்மனு வானவெல்லை யெங்கள் மலை யம்மே -1
ஆதிமலை யெங்களுக்கோ ஏதன்மலை யம்மே
ஆண்டவனார் எங்களைத்தாம் அமைத்தமலை யம்மே
நீதியென்றநால்வரமுங் கொடுத்தமலை யம்மே
நித்தியமும் சாகாமல் நின்றமலை யம்மே
சாதனையாய்ப் பேய்பிறகு கெடுத்த மலை யம்மே
தற்புனர் எம்மையங்கே சபித்த மலை யம்மே
பேதகமாய் நாங்களை விட்டதற்பின் னம்மே
பெத்தலேகம் எங்களுக்குப் பெரியமலை யம்மே -2
- தஞ்சை வேதநாயக சாத்திரியர்

அருஞ்சொற்பொருள்

1. தோத்திரங்கள் - துதிப்பாடல்கள். முல்லைநிலத் தலைவர் - காடும் காடு சார்ந்த இடமுமாகிய முல்லை நிலத்து வாழும் மேய்ப்பவர்கள். நட்சேத்திரச் சாஸ்திரிகள் - இயேசு பெருமான் பெத்தலேகம் மாட்டுத் தொழுவத்திற் பிறந்தபோது வானில் ஓரி

விடிவெள்ளி தோன்றிற்று. அந்தவிடிவெள்ளியைக் கண்ட தீர்க்கதரிசிகள் உலக மீட்பர் தோன்றினார் என்று உலகுக்கு உணர்த்தினார். அத் தீர்க்கதரிசிகளை உரைத்தவாறு. ஏகன் - இறைவன். அண்டாது - நெருங்கவிடாது.
2. ஆதிமலை - முதன்முதலாக விளங்கிய மலை. ஏதன் மலை - ஏதேன் தோட்டத்தில் விளங்கும் ஏதேன் மலை. தற்பரன் - இறைவன்.
இலக்கணக்குறிப்பு
அருந்தவம் - பண்புத்தொகை. தானதர்மம் - உம்மைத் தொகை. பேய்க்கணங்கள் - ஆறாம் வேற்றுமைத்தொகை. அமைத்த, கொடுத்த, நின்ற, சபித்த - பெயரெச்சங்கள்.

தூது

- ❖ ஒருவர் தமது கருத்தை மற்றொருவருக்குத் தெரிவிக்க இடையே பிறிதொருவரை அனுப்புவது.
- ❖ இருவகை--
அகத்தூது- தலைவி தலைவனிடத்தோ (அ) தலைவன் தலைவியிடத்தோ தூது.
புறத்தூது- அரசன் பகைவரிடத்தோ (அ) புலவர்கள் வள்ளல்களிடமோ தூது.Ex- அதியமானின் தூதராக ஓளவை சென்றதைப் புறநானூறு கூறுகிறது.
- ❖ மனிதர்கள் மட்டுமல்லாமல் உயிருள்ள, உயிரற்ற பிற பொருள்களையும் தூது அனுப்பும் பழக்கம் உண்டு
- ❖ வெண்டளை விரவிய கலி-வெண்பாவால் தூது பாடப்பெறும்
- ❖ முதல் தூது இலக்கியம் - நெஞ்சுவிடு தூது - ஆசிரியர் கொற்றவன் குடி உமாபதி சிவாச்சாரியார்
- ❖ 'பயிறருங் க- வெண் பாவி னாலே உயர்திணைப் பொருளையும் அ-றிணைப் பொருளையும் சந்தியின் விடுத்தல் முந்துறு தூதெனப் பாட்டியற் புலவர் நாட்டினர் தெளிந்தே' என்று இலக்கண விளக்க நூற்பா, தூதின் இலக்கணம் கூறுகிறது.
- ❖ வெண்டளை விரவிய கலிவெண்பாவால் தூது இலக்கியம் பாடப் பெற வேண்டும்.
- ❖ அன்மை, மயில், கிளி, குயில், வண்டு, நெஞ்சம், முகில், தென்றல், மான், தமிழ் முதலியவற்றுள் யாதானும் ஒன்றைத் தூதாக அனுப்புவர்.
- ❖ காப்பு வெண்பா ஒன்றையும் 239 கண்ணிகளையும் உடையது. பாட்டின் இரண்டடிகளைக் கண்ணி என்பர்.

அழகர் கிள்ளைவிடு தூது

- ❖ ஆசிரியர் பலபட்டடைச் சொக்கநாதிபிள்ளை
- ❖ அன்மை(திருமாலிருஞ்சோலை) மலையில் கோயில் கொண்டிருக்கும் அழகரிடத்து பலபட்டடைச் சொக்கநாதிபிள்ளை என்ற புலவர் கிளியைத் தூதுவிடுவதாக அமைத்துப் பாடியிருப்பது.
- ❖ காப்பு வெண்பா ஒன்றையும், 239 கண்ணிறையும் உடையது. (கண்ணி - பாட்டின் இரண்டடி)
- ❖ பலபட்டடைச் சொக்கநாத பிள்ளையின் வேறு சில நூல்கள் மதுரை, மும்மணிக்கோவை. தென்றல்விடுதூது.

அழகர் சிறப்பு

அரிவடிவு மாப்பின் னரன்வடிவு மாகிப் பெரியதொரு தூணிற பிறந்து - கரிய 1
வரைத் தடந் தோளவுணன் வன்காயங் கூட்டி அரைத் திடுஞ் சேனை யருந்தி - உருத்திரனாய்ப் 2
பண்ணுந் தொழிலைப் பகைத்துநிலக் காப்புமணிந் துண்ணும் படியெல்லா முண்டருளி - வெண்ணையுடன் 3
பூதனை தந்தபால் போதாம லேபசித்து வேதனையும் பெற்று வெளிநின்று - பாதவத்தைத் 4
தள்ளுநடை மிட்டுத் தவழ்ந்து விளையாடும்

பிள்ளைமை நீங்காத பெற்றியான் - ஒள்ளியழையார் 5
கொல்லைப் பெண்ணைக் குதிரையாக்குந் திருப்புயத்தான் கல்லைப்பெண் ணாக்கு மலர்க்கா - னான் - சொல்கவிக்கு 6
பார முதுகடைந்த பாயலான் - விண்ணவர்க்கா ஆர் முதுகடைந்த வங்கையான் - நாரியுடன் 7
வன்கா னகங்கடந்த வாட்டத்தான் வேட்டுவற்கு மென்கா னகங்கடந்த வீட்டினான் - என் காதல் 8
வெள்ளத் தமிழ்ந்தினோன் வேலைக்கு மேன்மிதந்தோன் உள்ளத்துள் ளானுலகுக் கப்பாலான் - தெள்ளிதின் 9
வெட்ட வெறுவெளிமி லேநின்றுந் தோற்றாதான் கிட்ட விருந்துங் கிடையாதான் - தட்டாதென் 10
எண்ணிலே மாய னெனும்பேரி னாலொளிப்போன் கண்ணெனும் பெயரார் காண்பிப்போன் 11
- பலபட்டடைச் சொக்கநாதபிள்ளை

அருஞ்சொற்பொருள்

1. கண்ணி -1 அரி - சிங்கம். அரன் - சிவன். நரன் வடிவுமாகியெனப் பிரித்து, நரனென்னும் அவதாரம் செய்தென்று கொள்ளுதலும் ஆகும். இக்கண்ணி நரசிங்க அவதாரத்தைச் சுட்டியது. சிங்கவடிவும் மனிதவடிவுமான ஓர் அவதாரம். தூணிற பிறந்தது.
2. அவுணன் - இரணியன். காயம் - உடம்பு, உணவுப்பொருளோடு சேர்க்கும் பலவகைப் பொடி. சேனை - சைனியம், சேனை (பிறந்த குழந்தைக்கு முதன்முதல் நாயி - டும் இனிப்பு). அருந்தி - உண்டு. உருத்திரனாய் - நிலைபெற்றவடிவை உடையவனாகி. உருத்திரன் என்றாகவுளாகி.
3. பண்ணும் தொழில் - காத்தல் தொழில், நிலக்காப்பு - மண்ணைக் குழைத்திட்டுப் பொட்டு. நிலத்தைக் காத்தல். நிலத்தைக் காத்தல் குழந்தைகளுக்கு மண்பொட்டிடுதல் மரபு. படியெல்லாம் உண்டருளி - ஊழிக்காலத்து உலகத்தைத் தன் வாயினுள் போட்டு அகத்து அடக்கிய செயல். படி - உலகம். படியால் - படியால் அளக்கப்படும் அரிசியால் ஆகிய பிரசாதம். பூதனை - கண்ணனுக்குப் பால் கொடுப்பது போல் நஞ்சு கொடுத்துக் கண்ணனைக் கொல்லக் கம்சனால் அனுப்பப்பட்டவன்.
4. வேதனை - துன்பத்தை, பிரமதேவனை. பாதவத்தை - மருத மரங்களை. பாதவத்தை - ஆர்க்கால்களையுடைய சக்கரம் பூட்டிய வண்டியை, சகடம்.
5. ஒள்ளியழையார் - ஒள்ளிய ஆபரணத்தை அணிந்த மகளிர். 1-5 இவ்வுடிகளிற குழந்தை பிறத்தலும் சேனையருந்தலும் நிலக்காப்பணிதலும் பால் வேண்டி அழுதலும் தவழ்தலும் நடைமிடுதலும் ஆகிய பிள்ளைப் பருவ நிகழ்ச்சிகள் இரட்டுற மொழிதலாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளன.
6. பெண்ணை - பனைமரம் (கொல்லையிலுள்ள பனையைக் குதிரையாக்குதற்குக் காரணமான) மகளிர் மடலேறுதல். திவ்ய பிரபந்தத்தில் உள்ள பெரிய திருமடல் முதலியவற்றால் அறியப்படும். புயவழகைக் கண்டு மகளிர் மடலேறுவர் என்பது கருத்து. பெண் - அக - கை. கவிக்கு - திருமழிசையாழ்வார் மாணாக்கரான கணிகண்ணர் பொருட்டு.
7. பாரம் - பளு, சுமை. முதுகு அடைந்த பாயலான் - பாம்புப் படுக்கையைத் தோளில் தூக்கிக் கணிகண்ணார்க்குப் பின்னே சென்றவன். ஆர் அமுது கடைந்த - அரிய அமுதத்தைக் கடைந்த தேவர்க்குத் திருப்பாற்கடல் - அமுது கடைந்த புராணச் செய்தி. நாரியோடு - சீதாபிராட்டியோடு.
8. வன்கானகம் கடந்த - வ - ய தண்டகாரணியத்தைக் கடந்து சென்ற. வேட்டுவற்கு - சரனென்னும் வேடனுக்கு. மென்கால் நகங்கள் தந்த - மெல் - ய கால் நகங்களைத் தந்த (கண்ணபிரானுடைய காலை மாணாக நினைத்து சரத்தை எய்து பின் கண்ணபிரானுடைய பாதமென்று அறிந்து வருந்திய அவனுக்கு வீட்டையும் அளித்தார் என்பது வரலாறு). மடக்கணி.
9. முதலடியில் முரண் அமைந்துள்ளது. (அமிழ்ந்தினோன், மிதந்தோன்) வேலை - கடல் (பாற்கடல்). உள்ளத்துள்ளான் - மிக அண்மையி - ருப்பவன். உலகுக்கு அப்பாலான் - மிகச் சேய்மையி - ருப்பவன்

(சேயன், அணியன் என் சிந்தையன் நின்றமாயன் - திருமங்கையாழ்வார் பாசுரம்)
10. மாயன் - கரிய நிறமுடையவன், மாயையை உடையவன். கண்ணன் - எல்லார் கண்ணிலும் உள்ளவன் (எல்லார்க்கும் கண் போன்றவன்)
இலக்கணம்
வன்காயம் - பண்புத்தொகை. அரைத்திடும் சேனை - எதிர்காலப் பெயரெச்சம். தந்தபால், கடைந்த பாயலான் - இறந்தகாலப் பெயரெச்சங்கள். மலர்க்கால் - உவமைத்தொகை. வன்கானகம் - பண்புத்தொகை.

உலா (பவனிவரல்)

- ❖ பாட்டுடைத் தலைவன் - அறிவு, செல்வம், ஆண்மை, அன்பு,சுகை, எழில் போன்ற பண்புகளில் உயர்ந்த இறைவன் :-அரசன் :- தலைவன்.
 - ❖ அவர்கள் முடிபுனைந்தோ, மணம்புரிந்தோ, வெற்றி பெற்றோ வீதியில் தேர் மீதே உலா வரும்போது. பேதையும் (5-7 வயது), மடந்தையும் (14-19 வயது) பெதும்பை (8-11 வயது), அறிவையும் (20-25 வயது) மங்கை (12-13 வயது), தெரிவை (26-31 வயது) பேரிளமும்(32-40 வயது) காதல் கொள்வதாகப் புலவர் கலிவெண்பா யாப்பில் பாடுவர்.
 - ❖ தொல்காப்பியர் பாடாண் திணையில் உலா வருதலைப் பற்றி கூறியுள்ளார்.
 - ❖ இது கலிவெண்பாவால் இயற்றப்படும். இவ்விலக்கியம் 'உலாப்புறம்' எனவும் வழங்கப்படும்.
- ஓட்டக்கூத்தர்**- 'உலா பாடுவதில் வல்லவன் ஓட்டக்கூத்தர்' (வேறு பெயர் - கவிச்சக்கரவர்த்தி, கவிராட்சசன்)
- ❖ தக்கயாகப்பரணி, குலோத்துங்கன் பிள்ளைத் தமிழ் முதலியன இவர் இயற்றிய வேறு நூல்கள் ஆகும்.
 - ❖ கூத்தர் என்பதே இவர் இயற்பெயர். ஓட்டம் (பந்தயம்) வைத்துப்பாடுவதில் வல்லவர் ஆதலால் இவர் ஓட்டக்கூத்தர் எனப்பட்டார்.
 - ❖ காலம் பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டு ஆகும்.

இராஜராஜ சோழனுலா- ஓட்டக்கூத்தர்

- ❖ மூவருலா - விக்கிரம சோழவுலா,இரண்டாம் குலோத்துங்க சோழனுலா,இரண்டாம் ராஜராஜ சோழனுலா.
- ❖ இம்மூவருலாவிலும், சோழர் குல மரபு, பாட்டுடைத் தலைவன் பெருமை, வீரம், ஒப்பனை, பட்டத்துயானையின் பவனி, ஏழ்நிலை மகளிர் உள்ளக்கிளர்ச்சி அவர்தம் விளையாட்டுக்கள் ஆகியவற்றை விரிவாக கூறுவார்.

வாழிலும்மாளிகையும் சாலையு மாலயமு மண்டப்பமும்
குளிகையு மெம்மருங்குந் தோரணமும் - சாளமும் - 1

தெற்றியு மாடமு மாடரங்குந் செய்குன்றும்
சுற்றிய பாங்கருந் தோன்றாமே - பற்றி - 2

மயங்கி மறுகிற் பிணங்கி வணங்கி
உயங்கி யொருவர்க் கொருவர் - தயங்கிழைமீர் - 3

குழாங்களின் கூற்று
தற்கோடி யோரிரண்டு கொண்டு சதகோடி
கற்கோடி செற்ற சிலைகாணீர் - முற்கோலி - 4

வட்ட மகோததி வேவ வொருவாரி
விட்ட திருக்கொற்ற விற்காணீர் - வெட்டிச் - 5

சுழியிட்ட காவிரிக்குச் சோணாடு வாழ
வழிவிட்ட வான்காண வாரீர் - ஒழிய - 6

மதியெறிந்து வல்லேற்று வானெறிந்து தூங்கும்
பதியெறிந்த கொற்றவான் பாரீர் - உதியர் - 7

இடப்புண்ட பேரிஞ்சி வஞ்சியி விட்ட
கடப்ப முதுமுரசங் காணீர் - கொடுப்பத் - 8

தரைகொண்ட வேற்றரசர் தஞ்சென்னிப் பொன்னிக்
கரைகண்ட போர் முரசங் காணீர் - சரதப் - 9

பவித்ர விசயப் படைப்பரசு ராமன்
கவித்த வபிடேகங் காணீர் - தவித்துலகில் - 10

மூவெழுகா லெக்கோக் களையு முடித்தவனி
மூவெழுகாற் கொண்ட முடிபாரீர் - தாவி - 11

வரப்பு மலைகுழ் வரவா மிரங்கண்
பரப்பு மொருவேங்கை பாரீர் - புரக்கநின் - 12

றுடம் பரமடங்க வேங்கி யுயரண்ட
கூடம் பொருவங் குடைபாரீர் - கூடற் - 13

பெரும்பெருமா ளெவ்வேந்து முன்போதப் பின்பு
வரும் பெருமாள் வந்தணன் பாரீர் - 14ஓட்டக்கூத்தர்

அருஞ்சொற்பொருள்

1. குளிகை - நிளாமுற்றம் (மாளிகையின் மேலேயுள்ள வெளி). தோரணம் - மாவிடை முதலியவற்றால் கட்டி அழகுறுத்துவது. சாளமும் - பலகணி
2. தெற்றி - திண்ணை. ஆடல் அரங்கம் - கூத்துப் பயிலுமிடம். பாங்கரும் - பக்கத்திலுள்ள இடங்களும். தோன்றாமே - அவ்விடங்களில் தோன்றாதபடி.
3. பிணங்கி - நெருங்கி. உயங்கி - மனம் வருந்தி. மறுகு - தெரு. சோழமன்னன் உலாப்போந்தானாக மகளிர் அதனைக் காணுதற்கு மாளிகையும் ஆடரங்கும் மண்டபமும் சாளமும் செய்குன்றும் முதலிய எல்லா இடங்களிலும் சூழ்ந்து குழுமினர் என்க.
4. தற்கோடி ஓரிரண்டு - தன்னுடைய வில் முனைகள் இரண்டையும். (தன் என்றது வில்லை). கோடி - வளைத்து. சதகோடி - நூறுகோடி (இந்திரன் கல்மழை பெய்தது போல). கற்கோடி - கோடியான கற்கள். முன்கோலி - முன்னே வளைத்து.
5. மகோததி - கடல். ஏவ - செலுத்த. வாளிவிட்டது - அம்பு எய்தது (இராமாவதாரத்தில்). வெட்டி - மலையை வெட்டி. இலங்கைக்குச் சேது அணை கட்ட வருணன் வழி விடாதபோது சினந்து இராமன் அம்பு எய்ததும் வருணன் வணங்கி வழி விட்டதும் சோழன் மேல் ஏற்றிச் சொல்லப்பட்டது.
6. சுழியிட்டகாவிரி - சுழித்து வெள்ளப்பெருக்குடன் வந்த காவிரி. சோணாடு - சோழநாடு. சோழநாடு வாழ காவிரிக்கு வழிவிட்ட வான் என்று இயைக்க. கரிகாற்சோழனுடைய வெற்றி இம்மன்னனுக்குச் சொல்லப்பட்டது.
7. மதியெறிந்து-சந்திரனை வீசி. வல்லேற்ற வான் - வலிய இடியை உடைய மேகம். தூங்கும்பதி - வானத்தில் நிலைகொண்டலைந்த ஊர்கள். அதனை ஒரு சோழன் வெற்றி கொண்டான். அதனால் தூங்கெயிலெறிந்த தொடித் தோட்செம்பியன் எனப்பட்டான். அவ்வெற்றி இம்மன்னனுக்குச் சொல்லப்பட்டது. உதியர் - சேரர்.
8. இடப்புண்ட - பெயர்க்கப்பட்ட. பேரிஞ்சி வஞ்சியில் - பெரிய மதிலையுடைய வஞ்சி என்னும் தம் ஊரில். கடப்ப முது முரசம் - கடம்ப மரத்தால் செய்யப்பட்ட பழைய முரசம். இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதன் கட-ற் சென்று கடற்கொள்ளை செய்து தொல்லை கொடுத்த பகைவரது காவல் மரமாகிய கடம்ப மரத்தை வெட்டிச் செய்த முரசம் இது. கொடுப்ப - இவன் கொடுத்தலால்.
9. தரைகொண்ட - (இவன் கொடுத்தலால்) தம் நாட்டை மீண்டும் பெற்றுக் கொண்ட (மாற்றரசர்) தம் சென்னி - தம் தலையால். பொன்னிக் கரை கண்ட - காவிரிக்கு மண் சுமந்து

கரை கட்டினர் (அவ்வாறு வெற்றியைக் கொண்ட சோழன்) சோழனிடம் தோற்ற அரசர் தம் தலைமீது மன் சுமந்து காவிரிக்குக் கரை கட்டினர் என்பது கருத்து.

10. சரதம் - வாய்மை. பவித்திரம் - தூய்மை. சரத பவித்ர விசயப் படை - உண்மையும் தூய்மையும் உடைய வெற்றியைத் தரும் மழுவாகிய ஆயுதப்படை. கவித்த அபிடேகம் - சூட்டிய கிரீடத்தை. தவித்துலகில் - தவித்த உலகில் என்றதன் விகாரம். அரசருடைய கொடுமையால் உலகம் தவித்தது என்பது கருத்து.

11. மூவெழுகால் - இருபத்தோரு தலைமுறை. எக்கோக்களையும் - எவ்வளவு பெரிய அரசர்களையும். பரசுராமர் தாம் வென்ற நாடுகளையும் அந்நாட்டு அரசர் முடிகளையும் காசிவருக்குக் கொடுக்க அவர் பரம்பரையில் வந்த சோழருக்கு அவை உரிமையாயின. பரசுராமர் இருபத்தோரு தலைமுறை அரசர்களை வென்றவர். அவனி - நாடுகள்.

12. வரப்பு மலை - எல்லையாகிய மேருமலை. தாவிச் சூழ்வர - தாவிச் சுற்றி வருதற்கு. ஆயிரங்கண் பரப்புமொரு வேங்கை என்றது இந்திரனாகிய பு-க் கொடியை. பு-யெனக் கொடியில் இந்திரனை வைத்தவர்கள் சோழர்கள். நின்று புரக்க - நிலைபெற்றுக் காக்க.

13. ஊடு அம்பரம் அடங்க - இடையே உள்ள ஆகாயம் அடங்கும்படியாக. அளாவ (ஆகாயம் வரை) செல்ல அண்டகூடம் - அண்டங்கள். பொருவும் - ஒத்திருக்கும். கூடல் - காவிரிப்பூம்பட்டினம்.

14. பெருமாள் - அரசர். அரசரைத் திருமால் எனச் சொல்வது மரபு. 'திருவடை மன்னரைக் காணில் திருமாலைக் கண்டேனே' என்பர் - எனவே பெருமாள் என்பது சோழ மன்னனைக் குறித்தது என்க. (அனைவரையும் ஆள்பவராகிய). இராசராசசோழன். சிற்றரசர் - முன்போகப் பின் வருவான். இருங்கடல் - பெரிய கடல். உலா வந்த அரசனைக் காணுதற்குச் சூழ்ந்த பெண்கள் தமக்குள்ளே வில்லைப் பாருங்கள், வாள் பாருங்கள், முரசும் பாருங்கள், முடி பாருங்கள், கொடி பாருங்கள் என்று ஆரவாரமிடும் அழகினைக் காண்க.

இலக்கணம்

1. வாயிலும் மாளிகையும் - எண்ணும்மை. எம்மருங்கும் - முற்றும்மை.
2. மாடமும் ஆடரங்கும் - எண்ணும்மை. செய்குன்று, ஆடரங்கு - வினைத்தொகைகள். சுற்றிய பாங்கர் - பெயரெச்சம்.
3. மயங்கி, பிணங்கி வணங்கி, உயங்கி - வினையெச்சங்கள்.
4. செற்ற சிலை - பெயரெச்சம். காணீர் - ஏவல் வினைமுற்று
6. சோணாடு - சோழநாடு என்பதன் மருஉ மொழி. விட்டவாள் - பெயரெச்சம்.
7. மதியெறிந்து, வானெறிந்து - இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகைகள். தூங்கும் பதி - செய்யும் என்னும் வாய்பாட்டுப் பெயரெச்சம்.
8. பேரிஞ்சி, முது முரசம் - பண்புத்தொகைகள்.
9. போர் முரசம் - ஏழாம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன் தொக்க தொகை. தரை - ஆகுபெயர் (ஆளப்பெறும் நாட்டிற்கு ஆகிவந்தது)
10. படைப் பரசுராமன் - இரண்டாம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன் தொக்க தொகை.
11. பொருவுங் குடை, வரும் பெருமாள் - செய்யுள் என்னும் வாய்பாட்டுப் பெயரெச்சங்கள்.
12. ஓங்கியுயர் - ஒருபொருட் பன்மொழி
13. உயரண்டம் - வினைத் தொகை.

- ❖ ஆசிரியர் பெ. சுந்தரம் பிள்ளை
- ❖ நாடகத்தமிழ் நூல்களுள் தலையாய சிறப்பினையுடையது.
- ❖ நடிப்புச் செவ்வியம் இலக்கியச் செவ்வியம் ஒருங்கே அமையப் பெற்றது.
- ❖ இந்நாடகம் லிட்டன் பிரபு என்பார் ஆங்கிலத்தில் எழுதிய இரகசிய வழி என்ற நூலைத் தழுவி அமைந்தது.
- ❖ எனினும் இது வழிநூல் என்னாது முதல் நூல் எனவே கொள்ளப்பெறும் சீர்மையுடையது.
- ❖ ஐந்து அங்கங்களையும் இருபது காட்சிகளையும் கொண்டு விளங்குகிறது.
- ❖ இடையே சிவகாமி சரிதம் என்னும் துணைக் கதை ஒன்றும் இடம் பெற்றுள்ளது.

மதுரையை ஆண்ட பாண்டிய மன்னன் ஜீவகன். பளிங்குபோல் கள்மற்ற உளத்தினன். ஆயினும் வஞ்சக அமைச்சன் குடலினின் சூழ்ச்சிகளுக்கு ஆட்படுகிறான். ஆவனடைய பழம்பதியாகிய மதுரையைவிட்டுத் திருநெல்வேலியிலே கோட்டையமைத்துத் தங்குகிறான். புதிய கோட்டை வ-மையற்றதாக இருப்பதனையும் பகைவர் வந்து தாக்குவாராயின் விரைவில் வீழ்ந்து விடும் என்பதனையும் உணர்ந்த சுந்தர முனிவர் தமக்கு ஓர் அறையை வேண்டிப் பெற்று அதன் வழியே சுரங்கப்பாதை ஒன்று அமைக்கிறார். ஜீவகனின் ஓரே மகன் மனோன்மணி, சேர நாட்டரசன் புருடோத்தமனைக் கனவில் கண்டு காதல் வயப்படுகிறார். அவனுடைய ந-வினைக் கண்ட சுந்தரமுனிவர் மனோன்மணிக்கு விரைவில் திருமணம் நிகழ்த்துதல் வேண்டும் என்றும் சேரமன்னனே அவளுக்கு ஏற்றவன் என்றும் அவனுக்குத் தூதுபோக்குக என்றும் ஜீவகனைப் பணிக்கிறார். குடலனுடைய தலைமீட்டினால் அவன்மகன் பலதேவனே சேரனிடம் தூது செல்லுகிறான். பலதேவனுடைய முறையற்ற பேச்சால் சினம் கொண்ட சேரன் பாண்டிய நாட்டின் மீது படையெடுத்து வருகிறான். போரெதிர் கொள்ள ஜீவகன் தன் படையினர்களுக்கு உரைக்கும் வீரவுரையே நமது பாடப்பகுதி.

ஜீவகன் வீரவுரை

காஸம் - காலை - படையயில்களம். மாந்தர் - ஜீவகவமுதி - வீரர்கள்

ஜீவகன் - அந்தணர் வளர்க்குஞ் செந்தழல் தன்னிலும் நாட்டிப் மானமுள் மூட்டிய சினத்தீ அன்றோ வானோர்க் கென்றுமே உவப்பு! வந்தவிக் கயவாநுஞ் சிந்தையிற் கொளுத்திய வெந்தழற் கவரே இந்தனம் ஆகுக!

வீரர்கள் - ஆகுக! ஆகுக!

ஜீவகன் - இன்றுநீர் சிந்தும் இரத்தமோர் துளியும் நின்றுகம் பலவும் நிகழ்த்துமே இந்தப் பாண்டியர் உரிமை பாராட்டும் பண்பினர் தீண்டன்மின் திருந்தலீர் அவர்தம் செருக்கு சுதந்தரம் அவர்க்குயிர். சுவாசமற் றன்று நினையுமின் நன்றாய்க் கனவினு மிதனை எனமுர சறையுமே எத்திசை யார்க்கும்! இத்தனிப் போரில்நீர் ஏற்றிடுங் காயம் சித்தங் களித்துச் செயமா துமக்கு முத்தமிட் டளித்த முத்திரை யாகி எத்தனை தலைமுறைக் கிலக்காய் நிற்கும்!

வீரர்கள் - ஜே!ஜே!!

ஜீவகன் - போர்க்குறிக்க காயமே புகழின் காயம் யார்க்கது வாய்க்கும் ஆ! ஆ! நோக்குமின் அனந்தந் தலைமுறைவருந்தனி மாக்கள் தினந்தினந் தாமனு பவிக்குஞ் சுதந்தரம் தந்ததம் முன்னோர் நொந்த புண்ணெண்ணிச் சிந்தையன் புருகிச் சிந்துவர் கண்ணீர் என்றா லப்புண் இரந்துகோட்ட டக்கது அன்றோ அறைவீர் அய்யோ அதுவும் புண்ணோ புகழின் கண்ணே எவரே புண்படா துலகிற் புகழுடம் படைந்தார். புகழுடம் பன்றியில் விகழுடம் போமெய் கணங்கணந் தோன்றிக் கணங்கணம் மறையும் பிணம்பல இவரெலாம் பிறந்தா ரென்பவோ!

-பேராசிரியர் பெ. சுந்தரம்பிள்ளை

அருஞ்சொற்பொருள்

செந்தழல் - வேள்வியில் மூட்டுகிறநெருப்பு. வானோர் - தேவர்கள் நாட்டபிமனம் - நாட்டுப்பற்று. இந்தனம் - விறகு. உகம் - யாழ். (ஊழி) திருந்தலீ - பகைவர்களே. சவாசம் - மூச்சுக்காற்று. இங்கே உயிர்பிழைத்திருப்பது. செயமாது - (வசியலட்சுமி) வெற்றித்திருமகள். இலக்காய் - குறியாய். அடையாளமாய், போர்க்குறிக்காயம் - போரில் ஈடுபட்டதன் அடையாளமாகியுள்ள புண். புகழின் காயம் - புகழடம்பு. அனந்தம் - முடிவற்றது. இரந்து கோட்டக்கது - விரும்பிக் கையேந்திநின்ற பெறத்தக்கது. அறைவீர் - உரைப்பீர். புகழின்கண் - புகழின் அடையாளம். இகழுடம்பு - (நோய், வறுமை முதலியவற்றால் பிணிக்கப்பட்டுத் துன்பத்திற்காளாகி மறையும்) இகழத்தக்க உடம்பு.

இலக்கணம்

செந்தழல், வெந்தழல் - பண்புத்தொகைகள். ஆகுக - வியங்கோள் வினைமுற்று. ஆகுக ஆகுக - அடுக்குத் தொடர். தீண்டன்மின் - முன்னிலைப் பன்மை ஏவல் வினைமுற்று. போர்க்குறி- ஏழாம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன்தொக்க தொகை. கணங்கணம் - அடுக்குத்தொடர். என்பவோ - ஓகாரம் வினா.

பாஞ்சாலி சபதம்

- ❖ எழுதியவர் - பாரதியார்
- ❖ பாஞ்சாலி சபதம் இரு பாகங்களை கொண்டது
- ❖ இக்குறுங்காவியத்தில் பாரத்தாயைப் பாஞ்சாலியாக உருவகப்படுத்தி இக்கதை மாந்தர் வழி நாட்டுப்பற்றையும், விருதலை வேட்கையையும் ஊட்டியுள்ளார்.
- ❖ இது சூழ்ச்சிச் சுருக்கம், சூதாட்டச் சுருக்கம், அடிமைச்சுருக்கம், துகிலுரிதல் சுருக்கம், சபதச் சுருக்கம் என்று 5 சுருக்கங்களையும் 412 பாடல்களையும் கொண்டது.
- ❖ சிந்து என்னும் பா வகையில் இயற்றப்பட்டதாகும்.

முன்கதைச் சுருக்கம் -

இந்திர மாநகரை ஆண்டுவந்த பாண்டவர், மண்டபம் ஒன்றைக் கட்டி, அதில் வேள்வி நடத்தினர். அவ்வேள்வியில் கலந்துகொண்ட பேராசர்களும் சிற்றரசர்களும் அன்பளியுடன் வழங்கியதனைக் கண்டு பொறாமையடைந்தான் அத்தினாபுர மன்னன் துரியோதனன். மேலும் துரியோதனன், பாஞ்சாலியின் நகைப்புக்கும் ஆளானதனால், பாண்டவர் வாழ்வை எப்படியாவது அழிக்கவேண்டும் என எண்ணினான். அதற்காகத் துரியோதனன், தன் மாமன் சகுனியின் உதவியை நாடினான். சகுனி, “நாமும் ஒரு மண்டபம் அமைத்து, அதனைக் காண்பதற்குப் பாண்டவரை அழைப்போம். தருமனைச் சூதாடச் செய்து, நாம் நினைத்ததை முடிப்போம்” என்றான். இத்திட்டத்திற்குத் துரியோதனின் தந்தை திருதராட்டிரன் முதலில் ஒப்புக் கொள்ளவில்லை. பின்னர், விதியின் வலிமையை எண்ணி ஒப்புக் கொண்டான்.

திட்டத்தின்படி, திருதராட்டிரன் வினைஞர்களை அழைத்து அழிகுய மண்டபம் ஒன்றை அமைக்கச் செய்தான். அம்மண்டபத்தைக் காண, பாண்டவரை அழைத்து வருமாறு தம்பி விதுரனைத் தூதுவிட்டான். விதுரனைத் தூதுவிடல், தூது சென்ற விதுரன் பாண்டவரின் நாட்டுவளங் கண்டு மகிழ்தல், பாண்டவர் விதுரனை எதிர்கொண்டு வரவேற்றல் ஆகிய நிகழ்வுகள் இப்பாடப் பகுதியில் இடம்பெற்றுள்ளன.

விதுரனைத் தூதுவிடல்

1. தம்பி விதுரனை மன்ன னழைத்தான்.
தக்க பரிசுகள் கொண்டினி தேகி,
எம்பியின் மக்க ளிருந்தர சாரும்
இந்திர மாநகர் சார்ந்தவர் தம்பால்
“கொம்பினை யொத்த மடப்பிடி யோடும்
கூடியிங் கெய்தி விருந்து களிக்க
நம்பி யழைத்தனன் கௌரவர் கோமான்
நல்லதோர் நுந்தை” யெனவுரை செய்வாய்

பொருள்- மன்னன் திருதராட்டிரன் தன்தம்பி விதுரனை அரண்மனைக்கு அழைத்தான். பாண்டுவின் மக்கள் ஆட்சிசெய்யும் இந்திர மாநகருக்குத் தக்க பரிசுகளுடன் சென்று. பாஞ்சாலியோடு பாண்டவரைத் தாம் விருந்துக்கு அழைத்த செய்தியை அவர்களிடம்கூறி, அழைத்து வருமாறு பணித்தான்.

சொற்பொருள்- எம்பி - என் தம்பி. மடப்பிடி - பாஞ்சாலி. களிக்க - மகிழ். கோமான் - அரசன் (திருதராட்டிரன்). நுந்தை - நும் தந்தை.

இலக்கணக்குறிப்பு- மாநகர் - உரிச்சொற்றொடர். சார்ந்தவர் - வினையாலணையும் பெயர். நுந்தை - நும் தந்தை என்பதன் மருஉ.

2. அண்ணனிடம் விடைபெற்று விதுரன் சென்றான்
அடவிமலை யாரெல்லாம் கடந்து போகித்
திண்ணமுறு தடந்தோளும் உளமுங் கொண்டு
திருமலியப் பாண்டவர்தா மரசு செய்யும்
வண்ணமுயர் மணிநகரின் மருங்கு செல்வான்
வழியிடையே நாட்டினுறு வளங்க ணோக்கி
எண்ணமுற லாகித்த னிதயத் துள்ளே
மினையபல மொழிகூறி மிரங்கு வானால்.

பொருள் - தன் தமையனாகிய திருதராட்டிரனிடம் விதுரன் விடைபெற்றான். காடு, மலை, ஆறு ஆகியவற்றையெல்லாம் கடந்து, வலிமைக்க தோளும் மனவறுதியும் கொண்ட பாண்டவர்கள் ஆட்சியுடைய செழிப்புமிக்க அழகிய நகரை நோக்கிச் சென்றான். செல்லும் வழியெல்லாம் நாட்டின் மிகுந்த வளங்களைக் கண்டு, தன் எண்ணத்தில் இருந்தி, உள்ளம் நெகிழ்ந்து, அந்நாட்டின் எதிர்காலம் கருதி இரக்கப்பட்டான்.

சொற்பொருள் - அடவி - காடு. தடந்தோள் - வலியதோள். மணிநகர் - அழகிய நகரம். மருங்கு - பக்கம்.

இலக்கணக்குறிப்பு - அடவிமலையாறு - உம்மைத்தொகை. கடந்து - வினையெச்சம். தடந்தோள் - உரிச்சொற்றொடர்.

பகுபத உறுப்பிலக்கணம் - கடந்து - கட(ந்)ந்(ந்)துஉ.

3. நீலமுடி தரித்தபல மலைசேர் நாடு,
நீரமுத மென்பாய்ந்து நிரம்பு நாடு,
கோலமுறு பயன்மரங்கள் செறிந்து வாழும்
குளிகாவஞ் சோலைகளுங் குலவு நாடு,
ஞாலமெல்லாம் பசிமின்றிக் காத்தல் வல்ல
நன்செய்யும் புன்செய்யும் நலமிக் கோங்கப்
பாலடைய நறுநெய்யுந் தேனு முண்டு
பண்ணவர்போல் மக்களெல்லாம் பயிலு நாடு.

பொருள் - நீலநிற மேகங்கள் தவழ்கின்ற பல மலைகளைக் கொண்ட நாடு. அம்மலைகளிலிருந்து வருகின்ற அருவி நீரானது அமுதமாகப் பாய்ந்து வளஞ் செய்கின்ற நாடு. அழகு மிக்க பயந்தரு மரங்கள் நிறைந்த குளிர்த காடுகளும், பூக்கள் நிறைந்த சோலைகளும் கலந்திருக்கின்ற நாடு. உலகில் வாழ்கின்ற மக்களைப் பசிமின்றிக் காப்பதற்கு ஏற்ற நன்செய், புன்செய் பயிர்கள் செழித்து வளம்சேர்க்கின்ற நாடு. பாலாடை, நறுமண நெய், தேன் ஆகியவற்றை உண்டு தேவர்கள்போல் மக்கள் மகிழ்ந்திருக்கின்ற நாடு.

சொற்பொருள் - கோலமுறு - அழகுமிக்க. செறிந்து - அடர்ந்து. கா - காடு. குலவு - விளங்கும். ஞாலம் - உலகம். பண்ணவர் - தேவர்.

இலக்கணக்குறிப்பு - பாலாடையும் நறுநெய்யும் தேனும் - எண்ணும்மை. நீலமுடி, நன்செய், புன்செய் - பண்புத்தொகைகள். பாய்ந்து, செறிந்து - வினையெச்சங்கள். ஞாலமெல்லாம், மக்களெல்லாம் - எல்லாம் என்பதன் தொகுத்தல் விகாரம். காத்தல் - தொழிற்பெயர்.

4. பேரமுதம் பெருந்தொழிலும் பிறங்கு நாடு
பெண்களெல்லாம் அரம்பையர்போ லொளிநு நாடு
வீரமொடு மெய்ஞ்ஞானத் தவங்கள் கல்வி
வேள்வியெனு மிவையெல்லாம் விளங்கு நாடு

சோமுதற் புன்மையெதுந் தோன்றா நாடு
தொல்லுலகின் முடிமணிபோல் தோன்று நாடு
பாரதீதந் நாட்டிலே நாச மெய்தப்
பாவியேன் துணைபுரியும் பான்மை யென்னே!

பொருள்- சிறப்புமிக்க அறச்செயல்களாலும் பெருமைமிகு தொழில் வளத்தாலும் சிறப்புற்ற நாடு. பெண்கள், தேவமகளிர் போல் ஒளிக்கின்ற நாடு. வீரம், மெய்யறிவு, தவம், கல்வி, வேள்வி ஆகிய இவையனைத்தும் நிறைந்த நாடு. நெறி பிறழ்ந்த செயல்கள் இந்நாட்டில் இல்லாத காரணத்தால் பழைமையான இவ்வுலக மக்களுக்கு மணிமுடிபோல் தோன்றுகின்ற நாடு. இத்தகைய பாண்டவர் நாடு அழியும் பாவச்செயலுக்கு தானும் துணைபுரிய நேர்ந்ததை எண்ணி விதூரன் வருந்தினான்.

சொற்பொருள்- அரம்பையர் - தேவமகளிர். ஞானம் - அறிவு. புன்மை - இழிந்த தன்மை.

இலக்கணக்குறிப்பு- தொல்லுலகு - பண்புத்தொகை.

5. விதூரன் வருஞ்செய்தி தாஞ்செவி யுற்றே
வீறுடை யைவ ருளமகிழ் பூத்துச்
சதுரங்கச் சேனை யுடன்பல பரிசம்
தாளமு மோமுந் தாங்கொண்டு சென்றே
எதிர்கொண் டழைத்து மணிமுடி தாழ்த்தி,
ஏந்தல் விதூரன் பதமலர் போற்றி
மதுர மொழியிற் குசலங்கள் பேசி
மன்ன னொடுந்திரு மாளிகை சேர்ந்தார்.

பொருள்- விதூரன் வருகின்ற செய்தியைக் கேட்ட பாண்டவர் ஐவரும் பெருமகிழ்ச்சி அடைந்தனர். நால்வகைப் படைகளுடன் பல பரிசுகளும் கொண்டு மோளதாளத்துடன் விதூரனை எதிர்கொண்டு அழைத்து மணிமுடி தாழ்த்திச் சிறப்புக்குரிய அவரது திருவடி மலர்களை வணங்கினர். இனிய மொழியில் நலம் கேட்டனர். மன்னர்குலத் தோன்றலான விதூரனை அழைத்துக்கொண்டு தம் அரண்மனைக்குச் சென்றனர்.

சொற்பொருள்- வீறு - வலிமை. சதுரங்கச்சேனை - நால்வகைப் படைகள். மதுரமொழி - இனிய மொழி. குசலங்கள் பேசி - நலன் கேட்டல்.

இலக்கணக் குறிப்பு- தாளமும் மோமும் - எண்ணும்மை. பதமலர் - உருவகம்.

குயில் பாட்டு - பாரதியார்

பாரதியார்--

- ❖ தூத்துக்குடி மாவட்டத்து எட்டயபுரத்தில் சின்னசாமி ஜயருக்கும் இலக்குமி அம்மையாருக்கும் மகனாகப் பிறந்தவர்.
- ❖ அடிமைப்பட்டுக் கிடந்த இந்தியாவில் வீறு கொண்டெழுந்த விடுதலை வேட்கைக்குத் தம் கவிதைகளால் உரம் எட்டியவர்.
- ❖ தேசியகவி என்றும் மகாகவி என்றும் போற்றப்பட்டவர்.
- ❖ இந்தியா, விஜயா என்ற இதழ்களை வெளியிட்டுக் கட்டுரைகளாலும் கருத்துப் படங்களாலும் ஆங்கிலேய ஆட்சியாளர்களைத் திணைச் செய்தவர்.
- ❖ சுதேசமித்திரன் இதழாசிரியர்.

காணப் பறவை கலகலெனு மோசையிலும்
காற்று மரங்களிடைக் காட்டு மிசையினிலும்
ஆற்றுநீ ரோசை அருவி யொலியினிலும்
நீலப் பெருங்கடலெந் நேரமுமே தானிசைக்கும்
ஓலத் திடையே யுதிக்கும் இசையினிலும்
மாறுபடப் பெண்கள் வளருமொரு காதலனால்
ஊனுருகப் பாடுவதில் ஊறிடுந்தேன் வாரியிலும்
ஏற்றநீர்ப் பாட்டி னிசையினிலும் நெல்லடிக்கும்
கோற்றொடியார் குக்குவெனக் கொஞ்சும்
இசையினிலும்
சுண்ண மிடிப்பார்தம் சுவைமிகுந்த பண்களிலும்
பண்ணை மடவார் பழகுபல பாட்டினிலும்
வட்டமிட்டுப் பெண்கள் வளைக்கரங்கள் தாமொக்கக்

கொட்டி மிசைத்திடுமோர் கூட்டமுதப் பாட்டினிலும்
வேயின் குழலோடு வீணை முதலாமனிதர்
வாயினிலும் கையினிலும் வாசிக்கும் பல்கருவி
நாட்டினிலும் காட்டினிலும் நாளெல்லாம் நன்றொக்கும்
பாட்டினிலும் நெஞ்சைப் பறிகொடுத்தேன்
பாவியேன்....

உலகம் இசையால் நிரம்பியிருக்கிறது. இசையென்பது அரங்குகளில் இசைக்கப்படும் செவ்வியல் இசைமட்டுமன்று. ஏட்டில் எழுதப்படாமலும் கருவிகளால் இசைக்கப்படாமலும் காற்று முழுதும் கலந்திருப்பதும் இசைதான். வாய்மொழி இலக்கியமாய் மக்கள் இலக்கியமாய்ப் பரவிக் கிடக்கும் இசைத்தமிழ் தொட்ட இடமெல்லாம் தட்டுப்படுவது உண்டு. அந்த இசையின் உருவகமாக நாம் கொள்ளுவது குயில். குயில்பாட்டு என்றபாரதியின் படைப்பில் இசையின் பெருமை பேசப்படுகிறது. பாரதியின் குயில்- இசைமயக்கிலே கட்டுண்டு கிடந்த பகுதி நமது பாடப் பகுதியாகத் தரப்பட்டுள்ளது.

அருஞ்சொற்பொருள்

வாரி - கடல். கோற்றொடியார் - பெண்கள் (உலக்கையைத் தொடியணிந்த கையில் கொண்ட பெண்கள்) குக்குவென - (நெல்-டிக்கும் பெண்கள் செய்யும்) ஓ-க்குறிப்பு. பண்ணை - வயல்வெளி. வேயின்குழல் - புல்லாங்குழல். பண்கள் - இசைப்பாட்டுகள்.

இலக்கணம்

காணப்பறவை - ஏழாம் உருபும் பயனும் உடன் தொக்க தொகை. வளைக்கரங்கள் - இரண்டாம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன் தொக்க தொகை. கலகலென, குக்குவென - இரட்டைக்கிளவி. நீரோசை - ஆறன் தொகை. பெருங்கடல் - பண்புத் தொகை. பாவியேன் - தன்மை ஒருமை வினைமுற்று. பழகு பாட்டு - வினைத் தொகை. வாசிக்கும் கருவி - செய்யுடென வாய்பாட்டுப் பெயரெச்சம்.

சிலேடை அல்லது இரட்டுற மொழிதல்

அழகிய சொக்கநாதர்

- ❖ பிறந்த இடம்- திருநெல்வேலி - தச்சநல்லூர்
- ❖ காலம் - 19-ஆம் நூற்றாண்டு
- ❖ இயற்றிய நூல்கள்- காந்தியம்மை பிள்ளைத்தமிழ், காந்தியம்மை அந்தாதி
- ❖ சிறப்பு வாய்ந்தது 'சிலேடைப் பாடல்கள் முத்துசுவாமி, பிள்ளை மீது காதல்.'
- ❖ ஒரு சொல்லோ தொடரோ இரண்டு பொருள் தருமாறு பாடுதல் 'இரட்டுற மொழிதல்'. இதனை 'சிலேடை' எனவும் கூறுவர்.

மரமும் பழைய குடையும்

பிஞ்சு கிடக்கும் பெருமழைக்குத் தாங்காது
மிஞ்ச அதனுள் வெயில்ஓடும் - தஞ்சம்என்றோர்
வேட்டதுஅருள் முத்துசுவா மித்துரைரா சேந்திராகேள்!
கோட்டுமரம் பீற்றல் குடை - அழகிய சொக்கநாதப் புலவர்

காளமேகப்புலவர் (கவி காளமேகம்)

- ❖ ஊர் எண்ணாயிரம் (விழுப்புரம்)
- ❖ பெயர்க்காரனம் - கார்மேகம் மழை பொழிவதைப் போல் கவிதைகள் பாடும் ஆற்றல் பெற்றிருந்ததால் இப்பெயர் பெற்றார்.
- ❖ இருபொருள் அமைய நகைச்சுவையுடன் பாடுவார்
- ❖ சிலேடையாகப் பாடுவதில் வல்லவர்
- ❖ சமயம் வைணவராக இருந்து சைவத்திலிருந்து மாறியவர்
- ❖ இரட்டைப்புலவர்கள் இவரை 'ஆசு கவியா ல்கில வுலகெங்கும் வீசுபுகழ்க் காளமேகம்' எனப் பாராட்டியுள்ளனர்.

நாட்டுப்புற பாடல்

- ❖ ஏட்டில் எழுதாக்கவிதைகள்
- ❖ புராணங்கள், மரபுக்கதைகள், பழமொழிகள், விடுகதைகள், நம்பிக்கைகள், பழக்க வழக்கங்கள், நாட்டுப்புறப் பாடல்கள், கதைப் பாடல்கள், இசை, நடனம், வழிபாடுகள், சடங்குகள், விழாக்கள், மாயமந்திர விததைகள், பில்லி சூனியம், கலைகள், கைத்தொழில்கள் ஆகியவற்றை ஆராய்வதை நாட்டுப்புறவியல் எனலாம்.
- ❖ வாய்வழியாகப் பரவுதல் (It is oral)
- ❖ மரபு வழிப்படுதல் (It is traditional)
- ❖ பல்வேறுவடிவங்களாய்த் திரிபடைதல் (It exists in different versions)
- ❖ ஆசிரியர் இல்லாமை (It is usually anonymous)
- ❖ ஒருவித வாய்ப்பாட்டுக்குள் அடங்குதல் (It tends to become formalized)

விடிவெள்ளி நம்விளக்கு - ஐலசா
 விரிகடலே பள்ளிக்கூடம் - ஐலசா
 அடிக்கும் அலையே நம்தோழன் - ஐலசா
 அருமைமேகம் நமதுகுடை - ஐலசா
 காயும் ரவிச்சுடர் கூரை - ஐலசா
 கட்டுமரம் வாழும் வீடு - ஐலசா
 பின்னல்வலை அரிச்சுவடி - ஐலசா
 பிடிக்கும் மீன்கள் நம்பொருட்கள் - ஐலசா
 மின்னல் இடிகாணும் கூத்து - ஐலசா
 வெண்மணலே பஞ்சமெத்தை - ஐலசா
 முழுநிலாதான் கண்ணாடி - ஐலசா
 மூச்சடக்கி நீந்தல் யோகம் - ஐலசா
 தொழும் தலைவன் பெருவானம் - ஐலசா
 தொண்டு தொழிலாளர் நாங்கள் - ஐலசா

பொருள்- மீனவர்களாகிய எங்களுக்கு விடிவெள்ளித்தான் விளக்கு. பரந்த கடலே படிக்கும் பள்ளிக்கூடம். கடலாலையே எங்களுக்கு உற்றதோழன். மீன்பிடி வலையே நாங்கள் படிக்கும் நூல். கட்டுமரமே வாழும் வீடு. காயும் கதிரே எங்கள் வீட்டுக் கூரை. தோன்றும் மேகமே நல்ல குடை. பிடிக்கும் மீன்களே எங்கள் பொருள்கள். இடியும் மின்னலும் பாரக்கும் கூத்து. வெண்மணலே படுத்துறங்கும் பஞ்ச மெத்தை. முழுநிலவே முகம் பாரக்கும் கண்ணாடி. மூச்சடக்கி நீந்துதலே எங்கள் வழிபாடு. நாங்கள் வணங்கும் தலைவன் பெருவானம். நாங்கள் அவனுக்குத் தொண்டு செய்யும் தொழிலாளர்கள்.
சொற்பொருள்- விரிகடல் - பரந்த கடல். காயும் ரவிச்சுடர் - சுட்டெரிக்கும் சூரியக் கதிர். யோகம் - வழிபாடு.

சித்தர்கள்

- ❖ சித்துக்களைச் செய்ய வல்லவர்கள் சித்தர்கள்
- ❖ சித்துக்கள் எட்டு வகைப்படும்
 இவற்றை அட்டமா சித்திகள் என்பர்
 அவை -
 1. அணிமா - உடலைச் சிறிதாக்கிக் கொள்ளும் திறம்
 2. மகிமா - உடலைப் பெரிதாக்கிக் கொள்ளும் திறம்
 3. கிரிமா - கிரிபூர்மலை போன்று உடலைத் திடமாக்கிக் கொள்ளும் திறம்
 4. இலகிமா - இலகுநீலேசானது உடலைப் பஞ்சு போல் இலேசாக்கிக் கொள்ளும் திறம்.
 5. பிராப்தி - எதையும் நினைத்த மாத்திரத்தில் அடையும் திறம்.
 6. பரகாபியம் - பரநீபிற. பிறர் உடலில் புகுந்து வெளியேறும் திறம்.

7. ஈசத்துவம் - ஒன்றனை, அல்லது ஒரு செயலை உருவாக்கி (படைத்தல்) பாதுகாத்து (காத்தல்) நிறைவு செய்யும் (அழிக்கும்) திறம்.
8. வசித்துவம் - உலக உயிர்களைத் தன்வயப்படுத்தி தன் ஆளுகைப்படி நடக்கச் செய்யும் திறம்.
- ❖ அட்டமா சித்துகளிலும் வல்ல சித்தர்களுக்குச் சாதிமத பேதமில்லை.
- ❖ ஆண்-பெண், மேல்-கீழ் என்னும் வேறுபாடுகள் இல்லை.
- ❖ சித்தர்கள் பதினெண்மர் (18)
- ❖ சித்தர்களுள் திருமூலர் முதன்மையானவர்.
- திருமூலர் - திருமந்திரம் இயற்றினார்
- சிவவாக்கியர் - இவர் பாடிய பாடல்கள் 520 யோக சித்தர். இவரது பாடல்கள் சிந்தனையையும் தெளிவையும் தர வல்லன.
- ஞானவையார் - ஞானக்குறள் பாடினார். வீடு பேறு பற்றி கூறினார்.
- பட்டினத்தார் - பட்டினத்தார் நிலையாமையினை உணர்ந்த யோகி ஆவார்
- பத்திரகிரியார் - துளுவ நாட்டு மன்னர் பட்டினத்தாரைக் கழுவேற்ற முயன்றபோது தோற்றார். பட்டினத்தார்க்கே அடிமையாகி அரச இன்பங்களைத் துறந்தார். இவரது பாடல்கள் பத்திரகிரியார் புலம்பல் எனப்படும்
- பாம்பாட்டிச் சித்தர் - பாம்பு வடிவாக மண்டலித்து உள்ள குண்டலினி சக்தியை எழுப்பி அதன் மூலம் ஆன்ம தரிசனம் பெற இயலும் என்பது இவரது கொள்கை. ஆடு பாம்பே எனப் பாடியதால் பாம்பாட்டிச் சித்தர் எனப்பட்டார். கொங்கு நாட்டு மருதமலையில் வாழ்ந்தார் என்பர்.
- இடைக்காட்டுச் சித்தர் - கோனார் என வழங்கப்படும் இடையர்களுக்கும், ஆடுமாடுகளையும் முன்னிறுத்திப் பாடியதால் இவருக்கு இப்பெயர் என்பர். இடைக்காடு என்னும் ஊர் இவர் ஆதலால் இப்பெயர் என்றும் கூறுவர். கொங்கணச் சித்தரின் சீடர்
- அகப்பேய்ச் சித்தர் - அலையும் மனத்தைப் பேய் என உருவகித்தால் இவருக்கு இப்பெயர். பேய்ப் மனத்தைப் பெண்ணாக விளித்துப்பாடுகிறார்.
- குதம்பைச் சித்தர் - குதம்பை என்பது காதணி குதம்பை அணிந்த பெண்களை முன்னிலைப்படுத்திப் பாடியதால் இவருக்கு இப்பெயர்.
- காடுவெளிச் சித்தர் - வாக்கு மனம் கடந்த பர வெளியைக் காடுவெளி எனப்பாடியதால் இவருக்கு இப்பெயர் பாடியன 34 கண்ணிகள்.
- அழகணிச் சித்தர் - அழகு அணி ஸ்ரீ அழகணி. இவரது பாடல்கள் அழகும் அணிநயமும் மிகுந்து காணப்படுவதால் இவருக்கு இப்பெயர் பாமரர் நாவில் அழகுணிச் சித்தர் என வழங்குவதாயிற்று.
- கொங்கணச் சித்தர் - காலம் கி.பி. 7 கொங்கு நாட்டைச் சேர்ந்தவராதலால் இவருக்கு இப்பெயர். இவர் இரகுவாதம், யோகம், மருத்துவம் பற்றிய நூல்களை எழுதியுள்ளார்.
- சட்டைமுனி - சட்டை முனி ஆயிரத்து இரு நூறு திரிகாண்டம், சர்க்கு வைப்பு, நவரத்தின வைப்பு முதலிய நூல்களை இயற்றியுள்ளார்.
- அகத்தியர் - அகத்தியர் பலர். அகத்தியச் சித்தர், சித்த மருத்துவ முறைகளை வகுத்தவர்களுள் முதன்மையானவராகக் கருதப்படுகிறார்.
- சுப்பிரமணிய சித்தர் - இறைவனை முருகனாகவே காண்கிறார். பல பாடல்களில் முருகனை 'மயில் வீரன்' எனக் குறிப்பிடுகிறார். வேல் முனையைத் தியானம் பண்ணிப் பாயவிட, மனதில் இருந்த அசுரர் கூட்டம் பறந்து போயிற்று என்கின்றார்.
- போகர் - திருமூலரின் மாணாக்கரான காலங்கிராதரின் மாணாக்கர் இவர். போகர் ஏழாயிரம், போகர் திருமந்திரம், நிகண்டு பதினேழாயிரம் முதலான நூல்களை எழுதியுள்ளார்.
- உரோமுனி சித்தர் - இவரது உடலெங்கும் உரோமம் மிகுந்திருந்ததால் இவருக்கு இப்பெயர் காண்பர். உரோம முனி ஞானம், உரோம முனி நூறு, உரோம முனி ஐந்தநூறு, ஐம்புலநூல் ஆகியவை இவரது படைப்புகள்.

- **கருவூர்ச் சித்தர்**- கருவூரில் பிறந்தவராதலால் இவருக்கு இப்பெயர். தஞ்சையில் இராசராசன் கட்டிய கோயிலின் சிவலிங்கத்தை இவர் நிறுவினார் என்பர்.
- **தேரையர்**- மன்னனின் தலைக்குள் இருந்த தேரையை அகற்றியதால் இவருக்கு இப்பெயர். நோய் அணுகாவிதி, பதார்த்த குணசிந்தாமணி, வைத்திய சிந்தாமணி, கலை ஞானம் முதலான நூல்களை இயற்றியுள்ளார்.

சித்தர் பாடல்

வைதோரைக் கூட வையாதே - இந்த
வைய முழுதும் பொய்த்தாலும் பொய்யாதே!
வெய்ய வினைகள் செய்யாதே - கல்லை
விணில் பறவைகள் மீதில் எய்யாதே!

பாம்பினைப் பற்றி ஆட்டாதே - உன்றன்
பத்தினி மார்களைப் பழித்துக் காட்டாதே!

வேம்பினை உலகில் ஊட்டாதே - உன்றன்
விறாப்பு தன்னை விளங்க நாட்டாதே!

போற்றும் சடங்கை நண்ணாதே - உன்னைப்
புகழ்ந்து பலில் புகலல் ஒண்ணாதே!

சாற்றும்முன் வாழ்வை எண்ணாதே - பிறர்
தாழும்படிக்கு நீ தாழ்வைப் பண்ணாதே!

கள்ளவேடம் புணையாதே - பல
கங்கைமீலே உன்கடம் நணையாதே!

கொள்ளை கொள்ள நிணையாதே - நட்புக்
கொண்டு பிரிந்து நீ கோள்முணையாதே!
- காடுவெளிச் சித்தர்

திருமந்திரம்

உடம்பார் அழியின் உயிரார் அழிவர்
திடம்பட மெய்ஞ்ஞானம் சேரவும் மாட்டார்
உடம்பை வளர்க்கும் உபாயம் அறிந்தே
உடம்பை வளர்த்தேன் உயிர்வளர்த்தேனே.

- திருமூலர்

பொருள்- நோய் முதலான காரணங்களால் உடம்பு அழியுமாயின் உயிரும் அழியும். அவ்வாறு அழிந்தால், உறுதிதரும் மெய்யறிவை அடையமுடியாது. ஆகவே, உடம்பை வளர்க்கும் வழிமுறைகளை அறிந்து உடம்பை வளர்த்தேன். அதனால், உயிரை அழிவிலிருந்து காத்தேன்.
சொற்பொருள்- திடம் - உறுதி. மெய்ஞ்ஞானம் - மெய்யறிவு. உபாயம் - வழிவகை.

இரட்சணிய யாத்திரிகம்-எச்.ஏ. கிருட்டினனார்.

இரட்சணிய சரிதப் படலம் - சிலுவைப் பாடு
முன்கதைச் சுருக்கம் -

இறை மகனாகிய இயேசுபெருமான் பெத்தலகேமில் மரியன்னைக்கு மகனாகப் பிறந்தார். குழந்தை இயேசுவை, ஏரோது மன்னனின் கொடுமையிலிருந்து காப்பாற்றும் பொருட்டுத், தந்தையாகிய சோசப்பும் தாய் மரியன்னையும் குழந்தையோடு எகிப்துக்குச் சென்றனர். ஏரோதுவின் இறப்புக்குப் பின்னர், அவர்கள் இசுரேலுக்குப் பக்கத்திலுள்ள நாசரேத்திற்கு வந்தனர். இயேசு, யூதேய காட்டிலிருந்த புனித யோவானிடம் திருமுழுக்குப் பெற்றார். அவர் பல்வேறு புதுமைகளைப் புரிந்தார். மக்களுக்கு ஞானத்தை ஊட்டினார். அவர் பன்னிரு சீடர்களைக் கொண்டிருந்தார். பன்னிரு சீடர்களுக்கும் அறிவுரையும் கட்டளையும் வழங்கினார்.

இயேசுவின் புகழ் மென்மேலும் பரவியது. போறாமை கொண்டவர்களின் சூழ்ச்சியில் சிக்கிய யூதாசு என்னும் சீடர் இயேசுவைக் காட்டிக் கொடுத்தார். இயேசு, யூதேய மரபுகளை மீறினார் எனப் பொய்க் குற்றஞ் சாட்டி, பிலாத்து மன்னன் மரணதண்டனை விதித்தான். கொலையாளிகள் இயேசுவின் தோள்களில் சிலுவையினைச் சுமத்தித் துன்புறுத்திக் கல்வாரிமலைக்குக் கொண்டு சேர்த்தனர்.

யூதர்கள் இயேசுநாதரைச் சிலுவையில் அறைதல்
ஈண்டினியான் புகல்வதென்ன? எம்பெருமான் திருமேனி தீண்டினார். சிலுவையொடு சேர்த்தினர். செங்கையிலும் காண்டகுசே வடிமீலும்வெவ் விருப்பாணி கடாவினர். நீண்டசிலுவையையெடுத்து நிறுத்தினார் நிலங்கீண்டு.

பொருள்- யூதர்கள், இயேசுநாதரின் இருகைகளிலும் கால்களிலும் கூர்மையான இரும்பாணிகளை வைத்துச் சிலுவையொடு சேர்த்து அறைந்தனர். பின்னர், அச்சிலுவையை நிலத்தைத் தோண்டி நிறுத்தினர்.

சொற்பொருள்- ஈண்டு - இவ்விடம். புகல்வது - சொல்வது. காண்டகு - காணத்தக்க. இரும்பாணி - இரும்பு ஆணி. கடாவினார் - அடித்தார். கீண்டு - தோண்டி.

இலக்கணக் குறிப்பு- செங்கை, சேவடி, வெவ்விருப்பு - பண்புத்தொகைகள். இரும்பு - வலித்தல் விகாரம்.

பகுபத உறுப்பிலக்கணம்- தீண்டினார் - தீண்டு + இன் + ஆர். கடாவினார் - கடாவு + இன் + ஆர்

குற்றவாளிகளின் நடுவே இயேசுநாதர் மற்றிரண்டு திருடரையும் வலப்புறத்தும் இடப்புறத்தும் செற்றமொடு குருசேற்றிக் கொலைமாக்கள் செயலொழியச் சொற்றமறைத் திருவசனம் துலக்கமுறச் சுருதிமுதல் குற்றவா ளிகளோடு நடுநின்றார் குருகமிசை.

பொருள்- யூதர்கள் சினத்தோடு இரு திருடர்களைச் சிலுவையில் ஏற்றியிருந்தனர். அக்குற்றவாளிகளின் நடுவே மறை முதல்வராகிய இயேசுவை நிறுத்தினர்.

சொற்பொருள்- செற்றம் - சினம். குருசு - சிலுவை. சொற்ற - சொன்ன. துளக்கம் - விளக்கம். சுருதிமுதல் - மறை முதல்வராகிய இயேசுநாதர்.

இன்னா செய்தார்க்கு இனியவே செய்தல்

தன்னிய திருமேனி சதைப்புண்டு தவிப்பெய்திப்

பன்னிய பலபாடு படும்போதும் பரிந்தெந்தாய்!

இன்னதென அறிகில்லார் தாம்செய்வ திவர்பிழையை

மன்னியுமென் றெழிற்கனிவாய் மலர்ந்தார்நம் அருள்வள்ளல்.

பொருள்- இயேசுவின் திருவுடலைச் சிலுவையில் அறைந்ததும், அவர் உடல் சொல்லுதற்கரிய பெருந்துன்புற்றது, மனமோ பதைபதைத்தது. இருப்பினும் இயேசு, “என் தந்தையே! இவர்கள், தாங்கள் செய்வது இன்னதென அறியாமல் செய்கிறார்கள். இவர்தம் பிழையை மன்னித்தருள்வீராக!” என்று வேண்டினார்.

சொற்பொருள்- சதைப்புண்டு - சிதைக்கப்பட்டு. பன்னிய - சொல்லுதற்கரிய. பலபாடு - பல துன்பம்.

இலக்கணக் குறிப்பு- கனிவாய் - உவமைத்தொகை

உண்மைக் கிறித்தவர்

இத்தகைய இரும்பொறையும் மனநலமும் இயைந்தவரே வித்தகனுக் கடித்தொழும்பர் எனத்தகுமெய்க் கிறிஸ்தவார்மற்றித்தகைய குணமில்லரும் கிறிஸ்தவரென் றிசைபெறுதல் செத்தவரைத் துஞ்சினவர் எனவுரைக்கும் சீர்மைத்தால்.

பொருள்- தமக்குத் துன்பம் செய்தவரையும் பொறுத்தருளும் பெருங்குணம் உடையவரே ஆண்டவரின் அடியாராவார். அத்தகையோரே உண்மைக் கிறித்தவராவார். இக்குணம் இல்லாதோர் உண்மைக் கிறித்தவர் ஆகார்.

சொற்பொருள்- இரும்பொறை - பெரும் பொறுமை. வித்தகன் - ஆண்டவன். தொழும்பர் - அடியார். இசைபெறுதல் - புகழ்பெறுதல். துஞ்சினவர் - உறங்கியவர்.

உலக இரட்சகர் இயேசுநாதர்

கீண்டிருப்பு முனையுடலைக் கிழித்துருவி வதைப்புண்டு மாண்டுபடும் போதிவர்க்கு மன்னியுமென் றுரைத்தமொழி ஈண்டிவரே உலகினுக்கோர் இரட்சகரென் றெடுத்துரைக்கும். வேண்டுமோ இனிச்சான்றும் இதவைவிடுத்து வேறொன்றே?

பொருள்- இரும்பு ஆணிகளால் உடலைக் கிழித்துச் சிதைத்தபோதும், இச்செயலைச் செய்தோரை மன்னித்தருளும் ஆண்டவரே என வேண்டிய இயேசுவே உலகைக் காக்க வந்த பெருமானாவார். பகைவர்க்கும் அருளிய இவ்வுயிரிக்கப் பண்பு ஒன்றே இவர் இவ்வுலகைக் காக்க வந்தவர் என்பதற்குப் போதுமான சான்றாகும்.

சொற்பொருள்- கீண்டு - பிளந்து. இரும்புமுளை - ஆணியின் நுனி. வதைப்புண்டு - துன்பமடைந்து. மாண்டுபடும்போது - இறக்கும்நிலையில். இரட்சகர் - காப்பவர்.

யூதர்கள் இழிசொற்களைச் சிலுவையில் எழுதுதல்

மன்றாரும் அருட்சீவ வசனத்தை வன்மறவோர் ஒன்றாகப் பொருள்செய்யார் உடைகளைந்து பங்கிட்டார். குன்றாத நசரேயன் யூதருக்குக் குலவேந்தன் என்றாக டியமான எழுத்திட்டார் சிலுவைமீசை

பொருள்- யூதர்கள் இயேசுவின் அருள்மொழிகளைப் பொருட்படுத்தாமல், “குன்றாத நசரேயன் யூதருக்குக் குலவேந்தன்” என்னும் ஏளன மொழிகளைச் சிலுவையில் எழுதினர். அதன்பின்னர் அவர்தம் உடைகளைக் களைந்து பங்கிட்டுக்கொண்டனர்.

சொற்பொருள்- மன்றாரும் - மிக வேண்டுதல். ஆகடியம் - ஏளனம்

இலக்கணக்குறிப்பு- வன்மறவோர் - பண்புத்தொகை

திருவாசகம்

மெய்தான் அரும்பி விதிர்விதிர் துன்விரை யார்கழற்கென் கைதான் தலைவைத்துக் கண்ணீர் ததும்பி வெதும்பி உள்ளம் பொய்தான் தவிர்ந்துண்ணைப் போற்றி சயசய போற்றினெனும் கைதான் நெகிழ விடேன்உடை யாய்என்னைக் கண்டுக்கொள்ளே.

- மாணிக்கவாசகர்

பொருள்- எல்லாம் உடைய பெருமானே! நான் உன்பால் பேரன்பு கொண்டதன் காரணமாக உடல் சிலிர்த்தேன். உள்ளம் நடுங்கினேன். நறுமணம் கமழும் உன் திருவடிகளைக் கருத்திற்கொண்டு, தலைமேல் கைகுவித்து வணங்கினேன். கண்களில் நீர் பெருகுமாறு உள்ளம் வருந்த உருகினேன். பொய்ப்பொருளை விலக்கி மெய்ப்பொருளாகிய உன்னையே நினைந்து துதித்தேன். வெல்க வெல்க என உன் அரும்பெரும் செயல்களைப் போற்றிப் புகழ்ந்தேன். இத்தகைய ஒழுக்கத்தை நான் என்றும் கைவிடேன். எனவே, உன் அடியவர்களுள் ஒருவனாக என்னையம் ஏற்று அருள்புரிவாயாக!

சொற்பொருள்- மெய் - உடல். விதிர்விதிர் - உடல் சிலிர்த்து. விரை - மணம். நெகிழ - தளர. ததும்பி - பெருகி. கழல் - ஆண்கள் காலில் அணியும் அணிகலன் (இங்கு ஆகுபெயராய் இறைவரின் திருவடியைக் குறித்தது). சயசய - வெல்க வெல்க. **இலக்கணக்குறிப்பு-** விடேன் - தன்மை ஒருமை வினைமுற்று

பகுபத உறுப்பிலக்கணம்- போற்றி - போற்று + இ

சிவபெருமான்

கற்ப கத்தினைக் கனகமால் வரையைக்

காம கோபனைக் கண்ணுத லானைச்

சொற்ப தப்பொருள் இருள் றுத்திடும்

துய்ய சோதியை வெண்ணெய் நல்லூரில்

அற்பு தப்பழ ஆவணங் காட்டி

அடிய னானனை ஆளது கொண்ட

நற்ப தத்தைநள் ளாறனை அமுதை

நாமி னேன்மறத் தென்னினைக் கேனே. - சுந்தரர்

❖ சுந்தரர் தேவாரம், பன்னிருதிருமுறை வைப்பில் ஏழாற் திருமுறையாக வைக்கப்பட்டுள்ளது.

❖ சுந்தரர் திருமுனைப்பாடி நாட்டில் திருநாவலூரில் தோன்றினார்.

❖ பெற்றோர் சடையனார் - இசை ஞானியார்

❖ இவர்தம் பிள்ளைத் திருப்பெயர் நம்பியாரூரர் என்பதாம்.

❖ இவர் திருமுனைப் பாடி நாட்டையாண்ட நரசிங்க முனையரையர் என்ற சிற்றரசரால் மகன்மை கொண்டு வளர்க்கப்பட்டார்.

❖ சிவபெருமான் இவரைத் தம் தோழராகக் கொண்டமையால் ‘தம்பிரான் தோழர்’ என்றும் அழைக்கப்படுகிறார். அந்த நட்பின் உரிமையைச் சுந்தரர் தேவாரத்தில் பரக்கக் காணலாம்.

❖ இவர் எழுதிய திருத்தொண்டத் தொகை என்னும் நூலையே முதலூலாகக் கொண்டு சேக்கிழார் எழுதிய திருத்தொண்டர் புராணம் எழுந்தது.

❖ காலம் கி.பி ஒன்பதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதி.

அருஞ்சொற்பொருள்

கற்பகத்தினை - வேண்டுவார் வேண்டியனவற்றை அப்படியே வழங்கும் கற்பகமரம் போன்றவனை. கனக மால்வரை - பெரிய பொன்மலை (போன்றவன்). காமகோபன் - காமனைக் காய்ந்தவன். சொற்பதப் பொருள் இருள் - சொல் உணர்த்தும் பொருள் வழி உண்டாகும் மயக்கம். ஆளது கொண்டவன் - ஆட்கொண்டவன். ஆவணம் - அடிமையோலை. வெண்ணெய் நல்லூரில்; ஆளது கொண்ட; இவ்வடிகள் சிவபெருமான் நம்பியாரூரைத் தடுத்தாட் கொண்ட நிகழ்ச்சிக்கு அகச்சான்றாகும்.

இலக்கணம்

கண்ணுதல்-இலக்கணப் போ- (முன் பின்னாகத் தொக்கது) பழஆவணம் - பண்புத்தொகை. சொற்பாதம் - ஒருபொருட்பன்மொழி.

திருமால்

ஆனாத செல்வத் தரம்பையர்கள் தற்குழ
வானாளுஞ் செல்வமும் மண்ணரசும் யான்வேண்டேன்
தேனார்பூஞ் சோலைத் திருவேங் கடச்சுணையில்
மீனாய்ப் பிறக்கும் விதியுடையே னாவேனே.

- குலசேகர ஆழ்வார்

- ❖ ஆழ்வார்கள் பன்னிருவரால் அருளப்பட்டது நாலாயிரத்திவ்வியப் பிரபந்தம் என்னும் அருந்தமிழ்ப் பனுவல்.
- ❖ ஆழ்வார் என்னுள் சொல்லுக்கு ஆழ்ந்தறியும் அறிவைக் கருவியாக உடையவர் என்னும் எம்பெருமானுடைய மங்கலக் குணங்களில் ஆழங்காற்பட்டவர் என்னும் பொருள் கூறுவர்.
- ❖ குலசேகர ஆழ்வார்-
❖ சேரநாட்டுத் திருவஞ்சிக் களத்தில் தோன்றியவர்.
❖ இவர் எழுதிய பாடல்கள் 'பெருமாள் திருமொழி' (105 பாடல்கள்).
❖ ஆழ்வார்களின் அருளிச் செயலுக்குப் பெரிய வாச்சான் பிள்ளை என்பார் உரை எழுதியுள்ளார்.
❖ திருவாய்மொழிக்கு வடக்குத் திருவீதிப் பிள்ளை என்பார் எழுதிய ஈடு என்னும் பேருரை ஆழமும் அகலமும் உடையதாகும்.

அருஞ்சொற்பொருள்

ஆனாத - குறைவு படாத (கெடாத) அரம்பையர்கள் - (அழகிற்சிறந்த) தேவமாதர்கள். தற்குழ - தன்னைச் சூழ்ந்திருக்க.

புணர்ச்சி விதி அறிக-

வான் + ஆளும் - உடல்மேல் உயிர்வந்து ஒன்றுவதியல்பே.
தன் + குழ - ணன வல்லினம் வரட்டறவும் ஆகும்.
மண் + அரசு - தனக்குறில் முன்னொற்று உயிர் வரின் இரட்டும்.
பூ சோலை - பூப்பெயர் முன் இன மென்மையுந் தோன்றும்.
ஆனாத - எதிர்மறைப் பெயரெச்சம். தற்குழ - இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகை

இயேசு பெருமான்

கன்னி பாலனாய்க் காசினி தனிலவ தரித்து
மன்னு ஜீவகோ டிகளெலாம் வான்கதி மருவத்
தன்னு மிரிப்பரித் தியாகமுஞ் சிலுவையிற் தந்த
என்னு பாசனா மூர்த்தியை யஞ்சலித் திடுவாம்

- எச்.எ. கிருஷ்ணப்பிள்ளை

இயேசுபெருமானை வாழ்த்தும் இப்பாடல் இரட்சணிய யாத்திரிகம் என்னும் நூலினின்றும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளது. இரட்சணியம் என்பதற்கு ஆன்ம ஈடேற்றம் என்பது பொருள். ஆன்ம ஈடேற்றம் விரும்புவார் செல்லும் சிந்தனை யாத்திரை என்பதுவே இரட்சணிய யாத்திரிகம் என்பதன் பொருள். ஜான் பனியன் என்பார் எழுதிய பில்கிம்ஸ் பிராகிரஸ் என்று நூலினையே இரட்சணிய யாத்திரிகம் என இந்நூலாசிரியர் படைத்தளித்துள்ளார்.

எச். ஏ. கிருஷ்ணப்பிள்ளை-

- ❖ திருநெல்வேலி மாவட்டம் கரையிருப்பு என்னும் ஊரினர்.
- ❖ பெற்றோர் சங்கர நாராயணப்பிள்ளை தெய்வநாயகியம்மை
- ❖ ஹென்றி ஆல்பிரட் என்பதன் சுருக்கமே எச்.ஏ. என்பது ஆகும்.
- ❖ இரட்சணிய யாத்திரிகம், இரட்சணிய மனோகரம், போற்றித் திருவகவல் முதலிய பல நூல்களையும் இவர் படைத்துள்ளார்.

❖ இரட்சணிய யாத்திரிகத்துள் இடையிடையே 'தேவாரம்' என்னும் பெயரிலமைந்த இசைப்பாடல்கள் நெஞ்சுருகச் செய்யும் நீர்மையன.

❖ 'கிறத்துவக் கம்பர்' என்று பெரியோர் போற்றுகின்றனர்.

அருஞ்சொற்பொருள்

கன்னி- மரியன்னை. காசினி - உலகம். வான்கதி - துறக்கம்(வீடுபேறு). மருவ - அடைய. உபாசனா மூர்த்தி- வழிபடு கடவுள் . அஞ்சலித்தல் - கரந்தூக்கிக் கூப்பித் தொழல்.

இலக்கணம்- கன்னிபாலன் - நான்காம் வேற்றுமைத்தொகை

நபிகள் நாயகம்

கவியா லுரைத்தபுகழ் பெறுவார் மிகுத்தகவி

யடைவார் கலக்க மறவே

செவியார மெய்ப்பொருளை யறிவார் மனத்தினுறு

செயல்கே டகற்றி விடுவார்

புவியார மொய்த்தநெறி மறைநாவி னுக்குமொரு

போறியா யுதித்த வடிவார்

நவியார் சவர்க்கபதி நமினார் பதத்துணையை

நடுநாவில் வைத்த வர்களே.- உமறுப்புலவர்

(சீராப்புராணம்)உமறுப்புலவர்

- ❖ தூத்துக்குடி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த நாகலாபுரம் என்னும் ஊரினர். தந்தையார் செய்குமுகமது அலியார் என்னும் சேகு முதலியார் ஆவர்.
- ❖ எட்டயபுரம் மன்னரின் அவைப் புலவராக விளங்கிய கடிகை முத்துப் புலவரின் மாணவராகவும் அவர்மறைவிற்குப்பின் எட்டயபுர அவைப்புலவராகவும் விளங்கியவர்.
- ❖ இவர் காலம் கி.பி. பதினேழாம் நூற்றாண்டு.
- ❖ சீராப்புராணம் வள்ளல் சீதக்காதினின் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி எழுதப் பெற்றது.
- ❖ நூல் முற்று முன்பே சீதக்காதி மறைந்தமையால் வள்ளல் அபுல் காசிம் என்பார் புரந்தளிக்கச் சீராப்புராணம் நிறைவு செய்யப்பட்டது.
- ❖ எனினும் அண்ணலார் வரலாறு முழுவதும் சீராவில் நிறைவு செய்யப்படவில்லை என்பதும் பனுஅகுமது மரைக்காயர் என்பார் எழுதி முடித்தார் என்பதும் 'அது சின்னச் சீரா' என்று வழங்கப்படுகிறது என்பதும் குறிக்கத்தக்கன.
- ❖ உமறுப்புலவர் முதுமொழிமாலை, சீதக்காதி நொண்டி நாடகம் முதலிய நூல்களையும் எழுதியுள்ளார்.

அருஞ்சொற்பொருள்

பொறி - ஒளிப்பிழம்பு. வடிவார் - வடிவினையுடையார். நவியார் - நபிகள் நாயகம். நடுநாவில் - வாய் மொழியில்.

இலக்கணம்மெய்ப்பொருள், சவர்க்கபதி - இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகைகள்.